

ಕಾಣಿಕೆ

ಮೊದಲು ತಾಯಿ ಹಾಲ ಕುಡಿದು,
ಲಲ್ಲೆಯಿಂದ ತೊದಲಿ ನುಡಿದು,
ಕೆಳೆಯರೊಡನೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದ
ಮಾತದಾವುದು-
ನಲ್ಲೆಯೊಲವ ತೆರದು ತಂದ
ಮಾತದಾವುದು-

ಸವಿಯ ಹಾಡ, ಕಥೆಯ, ಕಟ್ಟಿ,
ಕಿವಿಯಲೆರೆದು, ಕರುಳ ತಟ್ಟಿ,
ನಮ್ಮ ಜನರು, ನಮ್ಮ ನಾಡು,
ಎನಿಸಿತಾವುದು-
ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳೆಂಬ ಕೋಡು
ತಲೆಗದಾವುದು -

ಕನ್ನಡನುಡಿ, ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು,
ನಮ್ಮ ತೋಟದಿನಿಯ ಹೆಣ್ಣು;
ಬಳಿಕ, ಬೇರೆ ಬೆಳೆದ ಹೆಣ್ಣು
ಬಳಿಗೆ ಸುಳಿದಳು;
ಹೊಸದು ರಸದ ಬಳ್ಳಿಹೆಣ್ಣು
ಒಳಗೆ ಸುಳಿದಳು.

ಪಡುವ ಕಡಲ ಹೊನ್ನ ಹೆಣ್ಣು,
ನನ್ನ ಜೀವದುಸಿರು, ಕಣ್ಣು,
ನಲಿಸಿ, ಕಲಿಸಿ, ಮನವನೊಲಿಸಿ
ಕುಣಿಸುತಿರುವಳು;
ಒಮ್ಮೆ ಇವಳು, ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು,
ಕುಣಿಸುತಿರುವಳು.

ಹೀಗೆ ನಗೆ ಹಬ್ಬವಾಗಿ,
ಇನಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ತೂಗಿ,
ಇವಳ ಸೊಬಗನವಳು ತೊಟ್ಟು,
ನೋಡ ಬಯಸಿದೆ;
ಅವಳ ತೊಡಿಗೆ ಇವಳಿಗಿಟ್ಟು
ಹಾಡ ಬಯಸಿದೆ.

ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಬೆರಗೆ ಇಲ್ಲಿ?
ಅರಿಯದವರು ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ
ಕಳೆಯ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯಲಂದು
ದಣಿದುಹೋದೆನು.

ಬಡವನಳಿಲುಸೇವೆಯೆಂದು
ಧನ್ಯನಾದೆನು.

ಅಡವಿಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ

ಅಡವಿಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನೊಡನೆ ಕೆಡೆದಲ್ಲಿ,
ಇನಿಯ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊರಲ
ತನ್ನ ಕೊರಲಲಿ ತಂದು ನಲಿವನಾರೈ -
ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾರೈ,
ಎತ್ತ ನೋಡಿಲ್ಲೆಲ್ಲ,
ಮತ್ತೆ ಹಗೆಯೊಂದಿಲ್ಲ,
ಕೊರೆವ ಚಳಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆ.

ಆಸೆಬಲೆಯನು ತೊಲಗಿ,
ಬಿಸಿಲ ಕಾಯುತ ಮಲಗಿ,
ಉಣ್ಣುವೂಟವ ಕಂಡು,
ತಣ್ಣನೆಯ ತಣಿದುಂಡು ನಲಿವನಾರೈ-
ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾರೈ,
ಎತ್ತ ನೋಡಿಲ್ಲೆಲ್ಲ,
ಮತ್ತೆ ಹಗೆಯೊಂದಿಲ್ಲ,
ಕೊರೆವ ಚಳಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೆ.

SHAKESPEARE (1564 – 1616) : Under the Greenwood tree

Under the Green Wood Tree

Who loves to lie with me,
And turn his merry note
Unto the sweet bird's throat.
Come hither, come hither, come hither
Here shall he see
No enemy
But winter and rough weather.

Who doth ambition shun
And loves to live i' the sun,
Seeking the food he eats
And pleased with what he gets.
Come hither, come hither, come hither
Here shall he see No enemy
But winter and rough weather.

It was a lover and- his lass
With a hey and a ho and a hey-nonino
That o'er the green cornfield did pass

In spring time, the only pretty ring time.
When birds do sing hey ding a ding ding:
Sweet lovers love the spring.

Between the acres of the rye
These pretty country folks would lie :
This carol they began that hour,
How that a life was but a flower:
And therefore take the present time
With a hey and a ho, and a hey-nonino
For love is crowned with the prime
In spring time, the only pretty ring time,
When birds do sing hey ding a ding ding:
Sweet lovers love the spring.

William Shakespeare

ಮುಪ್ಪು ಯೌವನ

ನರೆಮುಪ್ಪು ಯೌವನಕೆ
ಒಲ್ಲದೊಡನಾಟ;
ಯೌವನವು ಸುಮ್ಮಾನ,
ಮುಪ್ಪು ಮಿಡುಕಾಟ.
ಯೌವನವು ಸಿರಿ ಸುಗ್ಗಿ
ಮುಪ್ಪು ಬರಿ ಮಾಗಿ;
ಯೌವನವು ಶೃಂಗಾರಿ,
ಮುಪ್ಪು ತಲೆದೂಗಿ.
ಯೌವನಕೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ,
ಮುಪ್ಪಿಗುಸಿರೆಳೆದಾಟ,
ಹುಲ್ಲೆನೆಗೆ ಯೌವನವು, ಹೆಳವು ಮುಪ್ಪು;
ಯೌವನದ ರಕ್ತ ಬಿಸಿ,
ಮುಪ್ಪೆಲ್ಲ ಕುಗ್ಗು ಕುಸಿ,
ಎದೆಗೆಚ್ಚು ಯೌವನವು, ಪೆಚ್ಚು ಮುಪ್ಪು.
ಎಲೆ ಮುಪ್ಪೆ ಸಾರತ್ತ,
ಯೌವನವೆ ಬಾರಿತ್ತ,
ಬರುವಳದೊ ಚಿಕ್ಕವಳು ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ;
ಮುಪ್ಪೆ, ನಡೆ, ನಡೆ, ಒಲ್ಲೆ,
ಮುದಿಕುರುಬ, ನಿಲ್ಲಲೆ,
ಬಂದಳದೊ ಚಿಕ್ಕವಳು ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ.

SHAKESPEARE : Youth & Age

Crabbed age and Youth

Crabbed age and youth, cannot live together;
Youth is full of pleasure, age is full of care;
Youth like summer morn, age like winter weather;
Youth like Summer brave, age like winter bare.

Youth is full of sport/age's breath is short;
Youth is Nimble, age is lame;
Youth this hot and bold, age is weak and cold ;
Youth is wild and age is fame;
Age, I do abhor thee, youth I do adore thee;
O ! My love, my love is young;
Age I do defy thee; O ! Sweet shepherd hie thee,
For me thinks thou stay'st too long

-The Passionate Pilgrim

William Shakespeare

(English verses-Vol I chosen and arranged by W. PEACOCK)

ವಸಂತ

ವಸಂತ ಬಂದ, ಋತುಗಳ ರಾಜ ತಾ ಬಂದ,
ಚಿಗುರನು ತಂದ, ಹೆಣ್ಣುಳ ಕುಣಿಸುತ ನಿಂದ,
ಚಳಿಯನು ಕೊಂದ, ಹಕ್ಕಿಗಳುಲಿಗಳೆ ಚೆಂದ,
ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟವೂ!

ಕುರಿ ನೆಗೆದಾಟ, ಕುರುಬರ ಕೊಳಲಿನೂದಾಟ,
ಇನಿಯರ ಬೇಟ, ಬನದಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳೂಟ,
ಹೊಸ ಹೊಸ ನೋಟ, ಹಕ್ಕಿಗೆ ನಲಿವಿನ ಪಾಟ,
ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟವೂ!

ಮಾವಿನ ಸೊಂಪು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಲೆಲ್ಲ ಕಂಪು,
ಗಾಳಿಯ ತಂಪು, ಜನಗಳ ಜಾತ್ರೆಯ ಗುಂಪು,
ಕಿವಿಗಳಿಗಿಂಪು ಹಕ್ಕಿಗಳುಲುಹಿನ ಪೆಂಪು,
ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟವೂ!

ಬಂದ ವಸಂತ - ನಮ್ಮಾ
ರಾಜ ವಸಂತ!

NASH (1567 – 1601) : Spring

Spring

Spring, the sweet spring, is the year's pleasant king;
Then blooms each thing, then maids dance in a ring,
Cold doth not sting, the pretty birds do sing,
Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
The palm and may make country houses gay,
Lambs frisk and play, the shepherds pipe all day,
And we hear ay birds tune this merry lay.

Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
The fields breathe sweet, the daisies kiss our feet,
Young lovers meet, old wives a-sunning sit,
In every street these tunes our ears do greet,
Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
Spring the sweet spring

Thomas Nash

ಹೊಳೆಕರೆ

ಹೊಳೆ ಬೆಳಗಿ ಜಾರುವುದು,
ಗಿಳಿ ನೆಗೆದು ಹಾರುವುದು,
ಬೆಳೆದ ಹೊಲ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವುದು;
ತಿಳಿಯಾದ ಬಾನಿನಲಿ
ಬಿಳಿಮುಗಿಲು ತೇಲುವುದು,
ಮಳೆ ಸೋತ ದಳದಂತೆ ಕದ್ದಡಗಿತು!

ಕರೆಯ ಹೊಂಗೆಯ ಮರದ
ನೆರಳ ಸೊಂಪಿನೊಳೊರಗಿ
ಕುರುಬಹಯ್ಯನು ಕೊಳಲನೂದುತಿರಲು,
ಕೊರಳೆತ್ತಿ, ಮೈಮರೆತು,
ಹರಡಿದೆಳಹಸುರಾದ
ಗರುಕೆಯನು ಮೇಯದೆಯೆ ಮಂದೆ ಇಹುದು.

ಎಳೆಮುದಿಯರೊಂದಾಗಿ
ಕಲಿತು ಹೊಲಗೆಯ್ಮೆಯೊಳು
ನಲಿದುಲಿವ ನಗೆಮಾತು ಕಿವಿಗೇಸೆವುದು,
ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ
ನೆಲದಲ್ಲಿ ಜಲದಲ್ಲಿ
ತಲೆದೋರಿತಾನಂದವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ!

WORDSWORTH (1770 – 1850) : Written in March

Written In March

while resting on the bridge at the foot of Brother's water.

The cock is crowing,
The steam is flowing,
The small birds twitter,
The lake doth glitter,
The green field sleeps in the sun;
The oldest and youngest
Are at work with the strongest;
The cattle are grazing.
Their heads never raising;
There are forty feeding like one

Like an army defeated
The snow hath retreated,
And now doth fare ill
On the top of the bare hill;
The ploughboy is whooping-anon-anon :
There's joy in the mountains;
There's life in the -fountains;
Small clods are sailing,
Blue sky prevailing;
The rain is over and gone

William Wordsworth

ಮಳೆಬಿಲ್ಲು

ಮುಗಿಲಿನಲಿ ಮಳೆಬಿಲ್ಲು ಕಾಣತಲೆ ನಾನು
ನೆಗೆದು ಕುಣಿದಾಡುವುದು ಹೃದಯ ತಾನು!
ಅಂತೆ ಇದ್ದುದು ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಂದು;
ಅಂತೆ ಇಹುದೀ ಮೆರೆವ ಯೌವನದಲಿಂದು,
ಅಂತೆ ಇರಲೆನಗಿನ್ನು ಮುಪ್ಪಿನಲೆ ಮುಂದೆ-
ಅಂತಿರದೆ, ಸಾವು ಬರಲಂದೆ!
ಮನುಜನಿಗೆ ಮಗು ತಂದೆ-ನಾನದನು ಬಗೆದು,
ಹೊಂದಿಸಲು ಬಯಸುವೆನು ದಿನಗಳನು ತೆಗೆದು
ಒಂದಕೊಂದನು ಪ್ರಕೃತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಿಗಿದು.

Wordsworth: Rainbow

'My heart leaps up when I behold'⁷

My heart leaps up when I behold
A rainbow in the sky :
So was it when my life began;
So is it now I am a man;
So be it when I shall grow old,
Or let me die:
The Child is father of the Man;
And I could wish my days to be
Bound each to each by natural piety.

William Wordsworth

ಮುದ್ದಿನ ಕುರಿಮರಿ

ಹಿಡಿದು ಮಂಜು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು, ಚುಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕುತ್ತಿತ್ತು;

"ಕುಡಿಯೋ, ಕಂದ, ಕುಡಿಯೋ" ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು;
ತಿರುಗಿ ನೋಡಲೊಬ್ಬೆಯಚೆ, ಒಬ್ಬಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು
ನೊರೆಯ ಬಿಳುಪು ಕುರಿಯ ಮರಿಯ ತಲೆಯ ತಡವುತಿದ್ದಳು.

ಕುರಿಗಳಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ನೆರೆಯೊಳಲ್ಲಿ ಮರಿಯದೊಂದೆ ಇತ್ತು;
ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಹುರಿಯ ಬಿಗಿದು ಕಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಇತ್ತು;
ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ದಟ್ಟವಾದ ಹುಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ,
ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬಂದ ಮರಿಗೆ ತಿಂಡಿಯಿಡುತಲಿದ್ದಳು.

ಕಿವಿಯನಲುಗಿ, ತಲೆಯನೊಲೆದು, ಬಾಲವನ್ನು ಕುಣಿಸಿ, ನಲಿದು,
ಅವಳ ಕಯ್ಯ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಸವಿವ ಮರಿಗೆ
"ಕುಡಿಯೋ, ಕಂದ, ಕುಡಿಯೋ" ಎಂದು ನುಡಿದ ದನಿಯ ಕೇಳಿದೊಡನೆ,
ಅವಳ ಹೃದಯವೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಲೆತುಹೋಯಿತು.

ಕಣ್ಣಿಗಂದವಾದ ಮಗುವೊ, ಮುದ್ದುಗಾರನಾದ ಮರಿಯೊ,
ಕಣ್ಣನೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನೊಲುಮೆಯಿಂದ ಜೋಡಿ ಚೆಲುವ;
ಕುಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಮರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳಾಗ,
ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ, ಹಾಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು.

ತಿರುಗಿ ಮರಿಯನಕ್ಕರಿಂದ ನೋಡುವವಳ ಮೊಗದ ಬಗೆಯ
ಮರೆಯಲಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಕಂಡೆನವಳು ಕಾಣದಂತೆ;
ಅಳತೆಮಾಡಿ ನುಡಿಯ ಹೆಣೆವ ವರವ ಕೊಡಲು ವಾಣಿ, ಈಗ
ಎಳೆಯ ಮರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹಾಡದಿರಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆನು.

"ಕೊರತೆಯೇನು ಕಂದ ನಿನಗೆ? ಹುರಿಯನೇಕೆ ತುಯ್ಯುತ್ತಿರುವೆ?
ಮರೆಯದುಣಲು ಮಲಗಲೆಲ್ಲ ನೇರ್ದುಮಾಡಿ ಇರುವೆನಲ್ಲ!
ನೆಲದ ಹುಲ್ಲು ಮೆತ್ತೆಯಲ್ಲ! ಇದಕೆ ಹಸುರೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!
ಮಲಗು, ಮರಿಯೆ, ಮಲಗು, ಕಂದ; ನಿನಗೆ ಕೊರತೆಯಾವುದು?"

ಏನು ನೀನು ಹುಡುಕುತಿಹುದು? ಮನಸಿಗೇನು ಬಯಕೆ ಇಹುದು?
ನೀನು ಬಲಿತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವೆ; ಸೊಬಗು ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವೆ,
ಇಲ್ಲಿ ಗರುಕೆ ಎಳೆಯ ಗರುಕೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹೂವಿಗಣೆಣೆಯ ಕಾಣೆ,
ಅಲ್ಲಿ ಹಸುರು ಪಯಿರು ಬೀಸಿ, ಬಿಡದೆ, ಕಿವಿಯೊಳುಲಿವುದು.

ಬಿಸಿಲು ಕಾದು ಹೊಳೆವ ಹೊತ್ತು, ನಾರುಹುರಿಯನಿತ್ತ ನೀಡು,
ಬಸಿರಿಮರದ ನೆರಳ ಸೇರಿ ತಂಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
ಗಿರಿಯ ಬಿರುಸು ಗಾಳಿಮಳೆಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ನಡುಗಲೇಕೆ?
ಗಿರಿಯ ಗಾಳಿಮಳೆಗಳಿಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯವು.

ಮಲಗು, ಮುದ್ದುಮರಿಯೆ, ಮಲಗು; ಮರೆತೆಯೇನು ನಿನ್ನ ಪಾಡ?
ಮಲೆಯ ದೂರದಿರುಬಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಕಂಡ ದೆಸೆಯೆ?

ಹಲವು ಮಂದೆ ಮೇದುವಲ್ಲಿ, ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಎನುವರಿಲ್ಲ,
ಕೆಲದೊಳಿರದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದಳೆಲ್ಲಿಯೋ.

ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ, ಮರುಕದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದ,
ಹೇಳು, ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವುಳಿದು, ಎಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವಾಸೆ ಕಂದ?
ಸಾಕುತಿಹೆನು ತಾಯಿಯಂತೆ-ಈದ ತಾಯಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ
ಸಾಕಿ ಸಲಹುತಿದ್ದಳೇನು, ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ತೋರುತೆ?

ಎರಡುಸಾರಿ, ಹಗಲು ಹೊತ್ತು, ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ,
ತೊರೆಯ ತಿಳಿಯ ನೀರ ತಂದು, ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ, ಕುಡಿಸುತಿರುವೆ;
ಎರಡುಸಾರಿ, ಮಂಜು ಬಿದ್ದು, ಹೊಲಗಳೆಲ್ಲ ನೆನದ ವೇಳೆ,
ಕರೆದು ಬಿಸಿಯ ನೊರೆಯ ಹಾಲ, ಹೊಸದ ತಂದು ಹೊಯ್ಯುವೆ.

ಬೇಗ ಮಯ್ಯಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಕಾಲು ಬಲಿತು ನೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ,
ಆಗ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುವೆ, ಎಳೆಯುವಂತೆ.
ನನ್ನ ಜೊತೆಯೊಳಾಟವಾಡಿ, ಚಳಿಯ ಗಾಳಿ ಕೊರೆಯುವಾಗ,
ನನ್ನ ಬಳಿಯ ರೊಪ್ಪವಾಗಿ, ಕೆಡೆಯುವಂತೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ.

ಮಲಗ ಒಲ್ಲದೊಲ್ಲದೇಕೊ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಾಪ! ಮನಸಿನೊಳಗೆ
ಸುಳಿದು ಬಂದು ತಾಯ ನೆನಹು ತೊಳಲುತಿಹುದೊ ಏನೊ ಅರಿಯೆ;
ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾದುದಾವುದಿಹುದೊ,
ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಹೊಳೆದದಾವ ನೋಟ ಪಾಟ ಸೆಲೆವುದೋ!

ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿ ಏನು ಹಸುರು, ಏನು ಚೆಲವು ನೋಡಲಯ್ಯೊ!
ಬರುವುವೆಂದು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನಲ್ಲಿ ಬಿರುಸುಗಾಳಿ ಮಬ್ಬು,
ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನಂತೆ ನಗುತ ನಗುತ ನೆಗೆವ ತೊರೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮುಳಿಸು ಬರಲಿ, ಎರೆಗೆ ಹಸಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮೊರೆವುವು.

ಎರಗಲಾರದಿಲ್ಲಿ ಹದ್ದು, ಅದಕೆ ಬೆದರ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.
ಇರುಳು ಹಗಲು ಭದ್ರವಿಲ್ಲಿ, ಹಟ್ಟಿ ಇಹುದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.
ಅಳುಕಿ ಏಕೆ ಅರಚಿಕೊಳುವೆ? ಹುರಿಯ ತುಯ್ದು ಹಿಂದೆ ಬರುವೆ?
ಮಲಗು, ಕಂದ, ಬೆಳಕುಹರಿದ ಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣುವೆ."

ತಳುಗಿ, ತಳುಗಿ, ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು, ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ,
ಹಲವುಸಾರಿ ಹಾಡನಿದನು ನನಗೆ ನಾನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ;
ಪದವನೆಲ್ಲ ಪಂಕ್ತಿಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಗುಚಿ ನೋಡುವಾಗ,
ಪದದೊಳವಳದರ್ಥಮಾತ್ರ, ಅರ್ಥ ನನ್ನದೆನಿಸಿತು.

ತಿರಿಗಿ, ತಿರುಗಿ, ಪದವನಿದನು ನನಗೆ ನಾನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ;
ಅರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಣ್ಣು ಪಾಲು ಎಂದು ತೋರಿತೇಕೆ ಎನಲು,
ಅವಳ ಕಣ್ಣು ನೋಟದಿಂದ, ಅವಳ ನುಡಿಯ ಮರುಕದಿಂದ,

ಅವಳ ಹೃದಯವೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಹೋಯಿತು.

Wordsworth: The Pet Lamb

The Pet Lamb **-Apastoral**

The dew was falling fast, the stars began to blink;
I heard a voice; it said, "Drink, pretty creature, drink !"
And, looking o'er the hedge, before me I espied
A snow-white mountain-lamb with a Maiden at its side.

Nor sheep nor kine were near; the lamb was all alone,
And by a slender cord was tethered to a stone;
With one knee on the grass did the little maiden kneel,
While to that mountain-lamb she gave its evening meal.

The lamb, while from her hand he thus his supper took,
Seemed to feast with head and ears; add his tail with pleasure
shook.

"Drink, pretty creature, drink/' she said in such' at tone
That I almost recieved her heart into my own-

"Twas little Barbara Lewthwaite, a child of beauty rare!
I watched them with delight, they were a lovely pair,
Now with her empty can the maiden turned away:
But ere ten yards were gone her footsteps did she stay.

Right towards the lamb she looked; and from a shady place
I unobserved could see the workings of her face:
If Nature to her tongue could measured numbers bring,
Thus, thought I, to her lamb that little maid might sing.

"What ails thee, young One? What ? Why pull so at thy cord!
Is not well with thee ? Well both for bed and board!
Thy plot of grass is soft, and green as grass can be ;
Rest, little young one, rest; what is't that aileth thee ?

"What is it thou wouldst seek ? What is wanting to thy heart ?
Thy limbs are they not strong ? And beautiful thou art:
This grass is tender grass; these flowers they have no peers;
And that green corn all day is rustling in thy ears.!

"If the sun be shining hot, do but stretch thy woollen chain,
This beech is standing by, its covert tl\ou canst gairv;
For rain and mountain-storms ! the like thou need'st not fear,
The rain and storm are things that scarcely can come here.

'Rest, little young One, rest; thou hast forgot the day
When my father found thee first in -places for away;.

Many flocks were on the hills, but thou wert owned by none,
And thy mother from thy side for evermore was gone.

"He took thee in his arms, and in pity brought thee home:
A blessed day for thee 'then whither wouldst thou roam ?
A faithful nurse thou hast; the dam that did thee year
Upon the mountain-tops no kinder could have been.

Thou know'st that twice a day I have brought thee in this can
Fresh water from the brook, as clear as ever ran;
And twice in the day, when the ground is wet with dew,
I bring thee draughts of milk, warm milk it is and new.

"Thy limbs will shortly be twice as about as they are now,
Then I'll yoke thee to my cart like a pony in- the plough;
My playmate thou shalt be; and when the wind cold;
Our hearth shall be thy bed, our house shall be is fold.

"It will not, will not rest! Poor creature, can it be
That 'tis thy mother's heart which is working so in thee ?
Things that I know of belike to thee are dear.
And dreams of things which thou canst neither see nor hear.

"Alas, the mountain-tops that look so green and fair!
I've heard of fearful winds and darkness that come there;
The iittle brooks that seem all pastime and all play,
When they are angry, roar like lions for their prey,

"Here thou need'st not dread the raven in the sky;
Night and day thou art safe,-our cottage is hard by.
Why bleat so after me ? Why pull so at thy chain ?
Sleep-and at break of day I will come to thee again !"

As homeward through the lane I went with lazy feet,
This song to myself did I often times repeat;
And it seemed, as I retracted the ballad line by line,
That but half of it was hers, and one half of it was mine.

Again and once again, did I repeat the song;
"Nay"s said I "more than half to the damsel must belong,
For she looked with such a look and she spake with such a tone,
That I almost recieved her heart into my own/'

William Wordsworth

ಬಾನಾಡಿ

ಆರು ನೀನೆಲೆ ಹರುಷಮೂರುತಿ?
ಹಕ್ಕಿಯೆಂಬರೆ ನಿನ್ನನು!
ತೋರಿ ದಿವಿಜರು ಸುಳಿವ ಬಳಿ, ಸುಖ

ವುಕ್ಕಿಬಹ ನಿನ್ನೆದೆಯನು
ಹಾರಿ ನೆನೆಯದ ಕಲೆಯ ಕುಶಲದ ಭೂರಿಗಾನದೊಳೆರೆಯುವೆ!

ನೆಲವನೊಲ್ಲದೆ ಚಿಗಿದು ಚಿಮ್ಮತ
ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೋಡುವೆ;
ಒಲೆದು, ದಳ್ಳುರಿನೆಗೆದು, ಗಗನದ
ನೀಲಿಯಾಳದೊಳಾಡುವೆ;
ನಲಿದು ಹಾಡುತ ಹಾಡುತೇರುವೆ, ಏರುತೇರುತ ಹಾಡುವೆ.

ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲನು ಬಣ್ಣವೇರಿಸಿ
ಕೆಳಗೆ ಹೊರಳುವ ಹೊತ್ತಿನ
ತಿಳಿಯ ಹೊಂಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ತೇಲುವೆ,
ಮುಳುಗಿ ಏಳುವೆ, ಹರಿಯುವೆ,
ಕಳಚಿ ದೇಹದ ದಿವಕೆ ಹರಿಯುವ ಭೋಗಿಯೋಲಾಟದವೊಲು.

ಹಾರುತಿರುತಲೆ ಸಂಜೆ ಸುತ್ತಲು
ಕರಗುವುದು ನಸುಗೆಂಪನು;
ತಾರೆ ನಡುಹಗಲಲ್ಲಿ ಬಾನೊಳು
ಕುರುಹುದೋರದ ಪರಿಯೊಳು
ತೋರೆಯಾದರು, ಕೇಳುತಿರುವೆನು ನಿನ್ನ ಕೀರುವ ನಲಿವನು.

ಎಳೆಯ ಬೆಳಕನು ಮೊಗೆದು ಹೊತ್ತರೆ
ಬೆಳ್ಳಗೆತ್ತಲು ತುಳುಕಲು,
ಕಳೆಯ ಸೊಡಲನು ಕುಗ್ಗತಡಗುವ
ಬೆಳ್ಳಿಬಿಂಬದ ಬಗೆಯೊಳು,
ತಿಳಿವುದಿರುವುದು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಕಣ್ಣು ತಟ್ಟನೆ ಹಿಡಿಯದು.

ಇಳೆಯ, ಗಾಳಿಯ ತೆರಹನೆಲ್ಲದವ
ಕೆಲವ ನಿನ್ನಲಿ ತುಂಬಿತು,
ತೊಳೆದ ಬಾನೊಳಗೊಂಟಮೋಡದ
ನೆಲೆಗೆ ನುಸುಳಿದ ತಿಂಗಳು
ಬೆಳಕುಮಳೆಯನು ಕರೆದು ಗಗನದ ಬಯಲ ತುಂಬುವ ತೆರದೊಳು.

ಏನೊ ನೀನದ ನಾವು ಕಾಣೆವು;
ಏನು ಸರಿ ನಿನಗೆಂಬುದು?
ನೀನು ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಬೀರುವ
ಗಾನಧಾರೆಯ ಕಾಂತಿಗೆ
ಸೋನೆ ಸಮನೇ ಬಿಲ್ಲುಮೂಡಿದ ಮೋಡ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು!

ಬಗೆಯ ಹೊಳಪಿನೊಳಡಗಿ ತನ್ನೊಳೆ
ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹಾಡುತ,

ಬಗೆಗೆ ತಾರದೆ ಲೋಕ ನೂಕಿದ
ಮಿಡುಕು ಹಂಬಲ ಬಯಕೆಯ
ಹೊಗಿಸಿ ಹೃದಯಕೆ ಮರುಕಗೊಳಿಸುವ ಕವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹೊಗಳಲೋ!

ಕೆಳದಿ ಸುಳಿಯದ ವೇಳೆ, ಒಬ್ಬಳೆ
ಏರಿ ಅರಮನೆಮಾಡವ,
ಬಲುಮೆಹೇರಿದ ಜೀವವಾರಲು,
ತೂರಿ ನೆಲೆಯನು ಕೊಚ್ಚಿಸಿ,
ಒಲುವೆವೊಲೆ ಸವಿಯಾದ ಗಾನವನುಲಿವ ದೊರೆಮಗಳೆಂಬೆನೋ!

ಬಿಳಿಯ ಮಂಜಿನ ಮುಸುಕು ಬಳಸಿದ
ಮೆಳೆಯ ಪೊದರಲಿ ಪದರುತ,
ಬಿಳಿಯ ಹೂವಿನ, ಹುಲ್ಲ ತೆರೆಯಲಿ
ಹೊಳಪ ಮೆರೆಯುತ, ಮರಸುತ,
ತೆಳವು ಬೆಳಕನು ಕೆದರಿ ಮಿನುಕುವ ಮಿಂಚುಹುಳುವೆಂದೆಣಿಸಲೋ!

ಹಸುರ ಹೊರವಸಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗುತ,
ಮುಗುಳ ಸೊಬಗನು ಹೊರೆಯುತ,
ಬಿಸಿಯ ಗಾಳಿಗೆ ಬಳಲಿ ಬಿರಿಯುತ,
ಸೊಗಡುಗಂಪನು ಸುರಿಯುತ,
ಹಸಿದ ಜೇನಿನ ಹೊರೆಯ ಕಳ್ಳರ ಸೊಕ್ಕಿಸಿಡುವ ಗುಲಾಬಿಯೋ!

ಹೊಳವ ಗರುಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ
ಮೆಳೆಯ ಹನಿಗಳ ಸೊಪ್ಪುಳು.
ಮೆಳೆಗೆ ಕಣ್ಣಿಡುವರಳು, ಮತ್ತೀ
ಇಳೆಯೊಳಾವುದು ನಲಿವುದು,
ಹೊಳಪು, ಹೊಸತವನೆಲ್ಲ ಮಾರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಗಾನವೆ ಮೆರೆವುದು.

ದೇವನಾಗಿರು, ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿರು,
ಕಲಿಸು ನಮಗೀ ಹರುಷವ.
ಪ್ರೇಮಗಾನವೊ, ಸೋಮಪಾನವೊ,
ಅಲೆವುದಾವುದು ಹೃದಯವ?
ಆವ ಸವಿ ಬಗೆ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದಿನಿತು ದಿವ್ಯಾನಂದವ?

ಮದುವೆಯೊಸಗೆಯ ಗೀತವಾಗಲಿ,
ಜಯದ ಘೋಷವೆ ಆಗಲಿ,
ಎದಿರೆ ನಿನ್ನೊಂದುಲಿಗೆ, ತೆಗೆ, ಹುಸಿ
ಮಯದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕೊಸರಿಕೆ!
ಅದರೊಳೆತ್ತಲೊ ಹದುಗಿ ಏನೋ ಕೊರತೆ ಇಹುದೆಂದರಿಯೆವೇ?

ಆವ ಸಿರಿನೋಟಗಳು ಮಡುಗಳೊ

ತೀವಿದೀ ಸುಖಗಾನಕೆ?
ಆವ ತೆರೆಗಳೊ, ಬಯಲೊ, ಬೆಟ್ಟವೊ,
ಅವ ಗಗನ ವಿಚಿತ್ರವೋ?
ಆವ ಜಾತಿಪ್ರೇಮವೋ? ನೋವೇನೊ ಕಾಣದ ಜನ್ಮವೋ?

ಗೆಲವು ಹಿಗ್ಗುವ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೊಳು
ಸೊರಗು ಸಂಕಟವಿಳಿಯದು;
ಕಲಕಿ ಚಿತ್ತವ ಕವಿವ ಚಿಂತೆಯ
ನೆರಳು ಬಳಿಯೊಳು ಸುಳಿಯದು.
ಒಲಿವೆ, ಒಲಿವರ ದಣಿವು ಬೇಸರವೇನೊ ನಿನಗದೆ ತಿಳಿಯದು.

ಜಡರು ಮರ್ತ್ಯರು ನಾವು, ತರ್ಕಿಸಿ
ಮರಣಮರ್ಮವನರಿವೆವೆ?
ಹಿಡಿದು ಕನಸಿನೊಳಾಳವೆಲ್ಲವ,
ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದಿಹೆ;
ಪಡೆಯದಿರಲಿಂತೆಂತು ಹರಿವುದು ರಾಗ ತಿಳಿಹೊಳೆಯಂದದೆ?

ಹಿಂದುಮುಂದನು ನೋಡಿ ನಮೆವೆವು
ನೆನೆಯುತ್ತಿಲ್ಲದ ಸುಖವನು,
ಕುಂದು ಸೋಕದ ನಮ್ಮ ನಗೆಯೊಳು
ಕೊನೆಗೆ ನೋವಿನಿಸಿರುವುದು,
ನೊಂದ ಗೋಳನು ಹೇಳಿ ಕೊರೆವುವೆ ಇನಿಯ ಕವನಗಳೆಮ್ಮೊಳು.

ಹೋಗಲದು:-ಹಗೆ, ಕೊಬ್ಬು, ಕಳವಳ
ದೆಡೆಗೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದಿದ್ದೆವು;
ಹೀಗೆ ಕಂಬನಿಬಿಡದ ಹುಟ್ಟನು
ಪಡೆದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೆವು;
ಅಗಲಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ನಲಿವಿನ ಹದಕೆ ಬರುವೆವೆ? ಕಾಣೆನು.

ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಯನು ಕರೆವ ವೃತ್ತಗ
ಳಿರಲಿ ಹೆಣೆಯುವೆವೆಲ್ಲರು,
ಕವನಕೋಶದೊಳಿರುವ ರತ್ನಗ
ಳಿರಲಿ ಕದಿಯಲು ಬಲ್ಲೆವು,
ಕವಿಗೆ ಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಕೌಶಲ-ನೆಲವ ಜರೆಯುವ ಜೀವವೇ!

ಭೋಗನಿಧಿ, ನೀನರಿತ ಹರುಷದಿ
ಕಲಿಸಿಕೊಡು ನನಗರೆಯನು;
ರಾಗಮಧುರಾವೇಶವೆನ್ನಲಿ
ತುಳುಕಿ ಬರುತಿರೆ ತುಟಿಯಲಿ,
ಈಗ ಕೇಳುವೆ ನಾನು, ಲೋಕವೆ ಆಗ ಕೇಳುವುದೆನ್ನನು.

Shelley(1792-1822): Skylark

To a Skylark

Hail to thee, blithe spirit
Bird thou never wert,
That from heaven, or near it,
Pourest thy full heart
In profuse strains of unpremeditated art.

Higher still and higher
From the earth thou springest
Like a cloud of fire;
The blue deep thou wingest,
And singing still dost soar, and soaring ever singest.

In the golden lightning
Of the sunken sun,
Over which clouds are brightening
Thou dost float and run.
Like an unbodied joy whose race is just begun.

The pale purple even
Melts around thy flight;
Like a star of heaven
In the broad daylight
Thou art unseen, but yet I hear thy shrill delight;

Keen as are the arrows
Of that silver sphere,
Whose intense lamp narrows
In the white dawn clear
Until we hardly see, we feel that it is there.

All the earth and air
With thy voice is loud,
As, when niht is bare,
From one lonely cloud
The moon rains out her beams, and heaven is overflow'd.

What thou art we know not;
What is most like thee?
From rainbow clouds there flow not
Drops so bright to see
As from thy presence showers a rain of melody.

Like a poet hidden
In the light of thought,
Singing hymns unbidden,
Till the world is wrouhgt
To sympathy with hopes and fears it heeded not

Like a high born maiden
In a palace tower,
soothing her love-laden
Soul in secret hour
With music sweet as love,
which overflows her bower:

Like a glow-worm golden
In a dell of dew,
Scattering unbeholden
Its aerial hue
Among the flowers and grass, which screen it from the view:

Like a rose embower'd
In its own green leaves,
By warm winds deflower'd,
Till the scent it gives
Makes faint with too much sweet these heavy-winged thieves.

Sound of vernal showers
On the twinkling grass,
Rain-awaken'd flowers,
All that ever was
Joyous, and clear, and fresh, thy music doth surpass.

Teach us, spirit or bird,
What sweet thoughts are thine:
I have never heard
Praise of love or wine
That panted forth a flood of rapture so divine.

Chorus hymeneal,
Or triumphal chant,
Match'd with thine would be all
But an empty vaunt
A thing wherein we feel there is some hidden want-

What objects are the fountains
Of thy happy strain ? What fields, or waves, or mountains ?
What shapes of sky or plain ?
What love of thine own kind ? What ignorance of pain ?

With thy clear keen joyance
Languor cannot be :
Shadow of annoyance
Never came near thee;
Thou lovest; but ne'er knew love's sad satiety.

Waking or asleep
Thou of death must deem
Things more true and deep
Than we mortals dream,
Or how could thy notes flow in such a crystal stream?

We look before and after,
And pine for what is not:
Our sincerest laughter
With some pain is fraught:
Our sweetest songs are those that tell of saddest thought.

Yet if we could scorn
Hate, and pride, and fear;
If we were things horn
Not to shed a tear,
I know not how thy joy we ever should come near.

Better than all measures
Of delightful sound,
Better than all treasures
That in books are found,
Thy skill to poet were, thou scorner of the ground

Teach me half the gladness
That thy brain must know,
Such harmonious madness
From my lips would flow
The world should listen then, as I am listening now.

Percy Bysshe Shelley

ಕಾಳಗದ ಪದ

ಕಾಳೆ, ಹರೆ, ಕೊಂಬುಗಳ
ಏಳಿ, ಮೊಳಗಿ, ಏಳಿ,
ನಾಡುಗಳ ಕುಳಗಳನು
ಕೂಡಿಕೊಳ ಹೇಳಿ.
ಬನ್ನಿರಣ್ಣ, ಬನ್ನಿರಣ್ಣ,
ಅದೂ ಕೂಗು, ಕೇಳಿ.
ಮನ್ನೆಯರ ಬಂಟರಿರ,
ಒದಗಿ, ಏಳಿ, ಏಳಿ.

ಕಣಿವೆಗಳ, ಬೆಟ್ಟಗಳ
ಗಡಿಯಿಂದ ಬನ್ನಿ.
ಕಣೆ, ಬಿಲ್ಲು, ಕುಡುಗೋಲು,
ಕೊಡಲಿಗಳ ತನ್ನಿ
ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಮಕ್ಕಳಿರ,
ಮೈಜೋಡ ತೊಡಿರೊ!
ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯ ಝಳವ
ಕೈರುಡಿಸಿಡಿರೊ!

ಬಿಡಿ ಇರಲಿ ಮಂದೆಗಳು,

ಹೊಸ ಉತ್ತ ಮಣ್ಣು.
ಬಿಡಿ ಇರಲಿ ಸತ್ತ ಹೆಣ,
ಹಸೆಮಣೆಯ ಹೆಣ್ಣು.
ಬಿಡಿ ಹುಲ್ಲೆ. ಬಿಡಿ ಹಂದಿ,
ಬಲೆದೋಣಿಗಳನು.
ಹಿಡಿದುಕೋಳಿ ಮುಟ್ಟುಗಳ,
ಹಲಗೆ ಕತ್ತಿಯನು.

ಕಾಡ ಸೀಳುತ ಗಾಳಿ
ಬರುವಂತೆ ಬನ್ನಿ.
ಓಡ ಕೊಚ್ಚತ ಕಡಲು
ಬರುವಂತೆ ಬನ್ನಿ.
ಓಡಿ ಬನ್ನಿ, ಓಡಿ ಬನ್ನಿ,
ಓಡಿ ಓಡಿ ಬನ್ನಿ,
ಗೌಡ, ಕುಳ; ಆಳು,ದಣಿ:
ನಾಡ ದಳ ಬನ್ನಿ.

ಬಂದರಣ್ಣ, ಬಂದರಣ್ಣ,
ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದು,
ಚಿಂದದಲಿ ಹೂವು ಗರಿ
ಸೆಕ್ಕಿ ತಲೆ ಮರೆದು-
ಹಿರಿ, ಕತ್ತಿ! ಇರಿ, ಸುರಗಿ!
ಸರಿ, ಮುಂದೆ, ಆಳು!
ಅರಿಯೆದೆಯೆ ಬಿರಿ, ಕಾಳೆ!
ತರಿ, ಕೊಲ್ಲ ಹೇಳು!

Scott(1771-1832): Gathering Song

Gathering song of Donald the Black

Pibroch of Dounuil Dhu,
Pibroch of Dunuil,
Wake thy wild voice anew,
Summon clan Council.
Come away, come away,
Hark to the summons
Come in your war-array,
Gentles and commons.

Come from deep glen, and
From mountain so rocky;
The war-pipe and pennon
Are at Inverlocky.
Come every hill-plaid, and

True heart that wears one,
Come every steel blade, and
Strong hand that bears one.

Leave untended the herd.
The flock without shelter;
Leave the corpse uninterred,
The bride at the altar;
Leave the deer, leave the steer,
Leave nets and barges;
Come with your fighting gear,
Broadswords and targes.

Come as the winds come, when
Forests are rended;
Come as the waves come, when
Navies are stranded:
Faster and faster,
Chief, vassal, page and groom,
Tenant and master.

Fast they come, fast they come;
See how they gather.
Wide waves the eagle plume.
Blended with heather.
Cast your plaids, draw your blades,
Forward each man set-
Pibroch of Donuil Dhu
Knell for the onset.

Sir Walter Scott

ವೀರಗಲ್ಲು

ಕಾಡಿನೊಳು ನೀನಿಲ್ಲ,
ಬೀಡಿನೊಳಗಿಲ್ಲ.
ಬಯಸುವೊಡೆ ಬೇಸಗೆಯ
ತೊರೆಯಾದೆಯಲ್ಲ!
ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಕೊಳ್ಳುತಲೆ
ಏನದರ ಮೊಳಗು!
ಇನ್ನು ಜಯ ನಮಗೆಲ್ಲಿ?
ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಬೆಳಗು?

ಕಣದ ಬಳಿ ಕೊಯ್ಯುವುದು
ಜೋಲುತಲೆ ಹೊಡೆಯೆ.
ರಣದೊಳಗೊ ಹೊಯ್ಯುವುದು
ನೆರೆದಾಳ ತೊಡೆಯೆ.
ತೂರುವುದು ಹಿಮಗಾಳಿ
ಹಣ್ಣೆಲೆಯನಾದು.

ಹೊಸ ಅರಳು ನಮ್ಮ ಕಲಿ
ಹೋದನೇ ಸೀದು!

ನಯದೊಳಗೆ ನೀ ಜಾಣ,
ಹುಯಿಲೊಳಗೆ ಬಾಣ,
ಬೇಟೆಯಲಿ ಬರಸಿಡಿಲು,
ಆಟದಲಿ ನವಿಲು.
ಹಗಲೆದಿರ ಮಂಜೆಂತು,
ತೆರೆಯ ನೊರೆಯೆಂತು,
ಮುಗಿಲ ಕುಡಿಮಿಂಚೆಂತು,
ಮರೆಯಾದೆಯೆಂತು!

Scott: Coronach

Coronach

He is gone on the mountain,
He is lost to the forest,
Like a summer-dried fountain,
When our need was the sorest,
The font reappearing
From the raindrops shall borrow,
But to us comes no cheering,
To Duncan no morrow

The hand of the reaper
Takes the ears that are hoary,
But the voice of the weeper
Wails manhood in glory.
The autumn winds rushing
Waft the leaves that are serest,
But our flower was in flushing
When blighting was nearest.

Fleet foot on the correi,
Sage counsel in cumber,
Red hand in the foray,
How sound is thy slumber !
Like the dew on the mountain,
Like the foam on the river
Like the bubble on the fountain
Thou art gone, and for ever

Sir Walter Scott

ಸರ್ ಜಾನ್ ಮೂರನ್ನು ಹೂಳಿದ್ದು

ತಂಬಟೆಹೊಯಿಲಿಲ್ಲ, ವಾದ್ಯದ ಹಲುಬಿಲ್ಲ,

ಹೆಣವ ಕೋಟೆಗೆ ನಾವು ತ್ವರೆಯಲೊಯ್ದಾಗ;
ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯ ಕಳುಹುವ ಸುರುಟಿಲ್ಲ,
ನಮ್ಮ ನಾಯಕನನು ಹೂಳುತಿದ್ದಾಗ.

ಹೂಳಿದವನನು ಸರಿಹೊತ್ತಿನಿರುಳಲಿ
ಮಣ್ಣು ಬಂದೂಕದ ಮೊನೆಯಿಂದ ತಿರುವಿ;
ನುಸುಳಿ ಬರುವ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಮಂಜಲ್ಲಿ,
ಮಂಕಾದ ಬೆಳಕಿನ ಲಾಂದರದಲ್ಲಿ.

ಒಡಲ ಪೇಳಿಗೆಯಲಿ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲ,
ಬಟ್ಟೆ ದುಪ್ಪಟಿಯಲಿ ಸುತ್ತಲು ಇಲ್ಲ;
ನಿದ್ದೆಹೋಗುವ ವೀರನಂದದಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
ಯುದ್ಧದ ನಿಲುವಂಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮೈಯೆಲ್ಲ.

ಬೇಗ, ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು ಹೇಳಿ,
ಉಕ್ಕುವ ದುಃಖವನೊಳಗೆಯೆ ಅದುಮಿ,
ಸೆಳೆಯಲಾರದೆ ಕಣ್ಣು, ಸತ್ತ ಮುಖವ ನೋಡಿ,
ನೆನೆದೆವು ರೋಷದಿ ನಾಳೆಯ ಪಾಡ.

ನೆನೆದೆವು, ಕಿರಿದು ಹಾಸಿಗೆಯನು ತೋಡುತ
ಒಬ್ಬನೆ ಒರಗುವ ದಿಂಬನು ಸವರಿ-
ನಾಳೆ ಹೆರರು ಹಗೆಗಳು ತಲೆ ತುಳಿವರೆ!
ತೆರೆಯ ಮೇಲಿರುವೆವೆ ಬಲುದೂರ ನಾವು!

ಹೋದ ಜೀವನ ಜರೆದಾಡಿಕೊಳುವರಾಹ!
ತಣ್ಣಗಾದುರಿಯನು ಮೂದಲಿಸುವರು!
ಎಣಿಸುವನೇ? ತನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ
ಬ್ರಿಟನಿನಿಟ್ಟೇ ಕುಳಿಯಲಿ ಮಲಗಿರಲು.

ನಮ್ಮ ಸಂಕಟದಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯರೆಯಾಯಿತು;
ತುತ್ತುರಿಯಾಯಿತು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಬರಲು.
ಕೇಳಿತು ಕೋಪಿಸಿ ವೈರಿಗಳೊಮ್ಮೆ
ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದೂರದ ಗುಂಡು.

ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಮರುಗುತ, ಮಣ್ಣಿನಲಿಟ್ಟೆವು
ರಣದ ರಕ್ತದ ಚೆಲುವಿನ ಚೆಲುವಿನಲಿ.
ಕಲ್ಲ ನೆಡದೆ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯ ಕೆತ್ತದೆ,
ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯಲವನನೆ ಬಿಟ್ಟೆವಲ್ಲೆ!

C. Wolfe(1791-1823): Burial of Sir John Moor

Burial of Sir John Moore at Cobunna

Not a drum was heard, not a funeral note,
As his corpse to the rampart we hurried;
Not a soldier discharged his farewell shot
O'er the grave where our hero we buried.

We buried him darkly at dead of night
The sods with our bayonets turning.
By the struggling moonbeam's misty light
And the lantern dimly burning.

No useless coffin enclosed his breast,
Not in sheet or in shroud we wound him;
But he lay like a warrior taking his rest,
With his martial cloak around him.

Few and short were the prayers we said,
And we spoke not a word of sorrow;
But we steadfastly gazed on the face that was dead,
And we bitterly thought of the morrow.

We thought, as we hollow'd his narrow bed
And smoothed down his lonely pillow,
That the foe and the stranger would tread o'er his head,
And we far away on the billow

Lightly they'll talk of the spirit that's gone
And o'er his cold ashes upbraid him,-
But little he'll reck, if they let him sleep on
In the grave where a Briton has laid him

But half of our heavy task was done
When the clock struck the hour for retiring:
And we heard the distant and random gun
That the foe was sullenly firing.

Slowly and sadly we laid him down,
From the field of his fame fresh and gory;
We carved not a line, and we raised not a stone,
But we left him alone with his glory.

Charles Wolfe

ರಾವುತರ ದಾಳಿ

ಹರಿದಾರಿ, ಹರಿದಾರಿ,
ಹರಿದಾರಿ ಮುಂದೆ,
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಮುಂದೆ!
“ನುಗ್ಗಿ ಮುಂದಕೆ, ಕುದುರೆ!
ಕೊಚ್ಚಿ ಗುಂಡನು!” ಎಂದ -

ಆರೂರು ರಾವುತರು
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಮುಂದೆ.

“ನುಗ್ಗಿ ಮುಂದಕೆ, ಕುದುರೆ!”
ಕುಗ್ಗಿದವನೊಬ್ಬಂಟೆ?
ಯಾರೊ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು
ಧೀರರವರಿದೂ?
ಹೇಳುವುದಕವರಲ್ಲ,
ಕೇಳುವುದಕವರಲ್ಲ,
ಮಾಡಿ ಮಡಿವುದಕವರು—
ಆರೂರು ರಾವುತರು
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಹರಿದು.

ಅವರ ಬಲಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಎಡಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಮುಂಗಡೆ ಗುಂಡು
ಕಾರಿದುವು ಚೀರಿ.
ಸಿಡಿಮದ್ದು ಚೆರೆ ಬಿದ್ದು,
ಜಗ್ಗದೆಯೆ ನುಗ್ಗಿದರು.
ಮೃತ್ಯುವಿನ ದಾಡೆಯಲಿ.
ನರಕದುರಿಬಾಯಿಯಲಿ,
ಆರೂರು ರಾವುತರು
ನುಗ್ಗಿದರು ತೂರಿ.

ಬೀಸಿ, ಝಳಪಿಸಿ ಕತ್ತಿ,
ನೆಗೆದು, ಕೈ ಮೇಗೆತ್ತಿ,
ಗುಂಡಿನವರನು ಕೆತ್ತಿ,
ಕೊತ್ತಿದರು ಪಡೆಯೊತ್ತಿ—
ಲೋಕ ಬೆರಗಾಯ್ತು!
ಮದ್ದುಹೊಗೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ,
ಸಾಲು ಮುರಿದರು ನುಗ್ಗಿ;
ಕಾಸಕರು, ರಷ್ಯನರು,
ಕತ್ತಿಹೊಯ್ಲಿಗೆ ಹೊರಳಿ,
ಚೆದರಿ ಧೂಳಾಯ್ತು.
ಆಗ, ಹಿಂದಿರುಗಿದರು—
ಇಲ್ಲ, ಆರೂರಿಲ್ಲ,
ಹಿಂದಿರುಗಿದವರು!

ಅವರ ಬಲಗಡೆ ಗುಂಡು,

ಅವರ ಎಡಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಹಿಂಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಕಾರಿದುವು ಚೀರಿ.
ಸಿಡಿಮದ್ದು ಚೆರೆ ಬಿದ್ದು,
ಆಳು ಕುದುರೆಗಳುರುಳಿ,
ನುಗ್ಗಿದಾ ಧೀರರಲಿ,
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಸಿರಿಂದ,
ನರಕದುರಿಬಾಯಿಂದ,
ಮರಳಿ ಬಂದರು ಕೆಲರು,
ಆರೋರು ರಾವುತರು
ಆಳಿದಿಳಿದ ಕೆಲರು.

ಮಾಸದವರದು ಹೆಸರು!
ಬೀಸಿ, ಏನ್ನುಗ್ಗಿದರು!
ಲೋಕ ಬೆರಗಾಯ್ತು!
ನುಗ್ಗಿ ಹೊಯ್ದುದ ಹೊಗಳು!
ಜಗ್ಗದೆಗಳ ಹೊಗಳು!
ಆರೋರು ರಾವುತರ ಶೌರ್ಯ ಹೊಗಳು!

Tennyson (1809-1892): The Charge of the Light Brigade

The Charge of the Light brigade

i

Half a league, half a league.
Half a league onward,
All in the valley of death
Rode the six hundred.

'Forward the light Brigade !,
Charge for the guns!' he said.
Into the valley of death
Rode the six hundred.

II

'Forward the light Brigade !'
Was there a man dismay'd ?
Not tho' the soldier knew
Someone had blunder' d.

Theirs not to make reply,
Theirs not to reason why,
Theirs but to do and die.
Into the valley of Death
Rode the six hundred.

III

Cannon to right of them,
Cannon to left of them,
Cannon in front of them
 Volley'd and thunder'd ;

Storm' d at with shot and shell,
Boldly they rode and well,
Into the jaws of death,
Into the mouth of hell,
 Rode the six hundred.

IV

Flash'd all their sabres bare,
Flash' d as they turn' d in air
Sabring the gunners there,
Charging an army, while
 All the world wonder' d.

Plunged in the battery-smoke
Right thro' the line they broke;
Cossack and Russian.
Reel' d from the sabre-stroke
Shatter' d and sunder' d.
Then they Rode back, but not,
Nor the six hundred.

Cannon to right of them,
Cannon to left of them,
Cannon behind them
 Volley'd and thunder' d ;

Storm' d at with shot and shell,
While horse and hero fell.
They that had fought so well
Came thro' the jaws of death,
Back from the mouth of hell,
All that was left of them,
 Left of six hundred.

VI

When can their glory fade?
O the wild charge they made !
 All the world wonder' d.
Honor the charge they made!
Honor the light Brigade,
 Noble six hundred!

Alfred Lord Tennyson

ರಾಯಲ್ ಜಾರ್ಜ್ ಮುಳುಗಿಹೋದದ್ದು

ಅಳಿದರೆ ಹಾ ಧೀರರು!
ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಧೀರರು!
ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕರೆಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲರು
ಮುಳುಗಿ ಹೋದರು ತೆರೆಯೊಳು.

ಎಂಟುನೂರ್ದರು ಧೀರರು,
ಕಂಡ ಕೆಚ್ಚಿನ ಧೀರರು,
ಒಂದು ಮಗ್ಗುಲಿಗಳೆದು ಬಗ್ಗಿಸಿ
ಒರಗಿಸಿದ್ದರು ಹಡಗನು.

ನೇಣುಗಳ ನೆಲಗಾಳಿ ಕುಲುಕಿತು,
ಹಡಗು ತಲೆಕೆಳಕಾಯಿತು.
ಹೋಯ್ತು ರಾಯಲ್ ಜಾರ್ಜ್ ತಳಗಡೆ
ಗೊಬ್ಬನುಳಿಯದೆ ದಳದೊಳು.

ಅಳಿದರಾಹ ಧೀರರು!
ಹೋದ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಡನು!
ಅವನ ಕಡೆಹೋರಾಟ ಹೋರಿತು,
ಅವನ ಸಾಹಸ ತೀರಿತು.

ಕಾಳಗದೊಳದು ಆಗಲಿಲ್ಲ;
ಗಾಳಿ ಎರಗಿ ಒದರಲಿಲ್ಲ;
ಒಡಕು ಕಿತ್ತುದು ಮುಳುಗಲಿಲ್ಲ;
ಅಡಗಿದರೆಯನು ಹಾಯಲಿಲ್ಲ.

ಒರೆಯೊಳಿದ್ದುದು ಅವನ ಕತ್ತಿ,
ಬೆರಳಲಿದ್ದುದು ಬರೆವ ಕಡ್ಡಿ,
ತಳಕೆ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಡು ಹೋದಾ
ಗೆರಡು ನಾನೂರ್‌ದಳದಲಿ.

ಎತ್ತಿ ಮೇಲಕೆ ಹಡಗನು!
ನಮ್ಮ ಹಗೆಯೆದೆನಡುಗನು!
ಕುಡಿತಮೆರೆತದಿ ಬಿಡದೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸಲಿಸು ಕಂಬನಿಕವನು.

ಹಡಗುಮರ ಕೆಡದಿರುವುದು
ತೇಲಬಲ್ಲುದು ಮತ್ತೆದು.
ಹೇರಿಕೊಂಡಿಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಗುಡುಗನು
ದೂರದಾಳವನುಳುವುದು.

ಹೋದ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಡನು!
ಆದುವಾತನ ಜಯಗಳು!
ಅವನು, ಅವನಾ ಎಂಟುನೂರರು
ತೆರೆಯನಿನ್ನುಳಲಾರರು!

COWPER (1731 – 1800) : Loss of the Royal George

Loss of the Royal George

Toll for the brave !
The brave that are no more !
All sunk beneath the wave
Fast by their native shore"

Eight hundred of the brave,
Whose courage well was tried,
Had made the vessel heel
And laid her on her side.

A land-breeze shook the shrouds
And she was overset;
Down went the Royal George,
With all her crew complete.

Toll for the brave !
Brave Kempenfelt is gone;
His last sea fight is fought,
His work of glory done.

It was not in the battle ;
No tempest gave the shock;
She sprang no fatal leak.
She ran upon no rock.

His sword was in the sheath,
His fingers held the pen,
When Kempenfelt went down
With twice four hundred men .

Weigh the vessel up
Once dreaded by our foes,
And mingle with your cup
The tears that England owes.

Her timbers yet are sound,
And she may float again
Full charged with England's thunder,
And plough the distant main;

But Kempenfelt is gone,
His victories are o'er;

And he and his eight hundred
Must plough the wave no more

William Cowper

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನಾವಿಕರು

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನಾವಿಕರಿರಾ - ಕಾಯುವಿರಿ
ನೀವೆಮ್ಮ ಕಡಲುಗಳನು;
ನಿಮ್ಮ ಬಾವುಟ ತಡೆಯಿತೊಂದು ಸಾವಿರ ವರುಷ
ಗಾಳಿಯನು ಕಾಳಗವನು.
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯಧ್ವಜವ ತೂಗಿಬಿಡಿ,
ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹಗೆಯ ತಾಗಿ
ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಡೆಗೊಳ್ಳಿ -
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು,
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು.

ನಿಮ್ಮ ಪಿತ್ಯಗಳು ಧೀರರು - ತೆರೆತೆರೆಗೆ
ಹೊಮ್ಮುವರು ಹುರಿಗೊಳಿಸಲು;
ಹಡಗಿನಟ್ಟವೆ ಅವರು ಕಾದಿ ಹೆಸರಾದ ಕಣ,
ಕಡಲ ಸುಳಿ ಹೂಳಿದ ಕುಳಿ,
ಎಲ್ಲಿ ಬ್ಲೇಕ್ ನೆಲ್ಸನರು ಚೆಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರ ಕೆಡೆದ
ರಲ್ಲಿ ನಿಮಗದೆ ಕನಲದೆ,
ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಡೆವಲ್ಲಿ?-
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು,
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು.

ಕೋಟೆಗಳು ಕೊತ್ತಳಗಳು - ಬೇಡದೆ ಬ್ರಿ
ಟಾನಿಯಳು ಹದುಳವಿಹಳು;
ಬೆಟ್ಟದೆರೆಗಳ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟುವಳು ದಾಳಿಯಲಿ,
ಕಡಲು ಮನೆಯಾಗಿರುವಳು.
ಗುಡುಗಿ ತನ್ನಡವಿಗಳ ತೇಗುಮರದೊಡಲಿಂದ,
ಅಡಗಿಸುವಳಡಿಯ ಹೊನಲ
ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆವಲ್ಲಿ -
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು,
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಧ್ವಜಪಟವದು - ರೌದ್ರದಲಿ
ಧೂಮಕೇತುವೊಲುವುದು;

ಬಿಗಿದ ಭೀತಿಯ ನಿಶಿಯ ಕಾರೊಟ್ಟು ಕರಗುತ್ತ,
ನಗುವನಕ ಶಾಂತಿಯಿರಿಲು.
ಆಗ ಆಗುತ್ತವದಿ, ಸಾಗರದ ವೀರರಿರ,
ಬೀಗುವೆವು, ಕೀರ್ತಿಸುವೆವು
ನಿಮ್ಮಗಳ ಹಮ್ಮಗಳ -
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡಿ ನಿಲಲು,
ಘೋರಕದನದ ಬೊಬ್ಬೆ ತೂರಿ ಮೊರೆವುದು ನಿಲಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡಿ ನಿಲಲು.

CAMPBELL (1777 – 1844) : Ye Mariners of England

Ye Mariners of England

Ye mariners of England
That guard our native seas,
Whose flag has braved, a thousand years,
The battle and the breeze.
Your glorious standard launch again
To match another foe:
And sweep through the deep,
While the stormy winds do blow;
While the battle rages loud and long
And the stormy winds do blow.

The spirits of your fathers
Shall start from every wave-
For the deck it was their field of fame,
And Ocean was their grave.
Where Blake and mighty Nelson fell
Your manly hearts shall glow,
As ye sweep through the deep,
While the stormy winds do blow;
While the battle rages loud and long
And the stormy winds do blow.

Britannia needs no bulwarks,
No towers along the steep;
Her march is o'er the mountain waves,
Her home is on the deep.
With thunders from her native oak
She quells the floods below
As they roar on the shore,
When the stormy winds do blow;
While the battle rages loud and long,
And the stormy winds do blow.

The meteor flag of England
Shall yet terrific burn ;
Till danger's troubled night depart
And the star of peace return.

Then, then ye ocean warriors !
Our song and feast shall flow
To the fame of your name,
When the storm has ceased to blow;
When the fiery fight is heard no more,
And the storm has ceased to blow

Thomas Campbell

ಆಳೌ, ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ!

ಆದಿಯಲಿ, ದೈವಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಭೂಮಾತೆ
ನೀಲಜಲರಾಶಿಯಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದಂದು,
ಆದರಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಗಳೊಲಿದು, ದಯ
ಪಾಲಿಸಿದರಾಕೇಗೀ ಶಾಸನವ ಹರಸಿ -
“ಆಳೌ, ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ! ಆಳು ತೆರೆಗಳನು!
ಎಂದಿಗೂ ಬ್ರಿಟನನಡಿಯಾಳೆನಿಸಿಕೊಳನು!

ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಬಾರದಿಹ ಜನವೆಲ್ಲ
ಕ್ರೂರರಾಜರ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಕೃಶವಾಗಿ,
ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಗೆ ಹೆದರಿ, ಕರುಬಿ, ಮಿಡಿಯುತ್ತಿರಲು,
ಧೀರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲಿ ನೀನು ವರ್ಧಿಸುವೆ!

ವೈರಿಗಳು ಹೊಡೆದಷ್ಟು, ಘೋರರೂಪವ ತಾಳಿ,
ಧೈರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ನಸನಗುತ ನಿಲುವೆ;
ಕೀರಿ ಗಗನವ ಸೀಳಿ, ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಿತ್ತಷ್ಟು,
ಬೇರೂರಿಕೊಳುವಂತೆ ನಿನ್ನಡವಿತೇಗು!

ಮಲೆತು ದುರ್ನಿತಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಜರು ಕೆಟ್ಟು,
ಹಿಡಿದು ಸಂಕಲೆಯಿಟ್ಟು ಜಗ್ಗಿಸಲು ಬರಲು,
ಮಲಗಿದ್ದ ಸಿಂಹದಂತುರಿದೆದ್ದು ತೆಗೆದೊದರಿ,
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆವೆ!

ನಿನ್ನದೆಯೆ ಹೊಂಬಣ್ಣ ತುಂಬಿ ತೂಗುವ ಬಯಲು,
ನಿನ್ನದೆಯೆ ವರ್ತಕರ ಸಿರಿ ಮೆರೆವ ಹೊಳಲು;
ನಿನ್ನದೆಯೆ ಸಾಗರದ ಸರ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೂ,
ನಿನ್ನದೆಯೆ ತೆರೆ ಬಳಸಿಬರುವೆಲ್ಲ ಕರೆಯೂ!

ವಾಣಿಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಕ್ಕರೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಿನ್ನ ಭೋಗದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವರು;
ರಾಣಿದೀವಿಯೆ, ನಿನ್ನ ಚೆಲುವೆಯರ ಪ್ರೇಮದಲಿ
ನಿನ್ನ ವೀರರು ಧರ್ಮವನು ಕಾಯುತಿಹರು!
ಆಳೌ, ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ! ಆಳು ತೆರೆಗಳನು!
ಎಂದಿಗೂ ಬ್ರಿಟನನಡಿಯಾಳೆನಿಸಿಕೊಳನು!"

THOMSON (1700 – 1748) : Rule Britannia

Rule, Britannia

When Britain first at Heaven's command
Arose from out the azure main,
This was the charter of the land,
And guardian angels sung this strain:
Rule, Britannia! rule the waves!
Britons never will be slaves.

The nations not so blest as thee
Must in their turns to tyrants fall,
While thou shalt flourish great and free,
The dread and envy of them all.

Still more majestic shalt thou rise,
More dreadful from each foreign stroke;
As the loud blast that tears the skies ;
Serves but to lock thy native oak.

Thee haughty tyrants ne'er shall tame;
All their attempts to bend thee down
Will but arouse thy generous flame.
But work their woe and thy renown.

To thee belongs the rural reign;
Thy cities shall with commerce shine;
All thine shall be the subject main,
Arid every shore it circles thine!

The Muses, still with freedom found,
shall to thy happy coast repair;
Blest Isle, with matchless beauty crown'd,
And manly hearts to guard the fain-
Rule, Britannia! rule the waves!
Britons never will be slaves

James Thomson

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್

ಏನ ಮಾಡಿದೆ ನಾನು ನಿನಗೆ
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಏನ ಮಾಡೆನು ಹೇಳು ನಿನಗೆ
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ದೇವನೊರೆವುದ ಕೇಳಿ,
ಕಣ್ಣ ಮಿನುಗನು ತಾಳಿ,
ಘೋರಯಜ್ಞವ ಬೇಳಿ,

ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಇಳೆಬಳಸಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು.

ಇನ್ನು ರವಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುವನು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ನಿನ್ನೆಣೆಯ ಮಹತುಕಾರ್ಯವನು,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಎಲ್ಲಿ ನಲಿವನು ಕಂಡು
ನಿನ್ನ ಧೀರರ ದಂಡು
ನೂಂಕುವೊಲು ಮುಂಕೊಂಡು,
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಎಡರಿನಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು!

ಬಳುಕುವೆವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಾವು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಕೊಳು, ಕೊಲಿಸು; ನಿನ್ನವರು ನಾವು,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ನಿನ್ನ ಹೊಲ, ಮನೆ, ಚೆಂದ;
ಬಾಳು ಮಿಗಿಲಾನಂದ;
ಸಾವಳಿವು - ಸಾಯುವೆವು
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು.

ಗರ್ವಿ, ಘಾತಕಿ, ಎಂಬರಮ್ಮ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಸರ್ವಧರೆ ನಿನ್ನ ಹೊರೆಯಮ್ಮ!
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ವಜ್ರಕವಚವ ತೊಟ್ಟು,
ಗತಿಯ ಕಾವುದ ಬಿಟ್ಟು,
ಜರುಗುವೆಯೆ? ಮರುಗುವೆಯೆ?
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದದೆ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ನರಕದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದದೆ?
ತುಳಿದುಬಹ ನಾವೆಗಳ ತಾಯಿ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಹಳೆಯುಗ್ರಸಾಗರನ ಕೆಳದಿ,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್!
ಸ್ವಾಮಿಯಕ್ಕರ ಕುವರಿ.

ಧರ್ಮಖಡ್ಗದ ಮಡದಿ -
ಸೀಳಿರದೆ, ಮಿಂಚಿರದೆ,
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸತ್ಯದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು!

HENLEY (1849 – 1903) : What have I done for you, England, my England

Pro rege nostro

What have I done for you,
England, my England?
What is there I would not do
England, my own?
With your glorious eyes austere
As the Lord were walking near
Whispering terrible things and dear
As the song on your bugles blown, England
Round the world on your bugles blown.

Where shall the watchful sun
England, my England,
Match the master-work you have done,
England, my own?
When shall here joice again
Such a breed of mighty men,
As come forward one to ten
To the song on your bugles blown, England
Down the years on your bugles blown?

Fyen the faith endures,
England my England
"Take and break us: we are yours,
England, my own.
Life is good and joy runs high
Between English earth and sky;
Death is death; but we shall die
To the song on your bugles blown, England
To the stars on your bugles blown."

They call you proud and hard,
England, my England:
You with worlds to watch and ward,

England, my own-
You whose mailed hand keeps the keys
Of such teeming destinies,
You could know nor dread nor ease
Were the song on your bugles blown, England,
Round the pit on your bugles blown.

Mother of ships whose might,

England, my England,
Is the fierce old sea's delight,
England my own,
Chosen daughter of the Lord,
Spouse-in-chief of the ancient sword,
There's the menace of the word
In the song on your bugles blown, England
Out of heaven on your bugles blown

William Ernest Henley

ಬ್ಲೆನ್‌ಹೀಮ್ ಕದನ

ಬೇಸಗೆಯಲಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು; ಕೆಲಸವ
ಮುತ್ತಜ್ಜ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ.
ಹಟ್ಟಿಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲಿ ನೋಡುತ
ಹೊಂಬಿಸಿಲಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.
ಅಲ್ಲಿಯೆ ಹಸುರಮೇಲಾಡುತಲಿದ್ದಳು
ಅಜ್ಜನ ಮುದ್ದಿನ ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.

ಕಂಡಳು ಕೂಗಿಕೊಂಡಣ್ಣನು ಬರುವುದು—
ಆಡುತ, ಹೊಳೆಯಂಚಿನಿಂದ
ದಪ್ಪಗೆ, ದುಂಡಗೆ, ಏನನೊ ಒಂದನು
ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡವ ತಂದ.
ದಪ್ಪಗೆ, ನುಣ್ಣಗೆ, ದುಂಡಗೆ ಇರುವುದು,
ಅಜ್ಜ ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಬಂದ.

ಅಜ್ಜ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೈಗದ, ಹುಡುಗನು
ನಿಂ ಹತ್ತಿರ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು,
ನೋಡಿ, ಆ ಮುದುಕನು ತಲೆಯನಲ್ಲಾಡಿಸಿ,
ಮರುಗುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು,
ಪಾಪ, ಇದಾರದೊ ತಲೆಯೋಡು - ಯಾವನೊ
ಬಿದ್ದವನಾ ದೊಡ್ಡ ಯದಲಿ ಎಂದ.

ಎಷ್ಟೊ ನೋಡಿರುವೆನು ನಮ್ಮ ತೋಟದಲೆಲ್ಲ,
ಬಿಸುಡುವೆನೊಕ್ಕಡೆಗಿಕ್ಕಿ.
ಉಳುತ ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಮೇಲಕೆ ಬರುವುವು
ನೇಗಿಲ ಕುಳದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ.
ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ ಜನಗಳು ಕೊಲೆಯಾಗಿ
ಬಿದ್ದವರಾ ದೊಡ್ಡ ಜಯದಲಿ ಎಂದ.

ಆ ಕಥೆ ಏನದು? ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಜ್ಜ,
ಎಂದನು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗನು.
ಅಚ್ಚರಿ ಕಾಯುತ, ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ

ನಿಂದಳು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.
ಯುದ್ಧದ ಕಥೆಯೇನು ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಜ್ಜ
ಏತಕೆ ಕಾದಾಡಿದರೊ ಅದ ಹೇಳು.

ಮುತ್ತಜ್ಜ ಹೇಳಿದ- ಇಂಗ್ಲಿಷರಿರುವರೆ,
ಮುರಿದರು ಫ್ರೆಂಚರ ಪಡೆಯ.
ಏತಕೆ ಕಾದಾಡಿದರೊ ಅದ ನಾ ಬೇರೆ
ಕಾಣೆನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಡಿಯ.
ಆದರೆ ಯಾರನೆ ಕೇಳವರೆಲ್ಲರು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವೆಂಬರೆಂದ.

ನಮ್ಮಯ್ಯ ಗುಡಿಸಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು
ಆ ಹೊಳೆಯಂಚಿನಲಾಗ,
ಸೂರೆ ಹೊಡೆದು ಬೀಡ ನೆಲಸಮ ಸುಟ್ಟರು;
ತಲೆಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗ
ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೋಡಿದ
ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಲೆಗಾಣದಳೆದ.

ಬೆಂಕಿಯ, ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ
ದೇಶವೆ ಹಾಳಾಯಿತೆಲ್ಲ.
ತುಂಬುಬಸಿರಿಯರು, ಹಾಲುಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತ
ಲೆಕ್ಕವ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲ
ಆದರಂತಹುದೆಷ್ಟೋ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯದಲಿ ಎಂದ.

ನೋಡಲುಬಾರದು ಎಂಬರು ಘೋರವ
ಗೆದ್ದ ಮೇಲಾರಣದಲ್ಲಿ.
ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ ಹೆಣಗಳು ಕೊಳೆಯುತ
ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವಲ್ಲಿ.
ಆದರಂತಹುದೆಷ್ಟೋ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಯದಲಿ ಎಂದ.

ದೇಶವೆ ಹೊಗಳಿತು ಗೆದ್ದ ನಾಯಕರನು,
ಸುರಿದುವು ಹೂವು ಮಳೆಗಳು -
ಛೀ ತೆಗೆ, ಏನದು, ಬಲುಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವು!
ಎಂದಳು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.
ಅಲ್ಲವೆ, ಅಲ್ಲವೆ, ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ, ಕೇಳು,
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವದು ಎಂದ.

ಎಲ್ಲರು ಹೊಗಳಿದರಾ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವ
ಗೆದ್ದವರನು ಶೂರರನ್ನು-

ಒಳ್ಳೆಯದದರಿಂದ ಕಡೆಗಾದುದೇನಜ್ಜ?
ಎಂದನು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗನು.
ಅದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನೆ? ಯಾರನೆ ಕೇಳಿದು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವೆಂಬರೆಂದ.

SOUTHEY (1774- 1843) : After Blenheim

After Blenheim

It was a summer evening,
Old Kaspar's work was done,
And he before his cottage door
Was sitting in the sun;
And by him sported on the green
His little grandchild Wilhelmine.

She saw her brother Peterkin
Roll something large and round
Which he beside the rivulet
In playing there had found;
He came to ask what he had found
That was so large and smooth and round.

Old Kaspar took it from the boy
Who stood expectant by ;
Ann then the old man shook his head.
And with natural sigh
'Tis some poor fellow's skull,' said he,
'Who fell in the great victory'.

'I find them in the garden,
For there. 's many here about";
And often when I go to plough
The ploughshare turns them out.
For many thousand men/ said he,
'Were slain in that great victory'.

'Now tell us what' 'twas all about/
Young Peterkin he cries;
And little Wilhelmine looks up

With wonder-waiting eyes:
'Now tell us all about the war,
And what they fought each other for,'
,It was the English/ Kaspar cried,

'Who put the French to rout;
But what they fought each other for
I could not well make out.
But everybody said/ quoth he,

That' twas a famous victory.

'My father lived at Blenheim then,
Yon little stream hard by;
They burnt his dwelling to the ground,
And he was forced to fly;
So with his wife and child he fled,
Nor had he where to rest his head.

'With fire and sword the country round
Was wasted far and wide,
And many a childing mother then
And new-born baby died;
But things like *that*, you know, must be
At every famous victory.

They say it was a shocking sight
After the field was won;
For many thousand bodies here
Lay rotting in the sun;
But things like that, you know, must be
After a famous victory.

'Great praise the Duke of Marlbro' won
And our good prince Eugene,'
'Why't was a very wicked thing'
Said little Wilhelmine;
'Nay. . . nay. . . My little girl/ quoth he,
It was a famous victory.

'And everybody praised *the* Duke
Who this great fight did win,'
'But what good came of it at last ?'
Quoth little Peterkin:
'Why, that I cannot tell/ said he,
'But' twas "'1- famous victory.

Robert Southey

ದೇಶಸೇವಕ

(ಹಳೆಯ ಕಥೆ)

ಮಾಲೆಗಳು, ಮಾಲೆಗಳು ಬೀದಿ ಮನೆಮನೆಗೆ;
ಮತ್ತುಗಳ ಸೇಸೆಗಳು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗೆ;
ಮಾಳಿಗೆಗಳೊಲೆದಾಡಿ ಹಿಗ್ಗುಮುಗ್ಗಾಗೆ;
ಎತ್ತಿದಾ ಗುಡಿ ದೀಪ ಗೋಪುರವ ಬೆಳಗೆ-
ಒಂದು ವರುಷದ ಕೆಳಗೆ ನನಗೆ ಮೆರೆವಣಿಗೆ!

ಗಾಳಿ ನೊರೆಕೀಳುವುದು ವಾದ್ಯಗಳ ಮೊರೆಗೆ;
ಊರೆ ಕಿತ್ತೋಡುವುದು ಜನದ ಜಯಜಯಕೆ.
ಕೇಳಿದನೆ –“ಅಣ್ಣದಿರ, ಏಕೆ ಬರಿ ಬೊಬ್ಬೆ?
ಸೂರಿಯನ ತಂದುಕೊಡಿ” ಎನುತ – ಅವರೊಡನೆ
“ಆಯ್ತಾಯ್ತು; ಮತ್ತೇನು? ಕೇಳು” ಎನುತಿಹರು.

ನಾನಕಟ! ಸೂರ್ಯನನು ತರಲು ನೆಗೆದವನು!
ನಾಡಿನೊಲುಮೆಯ ಜನದ ಕಯ್ಗೆ ಕೊಡಲದನು.
ಮಾನವನು ಮಾಡುವುದನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದನು.
ನೋಡೆನ್ನ ಪಾಡೀಗ ನಾ ಬೆಳೆದ ಬೆಳಸು,
ಒಂದು ವರುಷವು ಕಳೆದು ನಾ ಕೊಯ್ವು ಕೊಯಲು.

ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೀಗ ಒಂದು ತಲೆ ಕಾಣೆ!
ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಳವರಿಣಿಕಿಹರು.
“ಏಳಿ, ಎಲ್ಲರು ಬನ್ನಿ, ನೋಟ ಬಲುಚೆನ್ನು,
ಸುಡುಗಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಶೂಲದಡಿಯಲ್ಲಿ!”
ಅಲ್ಲಿಗೋಡಿದರೆಲ್ಲ, ತಳ್ಳಿ ತುಳಿದಾಡಿ.

ಮಳೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವೆನು; ಮುಂಗಯ್ಯ ಕೊರೆದು
ಬೆನ್ನಿನಲಿ ನೇಣಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಹರು.
ಇಳಿಯುತಿದೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬಸಿಬಸಿದು,
ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಮನಸುಬಂದವರು—
ಒಂದು ವರುಷದ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆಂದು!

ಹೇಗೆ ಬಂದೆನು ನಾನು, ಹೇಗೆ ಹೋಗುವೆನು!
ಹಿಂದೆ ವಿಜಯೋತ್ಸವದಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿಹರು!
“ಲೋಕವೇ ಫಲಕೊಡಲು, ನನ್ನ ಹಂಗೇನು?”
ಎಂದು ಕೇಳನೆ ಆಗ ಭಗವಂತ! ಈಗ,
ಕೊಡುವಾತ ಭಗವಂತ – ಕ್ಷೇಮ ಅದೆ ನನಗೆ.

BROWNING (1812 – 1889) : The Patriot

The Patriot

-An Old Story

I

It was roses, roses all the way,
With Myrtle Mixed in my path like mad
The house-roofs Seemed to heave and sway,
The Church-Spires beamed, such Flags they had,
A year ago on this very day!

II

The air broke into a mist with bells,
The old walls rocked with crowd and cries,
Had I said 'Good folk, more noice repels-
But give me your Sun from yonder skies!'⁷
They had answered 'And afterward. What else ?'

III

Alack, It was I who leaped at the Sun
To give it my loving friends to keep!
Nought man could do, have I left undone:
And you see my harvest, What I reap ?
This very day, now a year is run-

IV

There's hobody on the house-tops now-
Just a palsied few at the windows set;
For the best of the sight is all allow,
At the Shamples' gate-or better yet
By the very Scabbold's root, I trow

V

I go in the rain, and, more than needs,
A rope cuts both my wrists behind;
And I think, by the feel, my forehead bleeds,
For they fling, whoever has a mind,
Stones at me for my year's misdeeds.

VI

Thus I entered, and thus I go !
In triumphs, people have dropped down dead.
'Paid by the world, - what dost thou owe
'Me' ? God might question; now instead
Tis God shall repay! I am safer so.

Robert Browning

ಬಡವನ ಹುರುಡು

ಮಾನವಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕಿ
ಹೀನ ಬಡತನವೇನೆ ಇರಲಿ,
ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀಚತೊತ್ತ
ಆಚೆನೂಕು, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಕಷ್ಟನಿಷ್ಟುರವೇನೆ ಇರಲಿ,
ಮೆರೆವ ಪದವಿ ವರಹಮುದ್ರೆ,
ಆಳು ಚಿನ್ನ, ಏನೆ ಇರಲಿ!

ಹೊಟ್ಟೆಗಿಷ್ಟು ಹಿಟ್ಟು ಗಂಜಿ,
ಬಟ್ಟೆ ಚಿಂದಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಸೊಗಸು ಬೆಡಗು ತೆಗೆದು ಮಡಗು,
ಮಿಗುವುದಾಳು, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಥಳಕುಪಳಕುಗಳೇನೆ ಇರಲಿ,
ಯಾರು ಸಾಜ, ಅವನೆ ರಾಜ,
ಭಂಗ, ಬಡತನ, ಏನೆ ಇರಲಿ!

ಅಕ್ಕೊ ಬರುವ, ಸೊಕ್ಕಿ ಮೆರೆವ
ಲಕ್ಕಮುಕ್ಕ, ಏನೆ ಇರಲಿ;
ಅರಿತು ಕಣ್ಣ, ಹರಿವರಣ್ಣ-
ಬೆಪ್ಪ, ಬಿಡೆಲಾ, ಏನೆ ಇರಲಿ,

ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳೇನೆ ಇರಲಿ,
ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತನಗೆ ಸಿದ್ಧಿ
ಎನ್ನಬೇಡಾ, ಏನೆ ಇರಲಿ?

ಅರಸ ಕರೆಸಿ, ಬಿರುದ ಹೊರಿಸಿ,
ಮೆರಸಬಲ್ಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ;
ಸಾಜಗಾರ ಎನಿಸಲಾರ,
ತೇಜವಿಲ್ಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಹಮ್ಮುಹೆಮ್ಮೆಗಳೇನೆ ಇರಲಿ,
ತಿರುಳಿನರಿವು, ಹಿರಿಯ ನಡತೆ,
ಮೇಲುಸಾಲು, ಏನೆ ಇರಲಿ.

ಅರಿವು, ನಡತೆ, ಧರೆಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲ
ಮೆರೆವ ಕಾಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಬರಲಿ ಬೇಗ, ಹರಸು ಈಗ;
ಬರದೆ ಇರದು, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಬಂದೆ ಬರುವುದು, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಅಣ್ಣತಮ್ಮದಿರಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ
ಇರುವ ಕಾಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ.

BURNS (1759 – 1796) : A man's a man for a 'that

A man's a man for a' that

Is there for honest poverty
That hangs his head' an 'a' that;
The coward slave-we pass him by,
We dare be poor for a 'that
Per a' that, an 'a' that,
Our toils obscure a' that
The rank is but the guinea's Stamp,
The man's the gowd for a' that,

What though on hamely fare we dine,
Wear hoddin grey, an 'a' that?
Gie fools their silks, and knaves their wine,
A Man's a man for a 'that,
For a' that, an 'a' that,
Their tinsel show an 'a' that
The honest man, the e'er sae poor.
Is king o' men for a' that.

Ye see you birkie ca'd a lord,
Wha struts, an' stares, an 'a' that;
Tho' hundreds worship at his word,
He's but a goof for a 'that,
For a' that, an 'a' that,
His ribband star, an 'a' that
The man o' independent mind
He looks an 'laughs at a' that,

A prince can mak a belted knight,
A marquis, duke, an 'a' that;
But an honest man's aboon his might,

Gude faith, he manunna fa 'that
For a' that, an 'a' that,
Their dignities an 'a' that,
The pith o' sense, an pride o' worth,
Are higher rank than a' that.

Then let us pray that come it may,
(As come it will for a' that,)
That Sense and Worth, o'er a' the earth,
Shall bear the gree, an 'a' that,
For a' that, an 'a' that,
it's coming yet for a' that,
That man to man, the world o'er,
Shall brithers be for a' that

Robert Burns

ಮಾದ, ಮಾದಿ

ಬೇಟಕಾರ ಬಂದ ಮಾದ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಬೇಡಿ ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾದ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಮಾದಿ ಕತ್ತನೂಲೆದುದೇನು!
ಅತ್ತ, ಇತ್ತ ಸಿಡಿದುದೇನು?
ಮಾದ, ಪಾಪ, ಮಿಡಿದುದೇನು!
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

ಕಯ್ಯ ಮುಗಿದ, ಕಾಲ ಹಿಡಿದ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ರೊಯ್ಯನೊದೆಯೆ, ಹಲ್ಲ ಕಡಿದ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಬೆಚ್ಚಗುಸಿರ ಬಿಟ್ಟ, ಮಾದ,
ಅತ್ತ, ಕಂಗೆಡುತ್ತ ಸೀದ,
ಹೊಳೆಯ ಬೀಳಲೆಂದು ಹೋದ!
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

ಆವ ಗಳಿಗೆಗಾವ ಮನಸು!
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಒಲ್ಲದಾಕೆಗೊಲುಮೆ ಕನಸು
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಹುಚ್ಚ ನಾನು! ಸಾಯಲೇಕೆ?
ಜಂಬಗಾತಿ ಜರೆಯಲೇಕೆ?
ಜರ್ಬು ನನಗೆ! ಹೆಣ್ಣಿಗೇಕೆ?
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

ವೈದ್ಯರಿನು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಎದ್ದನವನು- ಬಿದ್ದಳಿವಳು.
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಏನೊ ಎದೆಯೊಳಿರಿಯುತಿಹುದು,
ಸುಯ್ದು, ಸುಯ್ದು, ತಣ್ಣಗಹುದು,
ಕಣ್ಣೊ, ಒಂದ ನುಡಿಯುತಿಹುದು!
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

ಚಿನ್ನದಂತ ಹುಡುಗ ಮಾದ,
ಹಹ್ಲ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

ಸಾಯಲಾದ ಹುಡುಗಿ ಮಾದಿ,
ಹಫ್ಫ! ಏನು ಬೇಟವೋ!
ಕೊಲ್ಲಾರನವಳ ಮಾದ,
ಮುನಿಸು ಕರಗಿ ಮರುಗಿಹೋದ,
ಈಗ ಹಿಡಿಯದವರ ಮೋದ!
ಹಫ್ಫ! ಏನು ಬೇಟವೋ!

BURNS : Duncan Gray

Duncan Gray

Duncan Gray came here to woo,
Ha, ha, the wooing o't,
On blythe Yula night when we were fou,
Ha, ha, the wooing o't,:
Maggie coast head fu' high,
Looke'd asklent and unco skeigh,
Gart poor Duncan stand abeigh ;
Ha, ha, the wooing o't
Duncan fleech'd and Duncan pray'd ;
Meg was deaf as Ailsa Craig;
Duncan sigh'd baith out and in,
Grat his een baith bleer't and blin;
Spak o' lowpin ower a linn.

Time and chance are but a tide,
Slighted love is sair to bide;
Shall I, like a fool, quoth he,
For a haughty hizzie dee ?
She may gay to -France for me.
How it comes let doctors tell,
Meg grew sick -as he grew heal;
Something in her bosom wrings,
For relief a sigh she brings;
And O, her een, they spak sic things.

Duncan was a lad o' grace;
Ha, ha, the Wooing o't.
Maggie's was a piteous case;
Ha, ha, the wooing o't

Duncan couldna be her death,
Swelling pity smoor'd his wrath;
Now they're crouse and canty baith :
Ha, ha, the wooing o't

Robert Burns

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ ತಾವರೆಯ ಹೊಸಕೆಂಪು,
ತಾವರೆಯ ಹೊಸ ಅರಳ ಹೊಳೆವ ಕೆಂಪು.
ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ ಕೊಳಲ ಮೆಲುನುಡಿಯಿಂಪು,
ಕೊಳಲು ಮೋಹಿಸಿ ನುಡಿವ ಗಾನದಿಂಪು.

ಬೆಳೆಬೆಳೆಯುತ್ತೆಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಿನ್ನಾಣ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಮುಳುಗಿದೆನು ಅಷ್ಟಷ್ಟು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆ.
ಬತ್ತವು ಕಡಲುಗಳು ಮುಂದಾಗಿ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಬತ್ತಲಾರದು ತೊಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆ.

ಬತ್ತವು ಮುಂದಾಗಿ ಕಡಲುಗಳು, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಕರಗುವು ಬಂಡೆಗಳು ಬಿಸಿಲಿನೊಳಗೆ,
ಕರಗಲಾರದು ಚೂರು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಬೆರೆದಿರಲು ಜೀವಕಳೆ ದೇಹದೊಳಗೆ.

ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆ ಹೆಣ್ಣೆ, ಪ್ರೇಮದೊಂದೇ ಹೆಣ್ಣೆ,
ಹೋಗಿಬರುವೆನು ಸಹಿಸು, ಎರಡು ಗಳಿಗೆ.
ಕೋಟಿಯೋನವಿರಲಿ, ದಾಟಿಬರುವೆನು, ಹೆಣ್ಣೆ,
ಬೇಗ ಬರುವೆನು ಹಾರಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ.

BURNS : O my love's like a red, red rose

My Love is like A Red, Red Rose

My Love is like a red, red rose,
That's newly sprung in June :
O my Love is like the melodie,
That's sweetly play'd in tune.

As fair art thou, my bonnie lass,
So deep in luv am I ;
And I will luv thee still, my dear,
Till a' the seas gang dry.

Till a' the seas gang dry, my Dear,
And the rocks melt wi' the Sun;
And I will Juv thee still, my Dear,
While ttie sands O^life shall run.

And fare thee weel, my only Luv !
And fare thee weel, a while!
And I will come again, my Luv.
Tho' twere ten thousand mile!

Robert Burns

ಸುಂದರಿ ಕಮಲೆ

ಕಂಡಿರ ಸುಂದರಿ ಕಮಲೆಯನು?
ಕಂಡಿರ ಕೋಮಲೆ ವಿಮಲೆಯನು?
ಧೀರನವೊಲು ದಿಗ್ವಿಜಯವ ಮಾಡಲು
ಊರಿನ ಗಡಿಯನು ದಾಟಿದಳು.

ಅವಳನು ಕಂಡರೆ ಒಲಿಯುವುದೇ,
ಅವಳನೆ ಎಂದಿಗೂ ಒಲಿಯುವುದೇ.
ಅವಳನು ಮಾಡಿದ ಬಿದಿ ತಾ ಮಾಡನು
ಇನ್ನಾ ಚಂದದ ಚೆಲುವೆಯನು.

ಕಮಲೇ, ನೀನೇ ರಾಣಿ ಕಣಾ,
ನೇಮಿಸು, ಪ್ರಜೆಗಳು ನಾವುಗಳು.
ಕಮಲೇ, ನೀನೇ ದೇವಿ ಕಣಾ,
ದಾಸರು, ಸೇವಿಸಿ ಬೇಡುವೆವು.

ನಿನ್ನನು ಕಲಿಯೂ ಸೋಕುವನೇ?
ನಿನ್ನವರೆಂದರೆ ತಾಕುವನೇ?
ನಿನ್ನಾ ಮುದ್ದಿನ ಮುಖವನು ಕಾಣತ
ನಿನ್ನನು ಕಾಡದೆ ತೊಲಗುವನು.

ದಿವಿಜರು ನಿನ್ನನು ಕಾಯುವರು,
ನೀ ಬಿಸುಸುಯ್ಯರೆ ನೋಯುವರು,
ತಮ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕನ್ನೆಗೆ
ಕೆಡುಕನು ಬಳಿಯೊಳು ಬರಗೊಡರು.

ಬಾರೆಲೆ, ಕಮಲೇ, ಚೆಲುವುಕಣಿ,
ಊರಿಗೆ ಬಾರೆಲೆ, ಹೆಣ್ಣುಮಣಿ!
ತೋರಲಿ ಇಂತಹ ಚೆಲುವೆಯನೆನ್ನುತ
ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಮೆರೆಯುವೆವು.

BURNS : Fair Lesley

Bonnie Lesley

O saw ye bonnie Lesley
As she gaed o'er the border ?
She's gane, like Alexander,
To spread her conquests farther.

To see her is to love her,
And love her but for ever;

For nature made her what she is,
And never made another

Thou art a queen, fair Lesley.
Thy subjects we, before thee;
Thou art divine, fair Lesely.
The hearts O' men adore thee.

The deil he cotildna scaith thee;
Or aught that sad belong thee;
He'd look into' the bonnie face,
And say "I canna wrang thee"

The Powers aboon will tent thee;
Misfortune sha'na steer thee;
Thou'rt like themselves sae lovely,
That ill they'll ne'er let near thee

Return again, fair Lesley
Return to Caledonie
That we may brag we hae a lass
There's nane again sae bonnie.

Robert Burns

ಮೇಲುನೋಟಕೆ ಮೆರೆಯಲಾರಳು

ಮೇಲುನೋಟಕೆ ಮೆರೆಯಲಾರಳು
ಹಲವು ಹೆಣ್ಣುಳ ಪರಿಯೊಳು;
ಅವಳ ಚೆಲುವನು ನಾನೆ ಅರಿಯೆನು
ನಗುವತನಕೊಲಿದೆನ್ನೊಳು.
ಆಗ ಕಂಡೆನು ಕಣ್ಣ ಹೊಳಪನು,
ಒಲುಮೆ ತುಳಕುವ ಬೆಳಕನು.

ಈಗ ನೋಡಳು, ನಾಚಿ ನುಲಿವಳು,
ನಾನು ನೋಡಲು ಮುನಿವಳು;
ಏನೆ ಮಾಡಲಿ, ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲೆನು
ಕಣ್ಣೊಳೊಲವಿನ ಬೆಳಕನು.
ಅವಳ ಹುಬ್ಬಿನ ಗಂಟೆ ಚೆಂದವೊ!
ಏತಕುಳಿದರ ನಗೆಗಳು?

H. COLERIDGE (1796 – 1849) : She is not fair to outward view

She is not fair to outward View

She is not fair to outward view
As many maidens be ;

Her loveliness I never knew
Until she smiled on me.
O then I saw her eye was bright,
A well of love, a spring of light

But now her looks are coy and cold,
To mine they ne'er reply,
And yet I cease not to behold
The love-light in her eye:
Her very frowns are fairer far
Than smiles of other maidens are.

Hartley Coleridge

ಕನಕಾಂಗಿ

ಭಾವಗಳು, ರಾಗಗಳು, ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳು,
ಆವಾವು ವಲೆಯುವುವು ಮನುಜನೆಯ,
ಕಾಮರಾಯಂಗೆಲ್ಲ ಕುಲಪುರೋಹಿತರಾಗಿ
ಹೋಮಾಗ್ನಿಯನು ಬೀಸಿ ಕೆರಳಿಸುವುವು.

ನೆನೆನೆದು ಮೈಮರೆತು ನಲಿಯುವೆನು ಮತ್ತೆ ಮ
ತ್ತನುಭವಿಸಿ ಆ ದಿನದ ಸುಖದ ಹೊತ್ತ,
ಅಂದು ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯ ಮುರುಕುದೇಗುಲದಲ್ಲಿ
ತಂದು ವಿಧಿ ನನಗಿತ್ತ ಪ್ರೇಮನಿಧಿಯ!

ಸಂಜೆಬೆಳಕುಗಳೊಡನೆ ಸುಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆರೆದು
ರಂಜಿಸಿತು ನಾಲ್ದಸೆಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು;
ಅವಳು ಇದ್ದಳು ಅಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮೋಹದ ಹೆಣ್ಣು,
ನನ್ನಾಶೆ, ಕನಕಾಂಗಿ, ನನ್ನ ಜೀವ!

ಹಿರಿದ ಖಡ್ಗವ ಪಿಡಿದ ವೀರಪುರುಷನದೊಂದು
ಕರಿಶಿಲೆಯ ವಿಗ್ರಹವ ನೆಮ್ಮಿನಿತು,
ಅಲುಗದೆಯೆ ನಾನು ಹಾಡಿದ ಪದವ ಕೇಳಿದಳು,
ತೊಲಗದೆಯೆ ತಂಗಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ.

ತನ್ನದಾಗೊಂದರಿಯಳವಳು ಕೊರಗಂಬುದನು,
ನನ್ನಾಶೆ, ಕನಕಾಂಗಿ, ನನ್ನ ಜೀವ!
ಅವಳಿಗೆನ್ನಲಿ ಮೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು, ನಾ ಹಾಡಿದರೆ
ಅವಳನೆದೆಗರಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನು.

ಮೃದುವಾಗಿ ದುಃಖರಾಗವನೆತ್ತಿ ನುಡಿಸಿದೆನು,
ಮೃದುವಾಗಿ ಹಾಡಿದೆನು ಕರುಣಕಥೆಯ,
ಆ ಹಳೆಯ ಪಾಳುದೇಗುಲಕೆ ತಕ್ಕುದಿದೆಂಬ

ಮೋಹತಾಪವನೊರೆವ ಪ್ರೇಮಪದವ.

ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ಕೆಂಪು ಬಿಳುಪನು ಸುಳಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು,
ಕಣ್ಣ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ನೆಲದಲಿಟ್ಟು;
ತನ್ನ ಮುಖವನು ಬಿಡದೆ ನಾ ನೋಡದಿರಲಾರೆ
ನೆನ್ನುವುದ ತಾನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲವಳು.

ಹೇಳಿದೆನು ಖಡ್ಗವನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ ರಣರಂಗ
ದಾಳುಗಳನುಡುಗಿಸುವ ವೀರನವನು
ಒತ್ತಿನರಸಿನ ಮಗಳನೊಲಿಸಲಾರತದೆ ಮಿಡುಕಿ
ಹತ್ತುವರುಷಗಳಿಂದ ಬೆಂದ ಪರಿಯ;

ಹೇಳಿದೆನು ಬಳಿಕವನು ನವೆದುಹೋದುದನಾಹ!
ಕೀಳುದನಿಯಲಿ, ಬೇತು, ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ,
ಇನ್ನೊಬ್ಬನೊಲುಮೆಯನು ನಾನು ಹಾಡಿದ ಬಗೆಯೆ
ನನ್ನೊಲುಮೆಬೇಗೆಯನು ತೆರೆದರುಹಿತು.

ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ಕೆಂಪು ಬಿಳುಪನು ಸುಳಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು,
ಕಣ್ಣ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ನೆಲದಲಿಟ್ಟು;
ಬಿಡದೆ ಮುಖವನೆ ನೋಡಿ, ಮುದ್ದ ಕಣ್ಣಲಿ ಬೇಡಿ,
ನಿಡುಸುಯ್ದು ನುಡಿವೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿದಳು.

ಮರಳಿ ಮುಂದಕೆ ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದೆನು - ದೊರೆಮಗಳು
ಜರೆದು ನಿಷ್ಕರುಣದಲಿ ನೂಕಿಬಿಡಲು,
ಅಡವಿಯೊಳಗಾ ವೀರಚೆನ್ನಿಗನು ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿ
ದೆಡೆಬಿಡದೆ ಹಗಲಿರುಳು ತೊಳಲಿದುದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಹುಲಿ ಕೆಡೆದಿರುವ ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ,
ಒಮ್ಮೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದ ಮೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಒಮ್ಮೆ ಬಿಸಿಲೊರಗಿರುವ ಹಸುರು ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಬಿಮ್ಮನಲ್ಲಲ್ಲೆದ್ದು, ಬಂದು ಬಂದು.

ಅವನ ಕಣ್ಣೆದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ನೋಡುವುದು
ನವಕಲಾವೈಭವದ ರೂಪವೊಂದು!
ಅದನಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು -“ಹೋಹೋ! ರಾಕ್ಷಸಿ” ಎಂದು
ಬೆದರಿಕೊಳ್ಳುವನಕಟಾ ವೀರನು.

ಮಾಡಿತಿಹುದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆಯೆ, ಅವನೊಮ್ಮೆ
ಕಾಡಕಳ್ಳರ ಪಡೆಯ ನಡುವೆ ನೆಗೆದು,
ಅವರು ಹಿಡಿದೆಳೆತಂದ ಹೆಣ್ಣೊಂದ ಸಲಹಿದನು;
ಅವಳೆ ಆ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ದೊರೆಯ ಮಗಳು!

ಆಗ ಮನಗರಗಿದಳು; ಆಗ ಕಂಬನಿಗರೆದ
ಳಾಗ ಬೇಡಿದಳೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸೆಂದು;
ತಂದು ಗವಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದಳು
ಎಂದೂ ಬಿರಿದೆಯೆ ಹೊಂದಿಸುವೆನೆಂದು.

ನಲ್ಲೆಯೊಲುಮೆಯ ಮಾತು, ಸಲ್ಲಸಲ್ಲತ ಸೋತು,
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಚ್ಚು ತೊಲಗಿಹೋಯ್ತು;
ತೊಲಗಿಹೋಯ್ತದರೊಡನೆ ಹಣ್ಣೆಲೆಯ ಮೇಲೊರಗಿ,
ನಲುಗಿ ಬಲುನೊಂದಿದ್ದ ಜೀವದುಸಿರು.

ಮರಣಕಾಲದ ಮಾತ ಹೇಳತೊಡಗಿದನಾಹ!
ಕರುಣದಲಿ ಕುಸಿದುಹೋಯ್ತೆನ್ನ ಕೊರಳು;
ಜಾರಿ ಬಿದ್ದುದು ವೀಣೆ; ನನ್ನ ಬೆಡಗಿಯ ಹೃದಯ
ಮೀರಿ ಕುದುಕುದುಕ್ಕಿ ಸುರಿದುಹೋಯ್ತು.

ಮನವ ದೇಹವನಲೆವ ಚಿಮ್ಮುಗೆಗಳೊಂದಾಗಿ
ಘನಸಹಜದಂಗನೆಯ ಕೆರಳಿಸಿದುವು:-
ಸವಿಯ ವಿಣಾಗಾನ, ಕನಿಕರದ ಪ್ರೇಮಕಥೆ,
ಕವಿದ ಕಂಪಿನ ಸಿರಿಯ ಹೊಳೆವ ಸಂಜೆ;

ಆಶೆಗಳು; ಆಶೆಯನು ಕನಲಿಸುವ ವಿಘ್ನಗಳು;
ಆಶೆಯೊಳಗಡಗಿಹೋಗುವ ಭಯಗಳು;
ಬಹುಕಾಲ ಮನಸಿನಲೆ ಮರಸಿದ್ದು ಬೆಳಸಿದ್ದ.
ಬಹುಕಾಲ ಬೆಳಸಿದ್ದ ವಾಂಛಿತಗಳು.

ಮೇರೆಮೀರುವ ಕರುಣ ಹರ್ಷ ಪ್ರೇಮಗಳೊಡನೆ
ಹೋರಿದಳು ಹೊಸಹೆಣ್ಣು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ;
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಿರಿಮುಗುಳಮೇಲೆ ಬರುವೆಲರಂತೆ
ಮೆಲ್ಲನುಲಿದಳು ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರ.

ನಿಡುಸುಯ್ಯಿಗುಬ್ಬಿದೆಯನು ಮುಸುಕಿ, ಒಕ್ಕಡೆಗೆ
ನಡೆದು ಹದುಗಿದಳೆನಗೆ ಕಾಣದಂತೆ;
ತಿರುಗಿ ಹಾಗೆಯೆ ತಾನೆ ನೆಟ್ಟನೆನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ
ಹರಿದುಬಂದಳು ಹನಿಯ ಕಣ್ಣು ಚೆನ್ನೆ.

ಮೆತ್ತನೆಯ ತೋಳಿನೊಳಗರೆಬಳಸಿಕೊಂಡೆನ್ನ
ನೊತ್ತಿದಳು ತನ್ನೆದೆಗೆ, ಅಳುಕಿ ಬಳುಕಿ;
ತಲೆಯ ಹಿಂದಕೆ ಸರಿದು, ಕತ್ತೆತ್ತಿ, ನೋಟವನು
ನಿಲಿಸದಳು ನಾಟಿದಂತೆನ್ನ ಮುಖದಿ.

ಒಂದು ಕಡೆ, ಅದು ಮೋಹ; ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂದೇಹ;
ಒಂದು ಕಡೆ, ಲಜ್ಜೆಯೇ ಬಲ್ಲ ಬೆಡಗು;
ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಾಣದಯೆ, ಸೋಕಿನಿಂದಲೆ ತಿಳಿಯ
ಲೆನ್ನ ಹೃದಯದ ಪದರನೆಂಬ ಚದುರು.

ಬಿಡಿಸಿದೆನು ಭೀತಿಯನು, ನೆಡಿಸಿದೆನು ಶಾಂತಿಯನು,
ನುಡಿಸಿದೆನು ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಹಳೆಯೊಲವನು;
ಪಡೆದೆ ನಾನಿಂತೆನ್ನ ಮಡದಿ ಕನಕಾಂಗಿಯನು,
ಕಡುಚೆಲುವು ಹೊಳೆದೆಸೆವ ನವವಧುವನು.

COLERIDGE (1772 – 1834) : Love

Love

All thoughts, all passions, all delights,
Whatever stirs this mortal frame,
All are but ministers of love,
And feed his sacred flame,

Oft in my waking dreams do I
Live o'er again that happy hour,
When midway on the mount I lay
Beside the ruin'd tower,

The moonshine stealing o'er the scene
Had blended with the lights of eve;
And she was there my hope, my joy.
My own dear Genevieve!.

She leaned against the armed man,
The statue of the armed knight;
She stood and listend to my lay.
Amid the lingering light.

Few sorrows hath she of her own,
My hope! my joy ! my Gene vie ve!.
She loves me best whene'er I sing
The songs that make her grieve.

I play'd a soft and doleful air,
I sang an old and moving story
And old rude song, that suited well
That ruin wild and hoary.

She listen'd with a fitting blush,
With downcast eyes and modest grace;
For well she knew I could not choosed
But gaze upon her face.

I told her of the knight that wore
Upon his shield a burning brand;
And that for ten long years he woo'd
The Lady of the Land.

I told her how he pined ; and ah !
The deep, the low, the pleading tone
With which I sang another's love
Interpreted my own.

She listen'd with a flitting blush,
With downcast eyes and modest grace;
And she forgave me, that I gazed
Too fondly on her face.

But when I told the cruel scorn
That crazed that bold and lovely knight,
And that he cross'd the mountain-woods,
Nor rested day nor night;

That sometimes from the savage den,
And some times from the darksome shade,
And sometimes starting up at once
In green and sunny glade.

There came and look'd him in the face,
An angel beautiful and bright;
And that he knew it was a fiend,
This miserable knight!

And that, unknowing what he did,
He leap'd amid a murderous band,
And saved from outrage worse than death
The Lady of the Land;

And how she wept, and clasp'd his knees
And how she tended in vain,
And ever strove to expiate
The scorn that crazed his brain';.

And that she nursed him in a cave,
And how his madness went away,
When on the yellow forest leaves
A dying man he lay;

His dying words - but when I reached
That tenderest strain of all the ditty,
My faltering voice and pausing harp
Disturb'd her soul with pity;

All impulses of soul and sense
Had thrille'd guileless Genavieve;

The music and the doleful-tale,
The rich and balmy eve.;

And hopes' and fears that kindle hope,
And undistinguishable throng.
And gently wishes long subdued,
Subdued and cherish'd long!

She wept with pity and delight,
She blush'd with love and virgin shame ;
And like the murmur of a dream,
I heard her breathe my name.
Her bosom heaved-she stepp'd aside,
As conscious of my Iqpk she stept
Then suddenly, with timorous eye
She fled to me and wept.

She half enclosed me with her arms
She press'd me with a meek embrace;
And bending back her head, look'd up,
And gazed upon my face.

Tvvas partly love, and partly fear,
And partly 'twas a bashful art,
That I might rather feel, than see,
The swelling of her heart. -

I calm'd her fears, and she was calm,
And told her love with virgin pride,
And so I won my Genevieve,
My bright and beauteous bride.

Samuel Taylor Coleridge

ಪ್ರೇಮರಹಸ್ಯ

ಒರತೆಗಳು ಬೆರೆಯುವುವು ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ ಸಂದು;
ಹೊಳೆ ಹರಿದು ಕಡಲಲಿ ಕೂಡುವುವು ಬಂದು;
ಗಗನದೊಳು ಗಾಳಿಗಳು ಹಗಲೆಲ್ಲ ಬೆಂದು
ಸುಳಿಯುವುವು ಬಯಸಿಕೊಂಡೊಂದನೊಂದು.
ಧರಣಿಯೊಳಗಾವುದೂ ಒಂಟಿಯಿಹುದಿಲ್ಲ-
ಸೆಳವೊಂದು ದಿವ್ಯವಿಧಿಯಿಂದ ಜಗವೆಲ್ಲ
ಬೇರೆ ಇರಲಾರದೆಯೆ, ಮೀರದೆಯೆ, ಸೇರುವುವು;
ನೀನೇಕೆ ಬೇರೆ ಇರುವೆ?- ಎಲೆ ಚೆನ್ನೆ,
ನೀನೇಕೆ ಬೇರೆ ಇರುವೆ?

ಎಳಬಿಸಿಲು ನೆಲವನ್ನು ತಬ್ಬುವುದು ತೆಗೆದು;
ಮಳೆಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವುವು ಬೆಟ್ಟಗಳು ನೆಗೆದು;
ಬೆಳದಿಂಗಳಿಳಿತಂದು ಸೋಕುತಲೆ ಹೊಮ್ಮಿ

ಸೆಳೆದಲೆಗಳಪ್ಪುವು ಹಿಗ್ಗಿ ಚಿಮ್ಮಿ.
ಸೊಕ್ಕುವು ಹೂವುಗಳು ಬಿಂಕವನು ಬಿಟ್ಟು,
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೊಟ್ಟು,
ಯಾರೆತ್ತ ಮುತ್ತುಗಳ ಬೀರಿಕೊಳಲೇನು ಫಲ,
ನೀನೆನಗೆ ಬಿರದಿರುವೆ - ಎಲೆ ಚೆನ್ನೆ
ನೀನೆನಗೆ ಬೀರದಿರುವೆ!

SHELLEY (1792 -1822) : Love's Philosophy

Love's Philosophy

The fountains mingle with the river
And the rivers with the ocean,
The winds of heaven mix for ever
With a sweet emotion;
Nothing in the world is single,
All things by a law divine
In one another's being mingle
Why not I with thine ?

See the mountains kiss high heaven
And the waves clasp one another;
No sister-flower would be forgiven.
If it disdain'd its brother:
And the sunlight clasps the earth,
And the moon beams kiss the sea,
What are these kissings worth,
If thou kiss not me?

Percy Bysshe Shelley

ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ

ಚಿಮ್ಮುತ ನಿರಿಯನು ಬನದಲಿ ಬಂದಳು
ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ;
ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಸುರಲಿ ಮೆರೆಯಿತು ಹಕ್ಕಿ
ಕೊರಲಿನ ದನಿದೋರಿ.

ಹೇಳೆಲೆ ಹಕ್ಕಿ, ಚೆಲುವನು ಸಿಕ್ಕಿ,
ನನಗೆ ಮದುವೆಯೆಂದು?
ಆಳಿಬಿಬ್ಬರು ಕೇರಿಯ ಸುತ್ತಿ,
ಹೆಗಲಲಿ ಹೊತ್ತೆಂದು!

ಹಕ್ಕಿಯೆ ಹೇಳೆ, ಒಸಗೆಯ ಮಂಚವ
ಸಿಂಗರಿಸುವರಾರು?
ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೆಣ್ಣೇ ಮಣ್ಣಲಿಕುಳಿಯನು
ಆಳದಿ ತೆಗೆಯುವರು.

ಅಡವಿಯ ಮುಳ್ಳಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳುಗಳು
ಪಂಜನು ಹಿಡಿಯುವುವು.
ಗಿಡಗಳ ಹೊಳ್ಳಿನ ಗೂಬೆಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬಾ ಹಸೆಗೆನ್ನುವುವು!

SCOTT (1771-1832) : Proud Maisie

The Pride of youth

Proud Maisie is in the wood,
Walking so early;
Sweet Robin sits on the bush,
Singing so rarely.

Tell me, thou bonny bird,
When shall I marry me ?' -
'When six braw getlemen
Kirkward shall carry ye'.

'Who makes the bridal bed,
Biride, say truly?'
-'The gray-headed sexton
That delves the grave duly:
The glowworm o'er grave and stone
Shall light thee steady;
The owl from the steeple sing
Welcome, proud lady

Sir Walter Scott

ವಸಂತಕಾಲದೊಲುಮೆ

ಒಲುಮೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ,
ಹೊಳೆಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತ,
ಕಾಲರಾಯನ ಬಾಯ್ಗೆ ಬೀಳದಿರಲು,
ಬೇರೊಂದು ಭಾಗ್ಯವನು
ಹಾರದೆಯೆ ಬಗೆಗಮರಿ
ಬಿಗಿಯವೇ ಈ ಹೊನ್ನ ಸಂಕಲೆಯನು!
ಹಾಗಿರದೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು
ಬೇಗ ಬಿಸಿಯೇರುವುದು,
ಹಾರುವುದು ಗರಿಹೊಯ್ದು ಮಿಂಚಿನೊಲಮೆ;
ಅದಕಾಗಿ ಒಲಿಯುವೆವು
ಮದವೇರಿ ಒಕ್ಕಾಲ-
ಆ ಕಾಲವಾವುದು? ವಸಂತಕಾಲ!

ಒಲಿದವರು ಬೇರಾಗಿ,

ಫಲಿಸದಾಸೆಯ ತೊರೆದು,
ಎದೆ ಬಿರಿದು ಸಾವೆ ಗತಿ ಎನ್ನುತಿಹರು.
ಕೆಲಕಾಲ ನೂಕುವರು,
ನಲುಗದೆಯೆ ಕಾಣುವರು
ಕಾಣತಲೆ ಕೆರಳುತ್ತ ನರಳಿದವರು!
ಚೆಂದದಲಿ ಇಬ್ಬರೂ
ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಕಾಲ,
ಆ ಕಾಲ ಹಿರಿಕೊಳಲಿ ಒಲುಮೆಸಿರಿಯ;
ಚಳಿಗಾಲ ಕವಿಯುತಲೆ
ಉಳಿವುದೋ, ಅಳಿವುದೋ-
ಅಳಿಯದೆಯೆ ಇರುವುದೆ ವಸಂತಕಾಲ?

BYRON (1788 – 1824) : Could love for ever

Could love -for ever

(The Royal assent was given to a bill for "restoring Edward :zgerald and his sisters Pamel and Lucy to their blood"
13,1819)

Could love for ever
Run like a river,
And Time's endeavour
Be tried in Vain-

No other pleasure
With this could measure;
And like a .treasure
We'd hug the chain.

But since our sighing
Ends not iri dying,
And, formed for flying,
Love plumes his wing;

Then for this reason
Let's love a season;
But let that season be only spring.

George Gardon Byron, Lord

ಬೇಡ ಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು

ಬೇಡ ಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು,
ಇರುಳಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಹೊತ್ತನ್ನು,
ಆದರೂ, ಮೊದಲಂತೆ ಒಲಿದೆ ಇಹೆನಲ್ಲಾ.

ತಿಂಗಳೂ ಬೆಳಗುತಿಹುದಲ್ಲಾ!

ತನ್ನೊರೆಯ ಸಮೆಯುವುದು ಖಡ್ಗ,
ತನ್ನೆದೆಯ ತೇಯುವುದು ಜೀವ -
ಹೃದಯ ಬಲುದಣಿದಿಹುದು, ಉಸಿರಾಡಬೇಕು,
ಒಲುಮೆಗೂ, ಬಿಡುವು ಬೇಕು.

ಇರುಳೇಕೆ? ಒಲಿಯುವುದಕಲ್ಲಾ?
ಮರುಳುವುದೆ ಬೇಗ ಬೆಳಗಲ್ಲಾ!
ಕಲ್ಲಿದೆಯೆ, ಬೇಡ ಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು
ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿನ್ನು.

BYRON : We'll go no more aroving

So, Well Go No More A roving

So, we'll go no more a roving
So late into the night,
Though the heart be still as loving,
And the moon be still as bright.

For the sword outwears its sheath,
And the soul wears out the breast,
And the heart must pause to breathe,
And lover itself have rest.

Though the night was made for loving,
And the day returns too soon,
Yet we'll go no more a roving
By the light of the moon.

George Gordon Byron

ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ

ಕುರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ರೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ, ದನಗಳೆಲ್ಲಾ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ,
ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಕೆಡೆದರು ತೆಪ್ಪಗೆ;
ಗಂಡ ಗೊರಕೆಹೊಯ್ಯುತಿಹನು ನಿಂದೆ ಕವಿದು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ-
ನನಗೂ ಹೊಟ್ಟಿಯ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಹನಿಯಲಿ ಸುರಿವುದು.

ಚಿಕ್ಕ ಹರೆಯದ ಚಾಮನೊಲಿದು ಮದುವೆಗೆನ್ನ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ,
ಮಾತನೆತ್ತಲು ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ನಾಚಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವನು.
ದುಡ್ಡುಕಾಸನು ಕೂಡಿಹಾಕಲು ಹೋಗಿ ಹಡಗ ಸೇರಿಕೊಂಡ-
ದುಡ್ಡುಕಾಸನು ನನ್ನ ಸಲುವೇ ಕೂಡಿಹಾಕಲು ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೋಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ವಾರ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪ ಕೈಯ ಮುರಿದುಕೊಂಡ; ಕಳ್ಳರೊಯ್ದರು ದನವನು.
ಅವ್ವ ನರಳುತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಳು, ಚಾಮ ಎತ್ತಲೊ ಕಡಲಲಿದ್ದನು.
ಇತ್ತ ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ ನನ್ನ ಬಯಸಿ ಬಂದನು.

ಅಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಗೆಯ್ಯಲಾರ, ಅಪ್ಪ ಒಳಗೆ ನೆಯ್ಯಲಾರಳು;
ಹಗಲ ಇರುಳು ನಾನು ದುಡಿದೊ ನಮಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದು.
ರಾಮಗೌಡ ಕಷ್ಟಕಾದ; ಕೈಯ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣ ನೆನಸಿ,
ಅವರ ಸಲುವಾಗೆನ್ನ, ಚೆನ್ನಿ, ಮದುವೆಯಾಗು, ಎಂದನು.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೋ ಒಲ್ಲೆನೆನುವುದು; ಚಾಮ ಬರುವ ನಚ್ಚು ಹೋಗದು;
ಎಲ್ಲಿ ಬರುವನು? ಗಾಳಿ ಬಡಿದು ಹಡಗು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯಿತು.
ಹಡಗು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯಿತಯ್ಯೋ! ಸಾಯದೇತಕೆ ಚಾಮ ಉಳಿದ!
ಕೊರಗಿ ನಾನೀ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವೆನು!

ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ, ಗದರಿಕೊಂಡ , ಅವ್ವ ಬಾಯಲಿ ಆಡಬಲ್ಲಳು;
ಅವಳು ನೋಡಿದ ನೋಟವೇ ನನ್ನದೆಯನಿರಿಯಿತು, ಮುರಿಯಿತು.
ಅವನ ಕೈಯಲಿ ಕೈಯನಿಟ್ಟರು; ಮನಸು ಕಡಲಲಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.
ಅಂತು ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ ನನಗೆ ಗಂಡನಾದನು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕುವಾರ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ,
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊರಗುತ್ತ - ಕಂಡೆನು!
ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಚಾಮ ಎಂದೆಕೊಂಡೆನು - ಚಾಮ ನಕ್ಕು,
ತೆರವ ತಂದೆ, ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದೆ, ಚೆನ್ನಿ, ಎಂದನು.

ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ನುಡಿಸಿ, ನುಡಿಸಿ, ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆವು,
ಒಂದು ಮುತ್ತ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡೆವು - ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆ, ಆಗಲೆ!
ಸಾಯ ಒಲ್ಲೆನೆ ನಾನು ಪಾಪಿ! ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪಿಗೆ ಸಾವು ಬಹುದೆ?
ಹುಟ್ಟಿದೆ ಇರಬಾರದೆ! ಈ ಬೇಗೆಬಾಳನು ತಾಳೆನೇ!

ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರುವೆ- ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲ.
ಚಾಮನನು ನೆನೆಯುವುದು ಪಾಪ; ಎಷ್ಟೊ ತಡೆಯುವೆ ಮನಸನು.
ಒಳ್ಳೆ ಗರತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಲು ಎದೆಯನೆಷ್ಟೊ ಗಟ್ಟಿಮಾಡುವೆ,
ರಾಮಗೌಡನ ಪ್ರೀತಿ ನಂಬಕೆಗಂತು ದ್ರೋಹವ ಬಗೆವೆನು!

LADY LINDSAY (1750 – 1825) : Auld Robin Gray

Auld Robin Gray

when the sheep are in the fauld, and the kye at home
And a' the world to rest are gane,
The waes O' my heart fa' in showers frae my a'e,
While my gudeman lies sound by me.

Young Jamie le'ed me wed, and sought me for his bride;
But saving a croun he had naething else beside:
To make the croun a pund, young Jamie gaed to sea;
And the croun and the pund were baith for me.

He hadna been awa's week but only twa,
When my father brak his arm and the cow was stown awa;
My mother she fell sick, and my Jamie at the sea
Ana auld Rabin Gray came a-courtin me.

My father conldna work; and my mother couldna spin;
I toiFd day and night, but their bread I couldna win;
Auld Rob maintain'd them baith, and wi' tears in his e'e
Said, Jennie, for their sakes, O, marry me !

My heart it said nay; I looked for Jamie back :
But the wind it blew high, and the ship it was awreck ;
His ship it was awrack-why didna Jamie dee ?
Or why do I live to cry, Wae's me ?

My father urgit sail' : my mother didna speak;
But she look'd in my face till my heart was like to break
They gi'ed him my hand, but my heart was at the sea;
Sae auld Robin Gray he was gudeman to me.

I hadna been a wife a week but only four,
When mournfu's as I sat on the stane at the door,
I saw my Jamie's wraith, for a I couldna think it he
Till he said, I'm come name to marry thee.

O sair, sair did we greet, and muckle did we say;
We took but ae kiss, and I bad him gang away:
I wish that I were dead, but I'm no like to dee ;
And way was I born to say, wae's me!

I gang like a ghaist, and I carena to spin;
I daurna think on Jamie, for that wad be a sin;
But I'll do my best a gude wife ay to be,
For auld Robin Gray he is kind unto me.

Lady Anne Lindsay

ಹೆದರುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣಕೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ

ಹೆದರುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣಕೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ,
ಹೆದರದಿರು ನೀನು ನನಗೆ.
ಹೊರಲಾರದಳಲಿಂದ ನೊಂದವನು ತಂದವನು
ಹೊರಿಸುವೆನೆ ಹೇಳು ನಿನಗೆ?

ಹೆದರುವೆನು ನಿನ್ನ ನಗೆ, ನಿನ್ನ ನುಡಿ, ನಿನ್ನ ನಡೆಗೆ-
ಹೆದರದಿರು ನೀನು ನನಗೆ.

ಹೊಲ್ಲದರಿಯದ ಹೃದಯದೊಲೈಯಲಿ ಸೇವೆಯನು
ಸಲ್ಲಿಸುವೆ ದಾಸ ನಿನಗೆ.

SHELLEY : I fear thy kisses, gentle maiden

To

I fear thy kisses, gentle maiden;
Thou needest not fear mine
My spirit is too deply laden
Ever to burthen thine.

I fear thy mien, thy tones, thy motion;
Thou needest not fear mine;
Innocent is the heart's devotion
With which I worship thine.

Percy Bysshe Shelley

ಒಂದು ಮಾತನು ಲೋಕ ಹೊಲಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು

ಒಂದು ಮಾತನು ಲೋಕ ಹೊಲಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು,
ಹೊಲಗೆಡಿಸಿದನು ನಾನು;
ಒಂದು ಭಾವದ ಹೃದಯವರಿಯದೆಯೆ ಜರೆಯುವುದು,
ಜರೆಯಬೇಡದನು ನೀನು;
ಒಂದು ಮನಸಿನ ಬಯಕೆ ತಾ ಬರಿಯ ಹಂಬಲಿಕೆ,
ಏತಕಡಗಿಸುವುದನು?
ಒಂದು ಮರುಕದ ಮಾತು ನನಗಿನಿದು ನಿನ್ನಿಂದ-
ಮಿಕ್ಕವರ ಬೇಳುವೆಗಳೇನು?

ಅನುರಾಗವೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕೊಡೆನು,
ಕೊಡುವೆನಿದ - ನೀ ಕೊಳುವೊಡೆ;
ದೇವರೊಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಮೇಲ ಬಯಸುವ ಹೃದಯ
ಪೂಜೆಗೈವಂತ ಪೂಜೆ;
ತಾರೆಯಲಿ ಸೊಡರ ಹುಳು, ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕಾರಿರುಳು,
ಆಶೆಪಡುವಂತ ಆಶೆ;
ಈ ದುಃಖಭೂಮಿಗತಿದೂರವಾಗಿಹುದರಲಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡುವಂತ ಶ್ರದ್ಧೆ.

SHELLEY : One word is too often profaned

To

One word is to often profaned
For me to profane it.
One feeling too falsely disdain'd
For thee to disdain it;

One hope is too like despair
For prudence to smother
And pity from thee more dear
Than that from another.

I can give not what men call love ;
But wilt thou accept not
The worship the heart lifts above
And the Heavens reject not,
The desire of the moth for the star,
Of the night for the morrow,
The devotion to something afar
From the sphere of our sorrow ?

Percy Bysshe Shelley

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಒಲವಿಲ್ಲ
ನೀನತ್ತ ಹೋದೆಯೆನೆ ಕಂದುವೆನದೇನು!
ಬಾನ ತಣ್ಣೆಳಕೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಣಿಯ ನಿನ್ನನ್ನು
ನೋಡಿ ನಲಿವುವೆ ಎಂದು ಕರುಬುವೆನದೇನು!

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ- ಆದರೆ, ಅದೇನೋ,
ನೀನೇನೆ ಮಾಡುತಿರು, ಅದೆ ನನಗೆ ಚೆಲುವು!
ಒಬ್ಬಳಿರುತಾಗಾಗ ಸುಯ್ಯುವೆನು ನಿನ್ನಂತೆ
ನಾನೊಲಿದರಿರಬಾರದೆ ಎಂದು ನೊಂದು.

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲವಾಗಿ,
ಕಿವಿಯೊಳಾದರು, ನಿನ್ನ ಸವಿಸುಡಿಗಳುಲುಹು
ಉಳಿದಿರಲು, ಮಾತಾಡಿ, ಅಳಿಸುವರೆ ಅದನೆಂದು
ಮುಳಿಯುವೆನು ನನ್ನ ಕಟ್ಟಕ್ಕರಿನ ಬಳಿಯೂ.

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ- ಆದರೂ ಕಷ್ಟಾಗಿ,
ಆಳದಲಿ ಹೊಳಪಿಡುವ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಣ್ಣು,
ನಾ ಕಂಡ ಮಿಕ್ಕಾವ ಕಣ್ಣನೂ ಮರೆಮಾಡಿ,
ಮುಂದೆ ನಿಲುವುವು ಬಂದು, ನಡುವಿರಳ ಹೊತ್ತು.

ನಿನ್ನೊಳನಗೊಲವಿಲ್ಲ -ಬಲ್ಲೆ, ಒಲವಿಲ್ಲ!
ನೆಚ್ಚರೇ, ಆದರೂ, ಮಾಜದೆನ್ನೆದೆಯೆ!
ನಿನ್ನೆಡೆಯೆ ನೆಟ್ಟೆನ್ನ ಕಣ್ಣ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ,
ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿಯುತ್ತ ನಸುನಗುವರಕಟ!

CAROLINE NORTON (1808 1877) : I do not love thee

I do not love thee

I do not love thee - no, I do not love thee !
And yet when thou art absent I am sad;
And envy even the bright blue sky above thee,
Whose quiet stars may see thee and be glad.

I do not love thee ! Yet I know not -why,
Whate'er thou dost seems still well done to me;
And often in my Solitude I sigh
That those I do love are not more like thee!

I do not love thee! yet when thou art gone
I hate the sound (though those who speak be dear,
Which breaks the lingering echo of the tone
Thy voice of music leaves upon my ear

I do not love thee! - yet thy, speaking eyes
With their deep, bright, and most expressive blue,
Between me and the midnight heaven arise,
Oftner than any eyes I ever knew.

I know I do not love thee ! Yet alas !
Others will scarcely trust my candid heart ;
And oft I catch them smiling as they pass,
Because they see me gazing where thou art.

Caroline Elizebeth Sarah Norton

ಒಂದು ಮುತ್ತು

ಒಂದು ಮುತ್ತು - ಮತ್ತೆ ಬಾರೆನು.
ಒಂದು ಮುತ್ತು - ಮತ್ತೆ ಹೋರೆನು.
ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಬೇಗೆಯೆಲ್ಲಾ
ನಂದೆ, ಒಂದೇ ಮುತ್ತು, ನಲ್ಲೆ!

ಅಯ್ಯೋ, ಅರಿಯದೆ, ಒಲುಮೆಯೊಗೆದು,
ಕಯ್ಯ ಹಿಡಿದರಿಗೆರಡ ಬಗೆದು,
ತಡೆದು, ತಡೆಯದೆ, ನಾಚಿ, ಹೆಣಗಿ,
ಕಡೆಗೆ ಸೋತೆವು ನಾವು, ನಲ್ಲೆ.

ಒಲಿದುದಾಯಿತು, ನಲಿದುದಾಯಿತು,
ನೊಂದುದಾಯಿತು, ಬೆಂದುದಾಯಿತು.
ಇಲ್ಲೆ ನರಕವ ಕಂಡುದಾಯಿತು;
ಎಲ್ಲ ಆಯಿತು ನಮಗೆ ನಲ್ಲೆ.

ಒಲಿಯದಿದ್ದೆವೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು,

ಒಲಿಯದಿದ್ದವೆ ಹುಚ್ಚುಹುಚ್ಚು,
ಕಾಣದಿದ್ದವೆ, ತೊರೆಯದಿದ್ದವೆ,
ಇಲ್ಲ ಈ ಎದೆಬಿರಿವು, ನಲ್ಲೆ!

ಗೆಲ್ಲು ನೀನೇ ಧರ್ಮ; ಮಾಸದೆ
ನಿಲ್ಲು, ಭಲವಿನ್ನೇನು ಮಾನವೆ;
ಕೆಟ್ಟಿವೇ, ನಾವೆದಗೆ ನೆಟ್ಟಿವೆ
ಸತ್ತೆ ಸಾಯುವ ಕೊರಗ, ನಲ್ಲೆ!

ಒಂದೆ ಮುತ್ತು - ಮತ್ತೆ ಬೇಡೆನು.
ಒಂದೆ ಮುತ್ತು - ಮತ್ತೆ ಕಾಡೆನು.
ಬಾರೆ, ನನ್ನೆದೆಯಳಲನೆಲ್ಲಾ
ಹೀರಿ ಕಳುಹೆ, ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ!

BURNS : Ae fond kiss

Ae Fond Kiss

Ae fond kiss, and then we sever;
Ae farewell and then for ever
Deep in heart-wrung tears I'll pledge thee,
Warring sighs and groans I'll wage thee,
Who shall say that fortune grieves him
While the star of hope she leaves him ?
Me, nae chearfu' twinkle lights me ;
Dark despair around benights me.

I'll ne'er blame my partial fancy,
Naething could resist my Nancy:
But to see her, was to love her;
Love but her, and love for ever.
Had we never loved sae kindly,
Had we never met - or never parted,
We had ne'er been broken-hearted.
Fare thee weel, thou first and fairest

Fare thee weel, thou best and dearest
Thine be like a joy and treasure,
Peace, Enjoyment, Love and Pleasure
Ae fond kiss, and then we sever;
Ae fare weel, alas for ever
Deep in Heart-wrung tears I'll pledge thee,
Warring sighs and groans I'll wage thee.

Robert Burns

ಪ್ರೇಮದ ಸಂಕಟ

ಸೊಡಲುರುಳಿ ಮುರಿಯುತ್ತಲೇ,
ಹುಡಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದು ನಂದಿ ಬೆಳಕು.
ಮೋಡಗಳು ಚೆದುರುತ್ತಲೇ,
ಬಾಡುವುದು ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ಬಣ್ಣ ಬೆಡಗು.
ವೀಣೆಯೆಳೆ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ,
ಮಾಣುವುವು ನೆನಪಿಂದ ಗಾನದುಲುಹು.
ಒಲಿದವರು ನುಡಿಯುತ್ತಲೇ,
ಒಲುಮೆಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆಯುತಿಹುವು.

ಗಾನಕಾಂತಿಗಳೆಂತವು
ವೀಣೆಸೊಡಲಳಿದೊಡನೆ ಉಳಿಯದಿಹುವು.
ಅಂತೊಲಿದ ಸೊಕ್ಕಡಗಲು,
ಸಂತಸದ ರಾಗವನೆ ಎದೆಯುಲಿಯದು.
ಗೋಳುಕರೆಯೊಂದುಲಿವುದು,
ಹಾಳುಗುಡಿಯೊಳು ಮೊರೆವ ಗಾಳಿಯವೊಲು;
ನಾವಿಕರು ಮುಳುಗುತಿರಲು
ಸಾವೊರೆದು ಕರೆದಳುವ ತೆರೆಗಳವೊಲು.

ಹೃದಯಗಳು ಕಲೆತುವೆನಲು,
ಮೊದಲೊಲುಮೆ ಗೂಡನುಳಿದೋಡುತಿಹುದು.
ಪಡೆದ ಸಿರಿಯಡಗಿ, ಹಲುಬಿ,
ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಡೆವ ಗತಿ ಬರುವುದು.
ಎಲೆ ಒಲುಮೆ, ಚಂಚಲಗಳೇ
ನೆಲದ ಬದುಕುಗಳೆಂದು ಮರುಗುವೆಯಲಾ,
ಕೆಟ್ಟ ಚಂಚಲ ಹೃದಯವೇ
ತೊಟ್ಟಿಲೇ, ಮನೆಯೆ, ಅದೆ ನಿನಗೆ ಚಿತ್ತಿಯೇ?

ರಾಗದಲಿ ತೂಗುವುದದು,
ತೂಗುವೊಲು ಬಿರಗಾಳಿ ಮರಿಗಳಿಯನು.
ಹೊಳೆವ ಮತಿ ಅಣಕಿಸುವುದು,
ಚಳಿಹೊತ್ತು ಮೂಡಿದೆಳನೇಸರವೊಲು,
ಕೋಡ ತುದಿ ಬಯಲಾಗುತ್ತ,
ಗೂಡಿಂದ ಬರಲು ಕೊಳೆತುದಿರುದಿರುತ,
ಹಿಮಗಾಳಿಗೊಡಲೊಡ್ಡುವೆ,
ನಮವೆ, ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ ಮುದುರಿಕೊಳುವೆ!

SHELLEY : Flight of Love

The Flight of Love

When the lamp is shattered,
The light in the dust lies dead
When the cloud is scattered,
The rainbow's glory is shed.
When the lute is broken,
Sweet tones are remembered not;
When the lips have spoken,
Love accents are soon forgot.

As music and splendor
Survive not the lamp and the lute,
The heart's echoes render
No song when the spirit is mute
No song but sad dirges,
Like the wind through a ruined cell,
Or the mournful surges
That ring the dead seaman's knell.

When hearts have once mingled.
Love first leaves the well-built nest;
The weak one is singled
To endure what it once possest.
O Love who bewailest
The frailty of all things here,
Why choose you the frailest
For your cradle, your home, and your bier?

Its passions will rock thee
As the storms rock the raven on high;
Bright reason will mock thee
Like the sun from a wintry sky
om thy nest every rafter
ill rot, and thine eagle home
jave thee naked to laughter.
hen leaves fall and cold winds come.

Percy Bysshe Shelley

ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು

ಚೆಲುವು ಚೆಲ್ಲುವ ತೊರೆಯ ಕರೆಗಳ,
ಎಂತು ಮೆರೆವಿರೊ ಅರಳುತ!
ಎಂತು ಕೆಲವಿರೊ ಹಕ್ಕಿಗಳಿರಾ,
ಹಲುಬುತಿಹೆನೇ ನರಳುತ!

ಮರದ ಪೊದೆಯಲಿ ಹಾಡಿ, ಹಕ್ಕಿಯೆ,
ಕೊರೆದು ಹೃದಯವ ಬಿರಿಸುವೆ;

ತೊರೆದ ವಂಚಕನೊಲಿಸಿ ನಂಬಿಸಿ
ನಲಿದ ದಿನಗಳ ನೆನಸುವೆ!

ನಿನ್ನ ಗೆಲೆಯನ ಕೂಡಿ ಹಾಡುವೆ,
ನನ್ನ ಹೃದಯವ ಬಿರಿಸುವೆ
ಹೀಗೆ ಕೂಡಿದೆ, ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದೆ,
ಆಗ, ಈ ಗತಿಯರಿಯದೆ!

ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಣೆವುದನು ತೋರುತ
ನಲ್ಲನೊಡನಿಲ್ಲದೆನೇ!
ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕೆ ಹಕ್ಕಿ ನಲಿದರೆ,
ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕೆ ನಲಿದೆನೇ!

ಒಲಿದು, ನಲಿದು, ಗುಲಾಬಿಯೊಂದನು
ಮುಳ್ಳುಗಿಡದಲಿ ಕೊಯ್ದನೇ;
ಕಳ್ಳ, ಕುಸುಮವ ಕದ್ದು, ಕುಟುಕುವ
ಮುಳ್ಳನೆನ್ನಲಿ ಬಿಟ್ಟನೇ!

BURNS : Bonnie Doon

Bonnie Doon

Ye Flowery banks o' bonnie Doon,
How can ye bloom sae fair
How can ye chant/ye little birds,
And I sae fu' O' care.

Thou'll break my heart, thou bonnie bird
That sings upon the bough;
Thou minds me o' the happy days
When my fause Luv was true.

Thou'll break my heart, thou bonnie bird
that sings beside thy mate;
For sae I sat, and sae I sang,
And wist na o' my fate.

Aft hae I roved by bonnie Doon
To see the woodbine twine ;
And ilka bird sang o' its love,
And sae did I o' mine.

Wi' lightsome heart I pu'd a rose,
Frae aff its thorny tree;
And my fause luv'er straw the rose,
But left the thorn wi' me.

Robert Burns

ದುಃಖಸೇತು

ಅನಾಥೆ ಇವಳನ್ನೊಬ್ಬ
ಳೀ ಜನ್ಮ ರೋಸಿ,
ವೇಧೆಯನು ತಾಳದೆಯೆ
ಮುಳುಗಿದಳು ಹೊಳೆಗೆ.

ಮೆಲ್ಲಗಿವಳನು ಮುಟ್ಟು,
ಮರುಗಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತು,
ಏನು ಕೋಮಲಕಾಯ!
ಹೊಳಪು ಹೊಸಪ್ರಾಯ!
ನೋಡು, ಮೈಯೊಳಗುಡಿಗೆ
ತೊಯ್ದು ಹತ್ತಿಹುದು;
ತೋಡಿ, ತೊರೆತೊರೆಯಾಗಿ
ಹೊಳೆ ಬಸಿಯುತಿಹುದು.
ಎದೆಗರಗು, ಬಾ, ಎತ್ತು,
ಮಾಕರಿಸದೊಲಿದು.

ದುಡುಕಿ, ಕಟ್ಟನು ಮೀರಿ,
ಕೆಟ್ಟವಳು ಇವಳು,
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ
ತನ್ನ ಬೆನ್ನಲಿ ಬಂದು
ಸುಟ್ಟವಳು ಇವಳು;
ಏನುತ ದೋಷವ ಬೆದಕಿ
ಗದರದಿರು ನೀನು.
ಅವಳ ಪಾಪಗಳೇನೊ,
ಹೊಲ್ಲನಡೆಯೇನೊ,
ಅದರೆಣಿಕೆಗಿದೆ ಹೊತ್ತು?
ನಾವೆ ಜರೆವವರು?

ಜವರಾಯ ನುಂಗಿದೀ
ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನಲಿ
ಹೊರೆದ ಕಲ್ಮಷ ತೊಳೆದು,
ಈಗ ತಾನುಳಿದಿಹುದು,
ಚೆಲುವಾದ, ನಿರ್ಮಲದ
ಹೆಣ್ಣುತನವೊಂದು!

ಏನು ಕರೆಗಳೆ ಇರಲಿ,
ಹೆಣ್ಣುಹುಟ್ಟಹುದು.
ಒರಸು ಆ ತುಟಿಗಳನು,
ಕೆಸರೊಸರುತಿಹುದು.

ಕಟ್ಟು ಕೂಡಸಿ ಕುರುಳ,
ಕರಿಯ ಸೊಂಪಿನ ಕುರುಳ,
ಅದ್ದಿ ಕೆದರಿಹುದು.
ಆರಿವಳು? ಮನೆಯೆಲ್ಲಿ?
ಬಲ್ಲವರು ಯಾರು?

ಇವಳ ತಂದೆಯದಾರು?
ಇವಳ ತಾಯಿಯದಾರು?
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಹರೆ?
ಅಣ್ಣತಮ್ಮದಿರು?
ಇನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಾತ,
ಇನ್ನು ಹತ್ತಿರದಾತ
ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಹನೋ?
ನಿರಿಹಿಡಿದು, ನಡುವೇರಿ,
ತೊದಳುಮಾತನು ಬೀರಿ,
ಕೊರಗ ನಗಿಸಲು ಬಲ್ಲ
ಮಗುವಿಲ್ಲವೇನೋ?

ಆಹ, ಎಲ್ಲಡಗಿತೋ
ಆರೈದರೈದ ಕರುಣ,
ಆರೈಜನಗಳ ಮರುಕ,
ಉರಿಯುವನೆ ಬಲ್ಲ!
ಅಯ್ಯೋ, ಏನನ್ಯಾಯ,
ತುಂಬಿದೀ ಊರಲ್ಲಿ,
ಮನೆ ಇವಳಿಗಿಲ್ಲ.
ತುಂಬಿದೀ ಜನದಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಇವಳಿಗಿಲ್ಲ.
ಅನಾಥೆ ಹಾ, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ,
ಮರಣವೇ ಶರಣು.

ಹೆತ್ತವರ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಸೋದರರ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಕೂಡಿದನ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಮಕ್ಕಳಲಿ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಯಾವುದೂ ಹಿಡಿಯದೆಯೆ
ತಡೆಯದೆಯೆ ಹೋಯ್ತೆ?
ನಿಷ್ಕರುಣರಲಿ ಬೆಂದು,
ಪ್ರೇಮಸಾಗರದಮೃತ
ಬಯಲುದೊರೆಯಾಯ್ತೆ?
ದೀನರಕ್ಷ ಕ ಮೊರೆಯು
ಕೇಳಿ ಕಾಪಾಡುವುದು

ತನಗೆ ಹುಸಿಯಾಯ್ತೆ?

ಏನು ಬಂತೋ ದುಃಖ,
ಏನು ಬಂತೋ ರೋಷ,
ಕೂರಮನಸನು ಮಾಡಿ
ಬೀರಿದಳು ಬದುಕ!

ಊರ ಮನೆಬೆಳಕುಗಳು
ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತ,
ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊಳೆ ಹರಿದು
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರುತ,
ಚಳಿಗಾಳಿ ಸೋಕಿದರೆ
ಬೆಚ್ಚಿ ನಡುಗುವಳು,
ಬೆಚ್ಚಿದಳೆ, ನಡುಗಿದಳೆ,
ಹೆದರಿದಳೆ ಹೊಳೆಗೆ?
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ ಹಾಳು
ಬಾಳ ತೆಗೆದೊಗೆದು,
ಏನಿದೆಯೊ ಅರಿಯದಿಹ
ಸಾವ ಕೆಳೆಬಗೆದು,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ,
ಈ ಲೋಕ ಬೇಡೆಂದು
ಹಾರಿದಳು ನೆಗೆದು.

ಹಾರಿದಳು, ಮುಳುಗಿದಳು,
ತೇಲಿದಳು, ಕೊಚ್ಚಿದಳು,
ಕೊರೆವ ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ,
ಎಲವೊ ಕಾಮುಕ, ಕಟುಕ,
ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ನೋಡು ಬಾ,
ಎಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಲಗಿ
ಸಲ್ಲಾಪಮಾಡುತಿಹೆ,
ಈಗ ಬಾ, ನೋಡು ಬಾ,
ಇವಳೊಡನೆ ಮುಳುಗು ಬಾ,
ಮುಳುಗು ಬಾ, ಪಾಪಿ!

ಮೆಲ್ಲಗಿವಳನು ಮುಟ್ಟು,
ಮರುಗಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತು.
ಏನು ಕೋಮಲಕಾಯ!
ಹೊಳಪು ಹೊಸಪ್ರಾಯ!
ಕೈಕಾಲುಗಳ ಸವರಿ
ಮೃದುವಾಗಿ ಮಡಿಸು;
ಬಿರುಗಣ್ಣು ನೋಟವನ್ನು
ರೆಪ್ಪೆಯಲಿ ಕವಿಸು;-

ಜರೆಯುವರ, ಹಳಿಯುವರ,
ಕೊರೆಯುವರ, ತುಳಿಯುವರ,
ಕಿವಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ,
ಹಲ್ಲುಮುಡಿಯನು ಕಚ್ಚಿ
ಕಲ್ಲುಮನಸಾದಾಗ
ನೆಟ್ಟುದೀ ನೋಟ!

ಮುಂದ ಬಲ್ಲವರಾರು?
ಇಂದಾಯ್ತು ಶಾಂತಿ.
ದೇವ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ,
ನಾವು ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ,
ಅದೆ ನರಕಹಿಂಸೆ!
ದುಃಖಿಗಳ, ಪಾಪಿಗಳ
ನಾವು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆವು
ದೂರ ಅಟ್ಟುವೆವು.
ಅಟ್ಟನಾ ರೀತಿಯಲಿ
ತಂದೆ, ರಕ್ಷಕನು.
ದೈನ್ಯದಲಿ, ಮೌನದಲಿ
ತನ್ನ ಪಾಪವನೊಪ್ಪಿ
ಮರೆಹೊಗುವನಾಥೆಯನು
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿಸಿ
ಅವನ ಬಳಿ ಕಳುಹು.

Hood (1799-1845): Bridge of Sighs

The Bridge of Sighs

One more Unfortunate
Weary of breath..
Rashly importunate,
Gone to her death
Take her up tenderly,
Lift her with care;
Fashion'd so slenderly,
Round, and so fair
Look at her garments
Chinging like cerements,
Whilst the wave constantly"
Drips from her clothing;
Take her up instantly,
Loving, not loathing.
Touch her not scornfully;
Think of her mournfully.
Gently and humanly;
Not of the stains of her

All that remains of her
Now is pure womanly.
Make on deep scrutiny
Into her mutiny
Rash and undutiful:
Past all dishonour,
Death has left on her
Only the beautiful.
Still, for all slips of hers,
One of Eve's family
Wipe those poor lips of hers
Oozing so clammily,

Loop up her tresses
Escaped from the comb,
Her fair auburn tresses:
Whilst wonderment guesses
Where was her home?
Who was her father?
Who was her mother?
Had she a sister?
Had she a brother?
Or was there a dearer one
Still, and a nearer one
Yet, than all other?
Alas for the rarity,
Of Christian charity
Under the sun
O it was pitiful
Near a Whole city full.
Home she had none.
Sisterly, brotherly,
Fatherly, motherly
Feeling had changed:
Love, by harsh evidence,
Thrown from its eminence.
Even God's providence
Seeming estranged.
Where the lamps quiver
So far in the river,
With many a light
From window and casement,
From garret to basement,
She stood, with amazement,
Houseless by night.
The bleak wind of March
Made her tremble and shiver;
But not the dark arch,
Or the black flowing river:

Mad from life's history,
Clad to death's mystery
Swift to behurl'd
Any where, any where
out of the world
In she plunged boldly,
No matter how coldly
The rough river ran,
Over the brink of it,
Picture it, think of it,
Dissolute man
Leave in it, drink of it
Then, if you can
Take her up tenderly
Lift her with care,
Fashion'd so slenderly,
Young, and so fair
Ere her limbs frigidly
Stiffen too rigidly,
Decently, kindly,
Smooth and compose them;
And her eyes, close them,
Staring so blindly
Dreadfully staring
Thro' muddy impurity,
As when with the daring
Last look of despairing
Fix'd on futurity
Perishing gloomily,
Spurr'd by contumely.
Cold inhumanity,
Burning insanity,
Into her rest
Cross her hands humbly,
As if praying dumbly,
Over her breast
Owning her breast
Her evil behaviour,
And leaving, with meanness,
Her sins to her Saviour

Thomas Hood

ಕಾರಿಹೆಗ್ಗಡೆಯ ಮಗಳು

ಪಡುವದಿಬ್ಬದ ಗೌಡನೊಬ್ಬನು
ಬಿಡದೆ ತೊರೆಯನ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು;
ತಡೆಯದೀಗಲೆ ಗಡುವ ಹಾಯಿಸು,
ಕೊಡುವೆ ಕೇಳಿದ ಹೊನ್ನನು.

ಆರು ನೀವೀ ಕರುಗಿ ಮೊರೆಯುವ
ನೀರ ಕಾಯಲ ಹಾಯುವವರು?
ಪಡುವದಿಬ್ಬದ ಗೌಡ ನಾನೀ
ಮಡದಿ ಕಾರಿಯ ಕುವರಿಯು.

ಓಡಿ ಬಂದೆವು ಮೂರು ದಿವಸ;
ಜಾಡ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದೆ ಬಂದರು;
ನಮ್ಮನೀಕಣಿವೆಯಲಿ ಕಂಡರೆ
ಚಿಮ್ಮಿ ಹರಿವುದು ನೆತ್ತರು.

ಹತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ತರುಬಿ ಬರುವರು,
ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಕೊಲುವರು;
ಘೋರದುಃಖದ ನಾರಿಯನು ಬಳಿ
ಕಾರು ನಗಿಸಲು ಬಲ್ಲರು?

ಆಗ, ಅಂಜದೆ, ತೊರೆನೆಂದನು:
ಬೇಗ, ಜೀಯಾ, ಓಡ ತರುವೆನು,
ಸುಡಲಿ ಹೊನ್ನು, ಬೆಡಗಿ ನಿನ್ನೀ
ಮಡದಿ ಗೋಸುಗೆ ಬರುವೆನು.

ಆದುದಾಗಲಿ, ಮುದ್ದಿನರಗಿಣಿ
ಗಾದ ಗಂಡವ ಕಾದುಕೊಡುವೆನು.
ಕಡಲು ನೊರೆಗಡೆದ್ದು ಕುದಿಯಲಿ
ಗಡುವ ಹಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು,

ತೊರುಗಾಳಿಗೆ ಕಡಲು ಕುದಿಯಿತು,
ನೀರ ದೆವ್ವಗಳರಚಿಕೊಂಡುವು,
ಹೆಪ್ಪುಮೋಡದ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಗೆ
ಕಪ್ಪಗಾದುವು ಮುಖಿಗಳು,

ಕೆರಳಿ ಕೆರಳಿ ಗಾಳಿ ಚೆಚ್ಚಿತು;
ಇರುಳ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದು ಮುಚ್ಚಿತು;-
ಕಣಿವೆಯಿಳಿವರ ಕುದುರೆ ಕತ್ತಿಯ

ಖಣಿಖಣಿಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು!

ಏಳು, ಬೇಗೇಳಣ್ಣ. ಎಂದಳು;
ಹೂಳಿಕೊಳಲಿ ನನ್ನ ಕಡಲು,
ಮುಳಿದ ಮುಗಿಲ ತಡೆಯಬಲ್ಲೆ,
ಮುಳಿದ ತಂದೆಯ ತಡೆಯೆನು.

ಇತ್ತ ಕರೆಮೊರೆ ಹಿಂದಕಾಯಿತು;
ಅತ್ತ ತೆರೆಮೊರೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು;
ಆಳ ಕೈಯಲಿ ತಾಳಬಹುದೇ
ಏಳುಬೀಳಿನ ಕಡಲದು!

ಅಲೆಗಳಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಮೀಟಿ
ಮುಳುಗುತ್ತಿಹರು, ಏಳುತ್ತಿಹರು—
ಕರೆಗೆ ಬಂದ ಕಾರಿಹೆಗ್ಗಡೆ,
ಕರಗಿ ಮುಳಿಸು, ಅತ್ತನು!

ತೊಂಡುತೆರೆಗಳ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ,
ಕಂಡು ಮಗಳ, ಕರಗಿಹೋದ—
ಒಂದು ಕೈ ನೀಡಿದಳು ನೆರೆವಿಗೆ,
ಒಂದು ತಬ್ಬಿತು ನಲ್ಲನ!

ಮರಳು, ಮರಳು, ಮಗಳೆ ಎಂದ,
ಮೊರೆವ ಕಾಯಲ ಗಂಟಲಿಂದ;
ಮರೆತು, ಒಪ್ಪಿದೆ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲನ,
ಮರಳು ಕಂದಾ ಎಂದನು.

ಮರಳಬಹುದೇ? ಹೋಗಬಹುದೇ?
ಕರೆಯ ತೆರೆಯಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಯ್ದು
ಹೊರಳಿಹೋದುವು ಮಗಳ ಮೇಲೆ
ಕೊರಗಿನಲಿ ಅವನುಳಿದನು.

Campbell; Lord Ullin's Daughter

Lord Ullin's Daughter

A chieftain to the Highlands bound
Cries Boatman, do not tarry.
And I'll give thee a silver pound
To row us o'er the ferry.

Now who be ye, would cross Lochgyle
This dark and stormy water!
'O I'm the chief of Ulva's isle.

And this. Lord Ullin's daughter.

'And fast before her father's w men
Three days we've fled together.
For should he find us in the glen.
My blood would stain the heather.

"His horsemen hard behind us ride-
Should they our steeps discover.
Then who will cheer my bonny ride
When they have slain her lover!

Out spoke the hardy Highland wight,
Til go, my chief, I'am ready:
It is not for your silver bright.
But for your winsome lady:

And by my word the bonny bird
In danger shall not tarry ;
So though the woves are raging white
I'll row you o'er the ferry.

By this the storm grew loud apace,
The water-wraith was shrieking-;
And in the scowl of heaven each -face
Grew dark as they were speaking.

But still as wilder blew the wind
And as the night grew drearer,
A doon the glen rode armed men,
Their trampling sounded nearer

'O haste thee, haste' the lady cries,
Though tempests round us gather;
I'll meet the raging of the skies.
But not an angry father.

The boat has left a stormy land.
A stormy sea before her.
When. Oh too strong for human hand
The tempest gathe'd o'er her.

And still they row'd amidst the roar
Of waters fast prevailing:
Lord Ullin reach'd that fatal shore,
His wrath w^ras changed to wailing.

For, sore disarm'd, through storm and shade,
His child he did discover:
One lovely hand she stretch'd for aid,

And one was round her lover.

Come back, come back, he cried in grief
Across this stormy water:
And I'll forgive your Highland chief,
My daughter O, my daughter.

'Twas vain: the loud waves lash'd the shore,
Return or aid preventing:
The water wild went o'er his child,
And he was left lamenting.

Thomas Campbell

ಚೋಳಕನ್ನೆಯರು

ಏಳು ಮಗಳುದಿರು ಚೋಳರಾಯನಿಗೆ,
ಒಬ್ಬ ತಾಯ ಸಿರಿಮಕ್ಕಳು.
ಸಾಲದೊಂದು ದಿನ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವರೆ
ಹಬ್ಬಿಹೆಣೆದವರ ಹಿತವನು.
ಏಳು ನೈದಿಲೆಗಳಕ್ಕತಂಗಿಯರು,
ಮಾಲೆಯೊಂದರಲಿ ಹೊಂದಿಕೆ.
ಅವರ ತಂದೆಯೋ, ಧೀರ, ಕಾಳಗದೊ
ಳವರ ಚಿಂತೆಯನೆ ಕೊಳ್ಳನೇಣಿಕೆಯಲಿ-
ಅವನಿಗಷ್ಟು ರುಚಿ ರಣದಲಿ!
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಮೆರೆವ ಮೂಡಲಲಿ, ಮೊರೆದು ತೀಡುತಲಿ,
ಗಾಳಿ ತರುಬುವುದು ಕಡಲನು;
ತೆರೆಗಳೇಳುವುವು, ಹೊರಳಿ ಬೀಳುವುವು
ಚೋಳಮಂಡಲವ ತೊಳೆವುವು.
ಹಡಗ ನಡೆಸುತಲಿ. ಕಡಲ ಹಾಯುತಲಿ,
ತಡಿಯ ಸೇರುವರು ಕಳ್ಳರು.
ಬೂದಿಮರಳಿನಲಿ ದುಮುಕಿ ನಿಲ್ಲುವರು;
ಕಾದಿ ಕವಿಯಲದೊ ಪಡೆಯ ನಾಯಕನು
ಊದಿ ಮೊಳಗುವನು ಕೊಂಬನು,
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ನೋಟಸಿಂಗರದ ತೋಟದೊತ್ತಿನಲಿ
ಮುಸುಕುಕೊಂಬೆಗಳ ನೆರಳಲಿ,
ಮೇಳದೊರಗಿರುವರೇಳು ಕನ್ನೆಯರು
ಮಿಸುನಿಜಿಂಕೆಗಳ ತೆರದಲಿ.

ಆಳ ಬೊಬ್ಬೆಯನು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚುತಲಿ,
 ಬೀಳುತೇಳುತಲಿ ಹರಿವರು;
 ಜಾರಿ ಮುಗ್ಗುವರು, ನೆಗೆದು ನುಗ್ಗುವರು—
 ಧೀರ ಜನಕನೇ, ಸೂರೆಗೆಲ್ಲಿರುವೆ?
 ಸೂರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿರಿಮಕ್ಕಳು!
 ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
 ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.
 ಎಡಕೆ ಬಲಕೆ ಸರಿದೇಳು ಕನ್ನೆಯರು
 ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಿನಲಿ ಹರಿವರು;
 ನಿಡಿಸಿ ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ, ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನಿನಲಿ
 ಕಳ್ಳಚೆನ್ನಿಗರು ಬರುವರು.
 ಜರೆದು ಹೇಳುವರು—"ಮರೆತು ಮಕ್ಕಳನು
 ಮರುಳು ತಂದೆ ಅವನಲೆವನು.
 ಬರಿದು ಸಾಕು ಮನೆ, ಮರಳಿ ಬಂದವಗೆ—
 ನಮಗೆ ಕುರುಳಸುಳಿ ಬಾಚಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳಿ,
 ನಮಗೆ, ಚೆಲುವೆಯರು ಒಲಿಯಿರಿ."
 ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
 ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಕೆಲವರತ್ತಕಡೆ, ಕೆಲವರಿತ್ತಕಡೆ,
 ಚೆಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಮುಗಿಲಂದದಿ,
 "ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲರೂ—ಇನ್ನು ಸಾಯುವುದೆ,
 ಎಲ್ಲ ಸಾಯುವುದೆ" ಎಂದರು.
 ಅಲ್ಲೆ ಒಂದು ಕೆರೆ; ಬಂಡೆ ಕಡಿದು ಕರೆ,
 ಅಲ್ಲಿ ಆಳಿನಡಿ ಸುಳಿಯದು.
 ಹರಿದು, ಆಶೆತೊರೆದೊಂದೆ ಹಾರಿನಲಿ
 ನೆರೆಯುತೇಳುವರು ಹಾರಿ ಮುಳುಗಿದರು,
 ಮರಳಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಬೀಳರು.
 ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
 ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಕೆರೆಯ ನೀರುರುಳಿ ಹರಿವ ಕಾಲುಹೊಳೆ
 ಕೊರೆಕಲಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ,
 ಗರುಕೆಕಲ್ಲ ಬಳಿ, ಹೊರಳಿ ನರಳುವುದು,
 ಮೆರೆವ ಕನ್ನೆಯರು ನೆನೆಯುತ.
 ಏಳು ದಿಬ್ಬಗಳು, ಹಸುರುಹೊದಿಕೆಯಲಿ,
 ಆಳದಿಂದ ನೆಗೆದದ್ದುವು.
 ನೊಂದು ಮರುಕದಲಿ ನಾಗಕನ್ನೆಯರು
 ತಂದು ಕನ್ನೆಯರನಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಹರು
 ಎಂದು ಹೇಳುವರು ತೊರೆಯರು.
 ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,

ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

Wordsworth: The Seven Sisters

The Seven Sisters

i

SEVEN Daughters had Lord Archi bald,
All children of one mother :
You could not say in one short day
What love they bore each other.
A garland, of seven lilies, wrought;
Seven sisters that together dwell,
But he, bold knight as ever fought,
Their father, took of them no thought,
He loved the wars so well.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie !

II

Fresh blows the wind, a western wind,
And from the shores of Erin,
Across the wave, .a Rover brave
To Binnorie is steering:
Rights onward to the Scottish strand
The gallantship is borne;
The warriors leap upon the land,
And hark! the Leader of the band
Hath blown his Bugle horn.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

III

Beside a grotto of their own
With boughs above them closing,
The seven are laid, and in the shade
They lie like fawns resposing.

But now, upstarting with affright
At noise of man and steed.
Away they fly to left, to right-
Of your fair household. Father-knight
Methinks you take small heed!
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

IV

Away the seven fair Campbells fly,
And, over hill and hollow,
With menace proud, and insult loud,
The youthful Rovers follow.
Cried they, "Your father loves to roam:

Enough for him to find
The empty house when he comes home;
For us your yellow ringlets comb,
For us be fair and kind !"
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

V

Some close behind, some side to side.
Like clouds in stormy weather;
They run, and cry, "Nay, let us die.
And let us together
A lake was near; the shore was steep ;
There never foot had been;
They ran, and with a desperate leap
Together plunged into the deep,
Nor ever more were seen.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

VI

The stream that flows out of the lake,
As through the glen it rumbles
Repeats a moan o'er moss and stone,
For those seven lovely Campbells.
Sever little Islands, green and bare
Have risen from out the deep :
The fishers say, those sisters fair
By faeries all are buried there
And there together sleep.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

William Wordsworth : The Seven Sisters

ಅಳಿನಿ

ಅಳಿನಿಯತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ,
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ.
ಅಯ್ಯೊ, ಅತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ,
ಹುಲಿಯಕೋಟಿಯ ಬಯಲಲಿ!

ಹೊಲ್ಲದಾ ಎದೆ ನೆನಹ ನೆನೆದುದು,
ಹೊಲ್ಲದೇ ಕೈ ಗುರಿಯನಿಟ್ಟುದು,
ಅಳಿನಿ. ಅರಗಿಣಿ, ಸತ್ತುಬಿದ್ದುದು
ನನ್ನನುಳಿಸಿ, ತೋಳಲಿ.

ಕುದಿಯದೇ ಎದೆ ಬೆಂಕಿ ಮೂಡಿ,
ಬಿದ್ದು ನುಡಿಯದ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿ!
ಒಪ್ಪಗೈದನು ಬಕುತಿಗೂಡಿ
ಹುಲಿಯಕೋಟಿಯ ಬಯಲಲಿ

ನೀರ ತಡಿಯಲಿ ನಾನು ಸೇರಿ,
ನನ್ನ ಹಗೆಯೇ ದಾರಿ ತೋರಿ,
ನನ್ನ ಹಗೆಯೇ ದಾರಿ ತೋರಿ,
ಹುಲಿಯಕೋಟಿಯ ಬಯಲಲಿ

ಇಳಿದು ಕತ್ತಿಯ ಹಿರಿದುಕೊಂಡು,
ತರಿದೆನವನನು ತುಂಡು ತುಂಡು,
ತರಿದೆನವನನು ತುಂಡು ತುಂಡು-
ಸತ್ತವಳ ಹಗೆ ತೀರಲಿ!

ಅಳಿನಿ, ಚೆಲುವೆ! ಹೋಲಲಳವೆ?
ನಿನ್ನ ಕುರುಳನು ಮಾಲೆಗೊಳುವೆ,
ಬಿಡದೆ ಎದೆಯಲಿ ಬಿಗಿದುಕೊಳುವೆ-
ಸತ್ತಮೇಲದು ಸಡಿಲಲಿ!

ಅಯ್ಯೊ, ಅತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ.
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ!
ಏಳು, ಹಾಸಿಗೆಯುಳಿದು, ನಲ್ಲ,
ಬೇಗ ನೀ ಬಾ ನನ್ನಲಿ!

ಅಳಿನಿ, ಚೆಲುವೆ? ಅಳಿನಿ, ನಾರಿ!
ಏನು ಪುಣ್ಯವೆ ನಿನ್ನ ಸೇರಿ
ನಿದ್ದೆಹೋಗಲು ದುಃಖವಾರಿ,
ಹುಲಿಯಕೋಟಿಯ ಬಯಲಲಿ.

ಮೇಲೆ ಹಸುರು ಬೆಳೆಯದಯ್ಯೊ!
ಹಾಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಯ್ಯೊ!
ನಿನ್ನ ತೋಳಲಿ ಬೀಳೆನಯ್ಯೊ!
ಹುಲಿಕೋಟಿಯ ಬಯಲಲಿ.

ಅಳಿನಿಯತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ.
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ!
ನನಗೆ ಬೆಳಕೇ ಬೇಸರಲ್ಲ
ಒಲುಮೆಯಳಿದೀ ನೆಲದಲಿ!

Anon: fair Helen

Fair Helen

I wish I were where Helen lies ;
Night and day on me she cries;
O that I were where Helen lies
On fair Kirconnell lea

Curst be the heart that thought the thought,
And curst the hand that fired the shot,
When in my arms burd Helen dropt,
And died to succour me

O think na but my heart was sair
When my love dropt down and spak nae mair
I laid her down wi' meikle care
On fair kirconnell lea.
As I went down the water-side.
None but my foe to be my guide,
None but my foe to be my guide,
On fair Kirconell lea.

I lighted down my sword to draw.
I hacked him in pieces sma'
I hacked him in pieces sma'
For her sake that died for me.

O Helen fair beyond compare
I'll make a garland of thy hair
Shall bind my heart for evermair
Until the day I die.

O that I were where Helen lies
Night and day on me she cries;
Out of my bed she bids me rise,
Says, 'Haste and come to me'

O Helen fair a Helen chaste
If I were with thee, I were blest,
Where thou lies low and takes the rest
On fair kirconnell lea

I wish my grave- were growing green,
A winding-sheet drawn ower my een,
And I in Helen's arms lying.
On fair kirconnell lea.

I wish I were where Helen lies;
Night and day on me she cries;
And I am weary of the skies,
Since my love died for me.

Anon

ಪದುಮ

ಅರಸಿನ ಕುಲವೋ, ಏನಿದ್ದೇನು!
ಸುರವಧುರೂಪೋ, ಏನಿದ್ದೇನು!
ಗುಣವೋ, ಸೊಬಗೋ, ಏನಿದ್ದೇನು!
ಪದುಮಾ, ಇದ್ದುವು ನಿನಗೆಲ್ಲಾ.
ಪದುಮಾ, ಎಚ್ಚತ್ತಳುವುದೆ ಅಲ್ಲದೆ
ಕಣ್ಣಿವು ನಿನ್ನನು ಕಾಣುವುವೆ?
ನೆನಸಿಕೊಳುವೆ, ಬಿಸುಸುಯ್ಯುವೆ, ಇರುಳನು
ನಿನಗೆಯೆ ಮೀಸಲು ತೆಗೆದಿಡುವೆ.

Landor(1775-1864): Rose Aylmer

Rose Aylmer

Ah what avails the sceptred race,
Ah what the form divine
What every virtue, every grace
Rose Aylmer, all were thine.

Rose Aylmer, Whom these wakeful eyes
May weep, but never see,
A night of memories and sighs
I consecrate to thee.

Walter Savage Landor

ಗಾನ ಮೆಲುಪಿನ ಕೊರಲು ಕುಗ್ಗಲು

ಗಾನ, ಮೆಲುಪಿನ ಕೊರಲು ಕುಗ್ಗಲು,
ಹೊಳಲು ಕೊಡುವುದು ಮನದೊಳು.
ಕಂಪು, ಮೊಲ್ಲೆಯ ಸೊಂಪು ಸೊರಗಲು,
ತಿಳಿದ ಕರಣದೊಳುಳಿವುದು.
ಕಳಚಿದೆಸಳು, ಗುಲಾಬಿ ಕಂದಲು,
ತಳಿವುದಿನಿಯಳ ಶಯನವ.
ನಿನ್ನ ಬಗೆಗಳೊ- ನೀನು ಹೋಗಲು,
ಒರಗಿ, ಒಲುಮೆಯ ಬಗೆವುದು.

Shelley; Music, when soft voices die

To

Music when soft voices die.
Vibrates in the memory
O dours, when sweet violets sicken,
Live within the sense they quicken.

Rose leaves, when the rose is dead.
Are heaped for the beloved bed;
And so thy thoughts, when thou are gone.
Love itself shall slumber on.

Percy Bysshe Shelley

ಅರೆ ಯಾವುದಿಲ್ಲಿ?

ಅರೆ ಯಾವುದಿಲ್ಲಿ?
ಜ್ವಲಿಸುವ ವಸಂತವಿದೆ,
ತಿಳಿನೀಲಿ ಗಗನವಿದೆ,
ಕೊರತೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ?
ಜಗವೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುವುದು-ಕಣ್ಣೆ ಪಾಳೆಲ್ಲ!
ಸೊಗಸಾದ ಕಟ್ಟಿಹುದು- ಚಿತ್ರಪಟವಿಲ್ಲ!
ಮಾವಿನೆಳತಳಿರೇನು, ಬಿರಿದ ಹೂವೇನು,
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮನೆಯೇನು-ಬರಿದು ಮನೆ ತಾನು!
ಬಾ, ಚೆಲುವೆ, ಅರಕೆಯನು ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಡು,
ನೀಲಗಗನವ ಬಗಿದು ನನ್ನೆದೆಯ ಕೂಡು;
ಮಿನುಗುತ ವಸಂತಕ್ಕೆ ಹೊಸಕಳೆಯ ನೀಡು;
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೊಬಗನಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಉಸಿರಾಡು.
ಜಡವಾಗಿ ಸತ್ತಿಲ್ಲಿ
ಕೆಡೆದಿರುವುದೆಲ್ಲ,
ಜೀವಕಳೆ ತುಂಬುವುದು,
ಪ್ರೇಮವುಕ್ಕುವುದು!
ಪ್ರೇಮವುಕ್ಕುವುದು.

Browning (1812-1889): Wanting is- what?

Wanting is-What

Wanting is-what?
Summer redundant,
Blueness abundant,
-where is the blot ?

Beam the world, yet a blank all the same,
Framework which wants for picture to frame;
What of the leafage, what of the flower ?
Roses embowering with naught they embower!.
Come then, complete incomplection, O comer,
Pant through the blueness, perfect the summer !

Breathe but one breath
Rose beauty above.
And all that was death

Grows life, grows love, Grows Love!

Robert Brownig

ಇರುಳ ದೇವಿ

ಬೇಗ ಪಡುವ ತೆರೆಯ ತುಳಿದು,
ಇರುಳ ದೇವಿ, ಬಾ.
ಮಬ್ಬುಗವಿಯೊಳೊಬ್ಬಳಿದ್ದು,
ಹಗಲು ಸಮಯದಾಗ ಹೆಣೆದ
ಸೊಗದ ಭಯದ ಕನಸ ಬೀರಿ,
ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತ, ಬೆದರಿಸುತ್ತ,
ಬಾ, ಬೇಗ, ಬಾ.

ಅರಿಲ ಹೂವು ನೆಯ್ದ ಕಪ್ಪು
ದುಗುಲವುಟ್ಟು ಬಾ.
ಹಗಲ ಕಣ್ಣೆ ಕುರುಳ ಕವಿಸಿ,
ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟು ದಣಿಸಿ ಕಳಿಸಿ,
ಸುತ್ತ ಸುಳಿದು, ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಮಂಕು ತಳಿದು, ಶಂಕೆಯಳಿದು
ಅರಸುವೆನಗೆ ಬಾ.

ಕರಗಿ ಮಂಜು, ಬೆಳಕು ಬರಲು,
ನಿನಗೆ ಸುಯ್ಯೆನು.
ಅರಳ ತಳಿರ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲ
ಹೊರೆ ಹೇರಿ, ಏರಿ ಹಗಲು
ಬೇಡವಾದ ಬಳಗದಂತೆ
ಕಾಡಿ ತಂಗುತಿರಲು, ಬಾಡಿ
ನಿನಗೆ ಸುಯ್ಯೆನು.

ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಸಾವು ಬಂದು,
ವರಿಸು ಎಂದನು.
ನಿನ್ನ ಕಂದ ನಿಂದೆ ಬಂದು,
ಕಣ್ಣ ಹೊಸಕಿ, ಜೇನ ಮುಸುಕಿ,
ಅಪ್ಪಿಕೊಳಲೆ, ಬಳಿಯೊಳೊರಗಿ?
ಒಪ್ಪು, ನಲ್ಲೆ ಎಂದನದಕೆ
ಒಲ್ಲೆ ಎಂದೆನು.

ನೀನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಸಾವು,
ಬೇಗ, ಆಗಲೇ!
ನೀನು ಹೋದಮೇಲೆ ನಿಂದೆ-
ಕೇಳ ಒಲ್ಲೆ ವರವನವರ,
ಕೇಳಿಕೊಳುವೆನಮ್ಮ ನಿನ್ನ,

ಒಲುಮೆಯಿರುಳೆ, ಬಯಕೆ ಸಲಿಸು
ಬೇಗ, ಬಾ, ಬಾ.

Shelley; To Night

To the Night

Swiftly walk over the western wave
Spirit of Night
out of the misty eastern cave,
Where, all the long and lone day light,
Thou wovest dreams of joy and fear
Which make thee terrible and dear,
Swift be thy flight

Wrap thy form in a mantle grey
Star-inwrought.
Blind with thine hair the eyes of day,
Kiss her until she be wearied out,
Then wander o'er city, and sea and land,
Touching all with thine opiate wand-
Come, long-sought.

When I arose and saw the dawn,
I sigh'd for thee;
When light rode high, and the dew was gone,
And noon lay heavy on flower and tree,
And the weary day turn'd to his rest,
Lingering like an unloved guest,
I sigh'd for thee.

Thy brother death came, and cried,
Wouldst thou me ?
Thy sweet child Sleep, the filmy-eyed,
Murmur'd like a noontide bee,
Shall I nestle near thy side ?
Wouldst thou me ? -And I replied,
No, not thee.

Death will come when thou art dead,
Soon, too soon
Sleep will come when thou art fled;
Of neither would I ask the boon
I ask of thee, beloved Night-Swift be thine approaching flight.
Come soon, soon.

Percy Bysshe Shelley

ನಿರಾಶೆ

ಬಿಸಿಲೋ ಬೆಳೆಯಿತು; ಬಾನೋ ತಿಳಿಯಿತು;
ಸೆಳೆಸೆಳೆದಲೆಗಳು ಕುಣಿಯುವುವು;
ಮುಸುಕಿದ ಮಂಜನು ಕಳೆಯುತ ಗಿರಿಗಳು
ಬೆಳಗುವ ಹಗಲನು ಹೊದೆಯುವುವು;
ಬಿರಿಯದ ಮೊಗ್ಗುಗಳೆಸಳನು ತೆರೆಯುತ
ಸುಳಿವುದು ತಂಪಿನ ನೆಲದುಸಿರು;
ಬೆರೆದೊಂದೇ ಆನಂದದ ದನಿವೊಲು,
ಹೊಳಲಲಿ, ಬನದಲಿ, ಬಯಲಿನಲಿ,
ಹೊರಳುವ ಕಡಲಲಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಮೊರೆತಗಳಿಂಪಾಗೆಸೆಯುವುವು.

ಕಣ್ಣೆದಿರಾಳದ ತುಳಿಯದ ತಳದೊಳ
ಗುರುಳುವ ಕಳೆಗಳು ತೋರುವುವು.
ನಿಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳಕನು ಕರಗಿಸಿ, ಅರಿಯಾ
ಗೆರೆದವೊಲಲೆಗಳು ತೂರುವುವು.
ಕುಳಿತಿಹೆನೊಬ್ಬನೆ ಮರಳಲಿ; ಸುತ್ತಲು
ಮೆರೆವುದು ಮಿಂಚುವ ಕಡಲೊಡಲು
ಅಳತೆಯ ತಾಳಕೆ ತಲೆ ತೂಗಾಡುವ
ತೆರೆಯಿಂದೇಳುವುದೊಂದುಲುಹು.
ತಿಳಿದೆದೆಗೆದೆ ಹೊಂದುವುದೊಂದಿಹುದೇ ಏನಿನಿದೋ ಈಗ!

ನನಗೇನಾ! ಉತ್ಸಾಹವೆ, ಆಶೆಯೆ,
ಮೊದಲಾರೋಗ್ಯವೆ, ನೆಮ್ಮದಿಯೆ?
ಮನಸಿನ ಶಾಂತಿಯೆ, ಪದವಿಯೆ, ಕೀರ್ತಿಯೆ,
ಮುದಿಯಾಗಳಿಯದ ಸವಿಯೊಲವೆ?
ಧನವನು ಮೀರಿದ ದೈವಜ್ಞಾನದೊ
ಳೊದಗುವ ತೃಪ್ತಿಯೆ, ಮಹಿಮೆಗಳೇ?
ಜನರೆತ್ತೆತ್ತಲು ಹೊತ್ತೀ ಸಿರಿಗಳ
ಬದುಕರೆ ಬಾಳತಿಹಿತವೆನುತ?
ನನಗೋ ಆ ಹೊಂಬಟ್ಟಲೊಳೆಲ್ಲಾ ವಿಷವೇ ತುಂಬಿಹುದೇ!

ಈಗ ನಿರಾಶೆಯೆ ಇಳಿತರವಾಗಿದೆ,
ತೆರೆಗಳ ಗಾಳಿಯ ಹದ ತೋರಿ,
ಹಾಗೆಯೆ ಸೊರಗಿದ ಮಗುವಂತತ್ತ
ತೊರಗುವೆ, ಜನ್ಮದ ಹೊರೆ ಜಾರಿ.
ಸವೆಯಲಿ ಇಂದೇ ಹಿಂದಿನ ಮುಂದಿನ
ಕರೆಕರೆಯೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರಿ;
ಕವಿಯಲಿ ನಿದೆಯವೊಲು ಸಾವೆಲರಲಿ
ಕೊರೆಯಲಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಿಸಿಯಾರಿ;
ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದೆ ಕಡೆ ಮೊರೆಯಲಿ ಕಡಲಾ ಒಂದೇ ಬೇಸರದುಲಿಯೂರಿ.

SHELLEY: Dejection, near Naples

Stanzas Written in Dejection Near Naples

The sun is warm, the sky is clear,
The waves are dancing fast and bright,
Blue isles and snowy mountains wear
The purple noon's transparent might:
The breath of the moist earth is light
Around its unexpanded buds;
Like many a voice of one delight
The winds, the birds, the ocean-floods
The city's voice itself is soft like Solitude's.

I see the Deep's Untrampled floor
With green and purple seaweeds strown;
I see the waves upon the shore,
Like light dissolved in star-showers, Thrown :
I sit upon the sands alone;
The lightning of the noontide ocean
Is flashing round me, and a tone
Arises from its measured motion
How sweet did any heart now share in my emotion.

Alas I have nor hope nor health,
Nor peace within nor calm around,
Nor that content, surpassing wealth,
The sge in meditation found,
And walked with inward glory crowned
Others I See whom these surround
Smiling they live, and call life pleasure;
To me that cup has been dealt in another measure,

Yet now despair itself is mild
Even as the winds and waters are ;
I could lie down like a tired child,
And weep away the life of care
Which I have borne and yet must bear.
Till death like sleep might steal on me,
And I might feel in the warm air
My cheek grow cold, and hear the sea
Breathe o'ar my dying brain its last montony;

Percy Bysshe Shelley

ದುಃಖಸಮಯ

ಏನು ಲೋಕವೋ! ಏನು ಜನ್ಮವೋ!

ಏನು ಕಾಲವೋ! ಬೇಡವೋ!
ಜೀವಮಾನದ ಕಡೆಯ ಹಂತವ ಹತ್ತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ನಡುಗುವೆ;
ಯಾವ ಕಾಲಕೋ ಮರಳಿ ಬರುವುದು ಆದಿಕಾಲದ ಭೋಗಸಂಪದ?
ಇಲ್ಲವೆಂದಿಗೂ, ಇನ್ನದೆಂದಿಗೂ, ಇಲ್ಲವೋ!

ಇರುಳುಹಗಲೊಳು, ಹರುಷವೆನ್ನೊಳು,
ತೊರೆದೆಹೋಯಿತೋ, ಹೋಯಿತೋ!
ಹೊಸವಸಂತವೂ, ಮೆರೆವ ಶರದವೂ, ಬಿಳಿಯ ಮಂಜಿನೀ ಹಿಮದ ಸಮಯವೂ,
ಕುಸಿದ ಹೃದಯವ ಕೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಮಿಡಿವುವಲ್ಲದೆ, ನಲಿವೆನೆಂಬುದೋ
ಇಲ್ಲವೆಂದಿಗೂ, ಇನ್ನದೆಂದಿಗೂ, ಇಲ್ಲವೋ!

Shelley: A Lament

A Lament

O world O life O Time
On whose last steps I climb,
Trembling at that where I had stood before.;
When will return the glory of your prime ?
No more-Oh, never more

Out of the day and night
A joy has taken flight:
Fresh spring and summer and winter hoar
Move my faint heart with grief but with delight
No more-Oh, never more.

Percy Bysshe Shelley

ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳು

ಹಳೆಯ ಕೆಳೆಯರ ಮರೆಯಬಹುದೇ
ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಜನಗಳ?
ಹಳೆಯ ಕೆಳೆಯರ ಮರೆಯಬಹುದೇ
ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ?

ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳನು ನೆನೆ
ದಿಂದು ಕಳೆಯುವ ದಿನಗಳ;
ಕಲೆವ, ಹರಟುವ, ನಗುವ, ನೆನೆಯುವ
ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ.

ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ತೋಪುಮರದಲಿ
ಕೆಡವಿ ತಿಂದೆವು ಹಣ್ಣುಳ,
ಬಳಿಕ ತೊಳಲುತ್ತ ದೂರದೇಶದಿ

ಕಳೆದವೀಚೆಗೆ ದಿನಗಳ.

ಕೆರೆಯೊಳಿಬ್ಬರು ಈಜುತಿದ್ದೆವು
ಮರೆತು ಮನೆಗಳ ಜನಗಳ.
ನಡುವೆ ಹರಡುತ ಕಡಲು ಮೊರೆಯಲು
ಕಳೆದವೀಚೆಗೆ ದಿನಗಳ.

ಕೂಡಿದವು ಮತ್ತೀಗ, ಕೆಳೆಯಾ,
ನೀಡು, ಅಮುಕುವ, ಕಯ್ಯಳ;
ಮನದ ಹರುಷದಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವ,
ನೆನೆದು ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ.

ನೋಡು, ಮನೆಯೊಳಗೇನು ಸಡಗರ!
ಮಾಡುತಿಹರೌತನಗಳ!
ಮೆರೆವ, ಕುಣಿವ, ವಿನೋದವಾಡುವ,
ತರುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ!

Burns: Auld Lang Syne

Auld Lang syne

Should auld acquaintance be forget.
And never brought to mind ?
Should auld acquaintance be forget,
And auld lang syne ?

Cho-For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne,
We'll tak a cup O' kindness yet
For auld lang syne

And surely yell be your pint-stowp,
And surely I'll be mine,
And We'll, tak a cup O' kindness yet
For auld lang syne.

We twa hae run about the braes
And pou'd the gowans fine,
But we've wandered monic a weary fit
Sin auld lang syne.

We twa hae paidl'd in the burn
Frae morning sun till dine,
But seas between us braid hae roared
Sin' auld lang syne.

Robert Burns

ಮನಸ್ತಾಪ

ಹೊಸನಡತೆ ನೀನಾದೆ ನಾ ಬಡವನಾದೆ!
ಮೊನ್ನೆ, ಬಲುದಿನವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯೆಲ್ಲ
ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುವುದು ಮಡುವಾಗಿ ಮೀರಿ.
ನಂಬಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ ನನ್ನೆದೆಯೊಳೂರಿ.
ಊರುವುದು ಬೇರೊಂದನೇಶಿಸದೆಯೆ ಮನದೆ,
ಬೀರಿದೆನು ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಸಾಕಿವನಿಗನದೆ.

ಏನು ಸುಖದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕಾಲವನು ಕಳೆದೆ!
ನಾನೆ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯರೊಳಗೆಂದು ತಿಳಿದೆ!
ಈಗ, ಮುಡಿಪೆನಗೆನಿಸಿ, ಜಲಜಲನೆ ಬೀಗಿ,
ಜೀವಕಳೆಯುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾ ಒಲುಮೆ ಹೋಗಿ,
ಏನಿಹುದು? ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಾಡುವೆನೆ? ಕೇಳು,
ಕುಡಿಯಬಾರದ ಬಾವಿ, ಕಸ ಕವಿದ ಹೂಳು!

ತುಂಬಿದೊಲುಮೆಯ ಬಾವಿ-ಆಳವಿರಬಹುದು.
ನಂಬುವೆನು-ಇರಬಹುದು-ಬತ್ತದಿರಬಹುದು.
ಸೆಲವೇನು? ಜಲವೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಾಗಿ
ಮಲಗಿರಲು ಮೌನದಲಿ ನನಗುಲಿಯದಾಗಿ,
ಈ ಬಗೆಯ ಹೊಸನಡತೆ ನನ್ನೆದೆಯ ಕೊರೆಯೆ,
ನಾ ಬಡವನಾಗಿತು ಹದುಗಿಹೆನು, ದೊರೆಯೆ!

Wordsworth: A Complaint

A Complaint

There is a change-and I am poor,
Your love hath been, not long ago,
A fountain at my fond heart's door.
Whose only business was to flow,
And flow it did: not taking heed
Of its own bounty or my need.

What happy moments did I count!
Bless was I then all bliss above!
Now, for that consecrated fount
Of murmuring, sparkling, living love,
What have I? Shall I dare to tell?
A comfortless and hidden well.

A well of love-it may be deep-
I trust it is,- and never dry:
What matter If the waters sleep
In silence and obscurity.
-Such change, and at the very door

Of my fond heart, hath made me poor.

William Words worth

ನನ್ನ ಮೇರಿ

ವರುಷವಿಷ್ಟತ್ತಾಯಿತಿಗ
ನಮ್ಮ ಗಗನವ ಮುಸುಕಿ ಮೇಘ,
ಆಹ, ಇನ್ನಿದೆ ಕಡೆಯದಾಗ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ಮೊದಲಿ ಹಮ್ಮ,
ದಿನದಿನಕೆ ಬಲ ಕುಗ್ಗಿತಮ್ಮ,
ನನ್ನ ಕೊರಗೇ ಕೊರೆದುದಮ್ಮ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ನಿನ್ನ ಸೂಜಿಗಳೊಮ್ಮೆ ಹೊಳೆದು
ನನ್ನ ಕೆಲಸಕೆ ದುಡಿದು, ದುಡಿದು,
ಈಗ ಹೊಳೆಯವು ಮಣ್ಣು ಹಿಡಿದು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಮಾಡಹೋಗುವೆ ಮರುಗಿ, ಇನ್ನು,
ಮೊದಲಿನಂತೆಯೆ ಕುರಿತುದನ್ನು-
ಮಾಡಗೊಡದು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಗರತಿ ನೀ ಮನೆಬದುಕ ನೋಡಿ,
ನೂಲಿನೆಳೆಗಳ ಮಾಟಮಾಡಿ
ನೆಯ್ತೆ ನನ್ನೀ ಎದೆಯ ಮೂಡಿ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ನಿನ್ನ ಮಾತೋ ತೊದಲುತಿಹುದು,
ಕನವರಿಕೆವೊಲು ಕಲಸಿ ಬಹುದು-
ನನ್ನ ಕಿವಿಗದೆ ಸೊಗಸ ತಹುದು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೂದಲಂದ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗದೇನು ಚೆಮದ!
ಮೂಡ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಥಳಕು ಮಂದ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಕಾಣದೀ ಸಿರಿದಲೆಯ ನಾನು
ನೋಡತಕ್ಕ ನೋಟವೇನು?

ಏಕೆ ತೊಳಗುವ ಸೂರ್ಯ ತಾನು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಏಳಹೋಗಿ, ಉಸಿರುಹತ್ತಿ,
ಇಡುವೆ ಕೈಯಲಿ ಕೈಯನೆತ್ತಿ,
ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತಲು ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತಿ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ನಡೆವೆ, ಇಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು, ಬಗ್ಗಿ,
ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಜಗ್ಗಿ, ಜಗ್ಗಿ;
ಒಲುಮೆಯೊಂದೇ ಜಗ್ಗದೊಗ್ಗಿ
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಕೇಡನಲಿ ಕಂಗೆಡದೆ ಒಲವು,
ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಚಳಿಗೊಳದೆ ಗೆಲವು,
ನಗುತಲಿಹುದೇ ನಿನ್ನ ಚೆಲವು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ಆದರೇನಹ! ನಾನೆ ಬಲ್ಲೆ,
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆನ್ನಳಲಿಗಲ್ಲೆ
ಕಣ್ಣ ನಗೆ ಕುಡಿಮುರಿವುದಲ್ಲೆ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಡಗೆ
ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ಬರೆದು ಮಡಗೆ,
ಬಿರಿಯದೇ ಎದೆ ನಿನಗೆ ಕಡೆಗೆ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ!

Cowper: My Mary

To Mary

THE twentieth year is well- nigh past,
Since first our sky was overcast;
Ah would that this might be the last!
My Mary !

The spirits have a fainter flow,
U see thee daily weaker grow-
Twas my distress that brought thee low,
My Mary!

Thy needless, once a shining store,
For my sake restless heretofore,
Now rust disus'd, and shine no more,
My Mary !

For though thou gladly wouldst fulfil
The same kind office for me still,
Thy sight now seconds not thy will,
My Mary !

By well thou play'd'st the housewife's part,
And all thy threads with magic art
Have wound themselves about this heart,
My Mary !

Thy indistinct expressions seem
Like language utter'd in a dream;
Yet me they charm, what'er the theme,
My Mary !

The silver locks, once auburn bright,
Are still more lovely in my sight
Than golden beams of orient light,
My Mary !

For could I view nor them nor thee,
What sight worth seeing could I see ?
The sun would rise in vain for me,
My Mary!

Partakers of thy sad decline,
Thy hands their little force resign;
Yet, gently prest, press gently mine,
My Mary ?

And then I feel that still I hold
A richer store ten thousandfold
Than misers fancy in their gold,
My Mary!

Such feebleness of limbs thou prov'st,
That now at every step thou mov'st,
Upheld by two; yet still thou lov'st,
My Mary!

And still to love, though prest with ill,
In wintry age to feel no chill,
With me is to be lovely still,
My Mary!

By t ah ! by constant heed-I know
How oft the sadness that I show
Transforms thy smiles to looks of woe,
My Mary!

And should my future lot be cast
With much resemblance of the past,
Thy worn-out heart will break at last,
My Mary!

William Cowper

ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು

ಕಂದ ಬಿದ್ದೆಯ ಎಂದು ಮುದ್ದಿಸಿ ನನಗೆ ಮರುಗುವರಿದ್ದರು;
ಅಂದಿನೋದಿನ ಸುಖದ ದಿನದಲಿ ಜತೆಗೆ ಕುಣಿಯುವರಿದ್ದರು.
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಪರಿಸೆನೋಟವೋ, ಹೊಳೆಯಲೂಟವೋ, ಬಯಲಿನಾಟವೋ, ಪಾಟವೋ,
ಇರುಳು ಮುಸುಕಿಯು ಮನೆಯ ನೆನೆಯದ ನಮ್ಮ ಲಗ್ನೆಯ ಕೂಟವೋ;
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಹರಸಿ ಪಡೆದನು ಹೆಣ್ಣನೊಂದನು-ಹೇಳಲರಿಯನು ಹಿತವನು;
ಉರಿದುಹೋದಳು, ಬೂದಿಯಾದಳು, ಹಿಡಿವುದಿನ್ನೆಲ್ಲವಳನು;
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಕೆಳೆಯನಿರುವನು- ಯಾರಿಗಿರುವರೊ ಆತನಕ್ಕರೆಯಾಪ್ತರು?
ಕೆಳೆಯಕೊಂಡನು; ಮೇಲೆ ನಗುವುದೆ, ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲಿದೆಯಾದನು.
ಎಲ್ಲ ಹೋದುವು, ಎಲ್ಲ ಹೋದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಗಾಳಿಕೂಟವೆ ನನು; ಸುಳಿವೆನು ಹಸುಳೆ ಸುಳಿದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳು.
ಹಾಳುಬಾಳಿನ ಮರುಳುಕಾಡಿನೊಳರಸಿ ಹಿಂದಿನ ನಿಧಿಯನು!
ಎಂದೊ ಹೋದುವು, ಎಂದೊ ಹೋದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ನನ್ನ ಕೆಳೆಯನೆ, ಒಂದೆ ಕರುಳಿನ ಮಮತೆ ಮೀರಿದ ಕೆಳೆಯನೆ,
ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲೇತಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯೆಯೊ, ಕೆಳೆಯನೆ?
ಹೋಗವಲ್ಲವೆ ಆಗ, ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು!

ಕೆಲವರಳಿದರು, ಕೆಲವರುಳಿದರು, ಕೆಲವರೊಗ್ಗದೆ ಮುಳಿದರು,
ಕಡಲವರೆನ್ನನ್ನು ದೂರಿ ಹಳಿದರು, ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆಲ್ಲರೂ!
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

Lamb(1775-1834): Old Familiar Faces

The Ikd Familiar 'Faces

I have had playmates, I have had companions
In my days of childhood, in my joyful school days;
All, all are gone, the old familiar faces.

I have been laughing, I have been carousing,
Drinking late, sitting late, with my bosom cronies;
All, all are gone, the old familiar faces

I loved a love once, fairest among women:
Closed are her doors on me, I must not see her

All, all are gone, the old familiar faces.

I have a friend, a kinder friend has no man:
Like an ingrate, I left my friend abruptly;
Left him, to muse on the old familiar faces.

Ghost-like I paced round the haunts of my childhood,
Earth seem'd desert I was bound to traverse,
Seeking to find the old familiar faces

Friend of my bosom, thou more than a brother,
Why wert not thou born in my father's dwelling?
So might we talk of the old familiar faces.

How some they have died, and some they have left me,
And some are taken from me ; all are departed;
All, all are gone, the old familiar faces.

Charles Lamb

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್,
ಬೆಳತ ತಣ್ಣಲಿ, ಕಡಲೇ!
ನನ್ನೆದೆಯೊಳೆಳುತಿಹ ಬಗೆಗಳನು ನಾಲಗೆಗೆ
ತಂದು ನಾ ನುಡಿಯಲಹುದೇ!

ಏನೊಸಗೆ ತೊರೆಯರೆಳಯನಿಗೆ!
ತಂಗಿಯೊಡನಾಡುತ್ತ ಕೂಗುತಿಹನೇ!
ಏನೊಸಗೆ ಅಂಬಿಗರ ಮಗುಗೆ!
ತೆರೆಯ ಮೇಲೋಡದಲಿ ಹಾಡುತಿಹನೇ!

ಗಂಭೀರದಲಿ ನಡೆದು ಹಡಗು
ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲಿ ನೆಲೆಯ ಸೇರುತಿಹುವು!
-ಅಯ್ಯೋ ಆ ಬಯಲಾದ ಕಯ್ಯಸೋಂಕೇ!
ಮಾತಡಗಿಹೋದವನ ಕೊರಲಿನುಲಿಯೇ!

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್,
ನಿನ್ನರೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕಡಲೇ!
ಅಳಿದುಹೋದಾ ಹಗಲಿನಕ್ಕರಿನ ಸಿರಿಯೊಂದು
ಮಗುಳ್ಳಿನ್ನು ಬಾರದೆನಗೆ!

Tennyson: Break, break, break

To

Break, break, break,
On thy cold grey stones, O sea
And I would that my tongue could utter
The thoughts that arise in me.

O well for the fisherman's boy,
That he shouts with his sister at play
O well for the sailer lad,
That he sings in his boat on the bay

And the stately ships to on
To their haven under the hill;
But O for the touch of a vanished hand,
And the sound of a voice that is still.

Break, break, break.
At the foot of thy crags, O sea
But the tender grace of a day that is dead
Will never come back to me.

Alfred, Lord Tennyson

ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಾಡು

ನಾ ಸವೆದು ಸರಿಯುತಿಹೆನಮ್ಮ,
ಬೇಸಗೆಯ ಮಂಜಿನಂತಮ್ಮ,
ನಾ ಸವೆದು ಸರಿವೆನಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ;
ಅಲ್ಲಿ ಕೊರಗೆಂಬುದಿಲ್ಲಮ್ಮ,
ಅಲ್ಲಿ ಚಳಿ ಭಿದ್ರವಿಲ್ಲಮ್ಮ,
ಬಾಳು ಬಲ್ಲೊಗಸಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ.

ನನ್ನಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ನೀನಮ್ಮ,
ನಿನ್ನ ಶ್ರಮ ತೀರಿತನ್ನಮ್ಮ,
ನಿನ್ನನೆದಿಗೊಳುವೆನಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ;
ಅಲ್ಲಿಹಳು ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಮ್ಮ,
ಒಳ್ಳೆಯವಳೆಷ್ಟು ಚೆಲುವಮ್ಮ,
ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿದವಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ!

ನೋವನುಳಿ, ಕಣ್ಣನೊರಸಮ್ಮ,
ಜೀವಸೆರೆ ತೆರೆಯುತಿಹುದಮ್ಮ,

ದೇವರಕೊ ಕರೆವನಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ;
ಶೋಕಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಳುಹಮ್ಮ,
ಲೋಕದೀ ಬದುಕು ಭ್ರಾಂತಮ್ಮ,
ನಲಿವ, ಬಾ, ನನ್ನಮ್ಮ
ನೆಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ.

LADY NAIRNE (1766 – 1845) : The Land of the Leal

The Land of the Leal

I'm wearing awa', Jean,
Like snaw wheu it's thaw, jean,
I'm wearing awa'
To the land o' the leal.
There's nae sorrow there, jean,
There's-neither could nor care; jean,
The day is ay fair
In the land o' the leal.

Ye were ay leal and true, jean,
Your task's ended noo, jean,
And I'll welcome you
To the land of the leal.
Our bonnie bairn's there, jean.
She was baith guid and fair, jean;
O we grudged her right sair'
To the land o' the leal.

Then dry that tearfu'e'e, jean,
ILsoullangstobefree, jean,
And angels wait on me.
To the land O'the leal
Now-fareyeweelmyain jean.
This world's care is vain, jean,
We'll meet and ay be fain
In the land o'leal.

Lady Carolina Nairne

ಪೆಡಸು ದಾರಿ

ದಾರಿ ಉದ್ದಕೂ ಬಳಸಿ ಏರುವುದೆ?
ಅಹುದು, ಕೊನೆಯವರೆಗೆ.
ದಿನದ ಪಯಣ ದಿನವೆಲ್ಲ ಹಿಡಿಯುವುದೆ?
ಎಲ್ಲ ಇರುಳವರೆಗೆ

ಇರುಳು ತಂಗುವರೆ ಭ್ರಮೆನಿಹುದೆ?
ಇಹುದು, ಮಬ್ಬು ಕವಿಯೆ.
ಕವಿದ ಮಬ್ಬಿನಲಿ ಕಾಣದಿರಬಹುದೆ?
ಇಲ್ಲ - ಕಾಣದಿರದೆ.

ಆಲ್ಲಿ ದಾರಿಗರು ಬಂದುಕೂಡುವರೆ?
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದವರೆ.
ತಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲನು ಕೂಗಿ ಸೋಲುವುದೆ?
ಕೂಗಿ ತೆರೆವರವರೆ.

ನಡೆದು ನೊಂದವನು ಸುಖವನುಣ್ಣುವೆನೆ?
ಉಣಿವೆ, ದುಃಖವಳಿದೆ.
ಬಯಸಿ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಹಾಸಿಗೆಯೆ?
ಬಯಸಿ ಬಂದವರಿಗೆ.

CHRISTINA ROSETTI (1830 – 1894) : Up- hill

Up-hill

Does the road wind uphill all the way ?

Yes, to the very end.

Will the day's journey take the whole long day ?

From morn to night, my friend.

But is there for the night a resting-place ?

A roof for then the slow, dark hours begin.

May not the darkness bide it from my face ?

You cannot miss that inn.

Shall I meet other wayfarers at night ?

Those who have gone before.

Then must I knock, or call when just in sight ?

They will not keep you waiting at that door.

Shall I find comfort, travel-sore and weak ?

Of labour you shall find the sum.

Will there be beds for me and all who seek ?

Yea, beds for all who come.

Christina Rossetti

ಎರಡು ಮನಸ್ಸು

೧

ಹೋಗಬಾರದೆ ನಾವು-

ಅವನು ನಾನು!

ಆಗ ಜಗದಲಿ ದುಃಖ

ಸವೆಯಬಹುದು.

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನವನು,
ತಿಳಿಯದವನು.
ನನ್ನ ಮನೆ ಮನೆಯಾಯ್ತು?
ಕೆಳೆ ಕೆಳೆಯರೆ?

ಬಾಳ ಬಂಡೆಗೆ ಬಡಿದು,
ಅಲೆ ಹೊಡೆದು, ಹೊಡೆದು,
ಆಳದಲಿ ಸೋತಿಹೆವು :
ನಿಲುವು -ಸಾವು!

೨

ಕ್ಷಮಿಸು, ಧೀರರ ದೇವ,
ಹೇಡಿಯೆದೆಯ;
ನೊಂದು ಸೊಕ್ಕಿದ ಮರುಳ
ಕೀಳುಬಗೆಯ;

ಊದು ಉಸಿರನು; ತುಂಬು
ನಂಬುಗೆಯನು.
ಜೀವ, ಕಾಳಗ ಕಾದು,
ಏಳು, ಗೆಲ್ಲು.

ANON : Two moods

(No english Poem)

ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು

ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು,
ತೋಳ ದಣಿಸಿದೆ ಬರಿದೆ ಘಾಸಿಯಾಯ್ತೆಂದು;
ಗೆಲ್ಲುವುದೆ ಕಾಣೆ, ಹಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟನೆಂದು;
ಎಲ್ಲ ಇದ್ದಂತಿಹುದು - ಅಲ್ಲಾಡದೆಂದು!

ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡುವೊಡೆ ಕೆಚ್ಚು, ಸೆಡೆದಳುಕು ಕೆಡದೆ?
ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ, ಈ ಗಳಿಗೆ, ಬಿಡದೆ,
ನಿನ್ನ ಕೆಳೆಯರು ಹಗೆಯ ತರುಬುತಿರಬಹುದು-
ನಿನ್ನ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದು, ಕಳನ ಗೆಲಬಹುದು!

ತೆರೆ ಬಳಲಿ, ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ದುರುಳುರುಳಿ, ಚೆಲ್ಲಿ,
ಬೆರಳುನೆಲವನು ಕೊಳದೆ ಕುದಿಯುತಿಹುದಿಲ್ಲಿ-
ಬಲುಹಿಂದೆ, ಕೊರಕಲಲಿ, ಕೋವಿನಲಿ ತೂರಿ
ಉಲಿಯದೆಯೆ ಬಾರದೇ ಕಡಲಲೆಯ ಬೀರಿ!

ಬೆಳಗಾಗ ಮೂಡದೆಸೆಬಾಗಿಲೊಳೆ ಬರದು,
ಬೆಳಕು ತಾ ಬರುವಂದು, ಹೊಸಬೆಳಕು ಹರಿದು;
ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆರುವುದು ಹೊತ್ತು-
ಹಿಂದೆ ಪಡುವಲು ನೋಡು - ನೆಲದ ಸಂಪತ್ತು!

CLOUGH (1819 – 1861) : Say not The struggle naught availeth

To

Say not the struggle naught availeth,
The labour and the wounds are vain,
The enemy faints not, nor faileth,
And as things have been they remain,
If hopes were dupes, fears may be liars;
It may be, in you smoke conceal'd,
Your comrades chase e'en now the fliers,
And, but for you, posses the field.
For while the tired waves, vainly breaking,
Seem here no painful inch to gain,
Far back, through creeks and inlets making.
Comes silent, flooding in, the main.
And not by eastern windows only
When daylight comes, comes in the light;
In front the sun climbs slow, how slowly
But westward, Ibok, the land is bright

Arthur Hugh Clough

ಕವಿಶಿಷ್ಯ

ಹೊತ್ತ ಹೋಗುವುದೆನಗೆ ಸತ್ತವರ ಸಂಗದಲಿ;
ಬಳಸಿನಲಿ ಬಂದಿಹರ ಕಾಣತಿಹೆನು,
ಎತ್ತೆತ್ತ ಸುಳಿಸುವೆನೊ ಈ ಕಣ್ಣನತ್ತೆತ್ತ,
ಹಳಮೆಯ ಮಹಾತ್ಮರನು ಪರಮಕವಿಗಳನು.
ನನಗವರೆ ಕೈಬಿಡದ ಕೆಳೆಯರಾದವರು;
ದಿನದಿನದಿ ಮಾತುಕಥೆಗೆನಗಿರುವರವರು.

ಅವರೊಡನೆ ಸಂತೋಷಪಡುತಿಹೆನು ಸೌಖ್ಯದಲಿ;
ಕಷ್ಟದಲಿ ಶಾಂತಿಯರಸುವೆನವರಲಿ,
ಅವರೇನಮಾಡಿಹರದೆಲ್ಲವನು ಬಗೆದೇನಿಸಿ,
ಎಷ್ಟು ಋಣಿ ನಾನವರಿಗದ ನೆನಸಿಕೊಳಲು,
ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗಳೆಲ್ಲೆ ತೊಯ್ಯುತಿಹುವೆನಿತು,
ಧನ್ಯತೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಣ್ಣೀರು ಹನಿತು!

ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯೆಲ್ಲ ಸತ್ತವರ ಸೇರಿದುವು-
ಅವರೊಡನೆ ಬಾಳುವೆ ಪುರಾತನದಲಿ,
ಅವರ ಗುಣಗಳನೊಲಿವೆ, ಅವರ ದೋಷವ ಸುಲಿವೆ,
ಅವರಾಶೆ ಭಯಗಳಲಿ ಪಾಲ ಕೊಳುವೆ;
ವಿನಯಭಾವದಲವರ ಮನವನಾರಯ್ಯೆ;
ಒನೆದ ಶಿಕ್ಷಣದೆಡೆಗೆ ಬಗೆಯನೆಳೆದೊಯ್ಯೆ.

ನನ್ನಾಶೆಗಳು ಹೋಗಿ ಸತ್ತವರ ಸೇರಿದುವು -
ಅವರೊಡನೆ ಕಲೆವೆ ನಾನಿಂದು ನಾಳೆ,
ಕಲೆತು ನಾನವರೊಡನೆ ಪಯಣನಡೆವೆನು ಮುಂದೆ
ಸವಿಯದೆಯೆ ನೀಡುವಾ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ!
ನಡೆಯುತ್ತ ನೆಚ್ಚಿರುವೆನಿಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು
ಪುಡಿಯೊಳೆಯದ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು.

SOUTHEY : The Scholar

The Scholar

My days among the Dead are past;
Around me I behold,
Where'er these casual eyes are east,
The mighty minds of old;
My never-gailing friends are they,
With whom I converse day by day.

With them I take delight in weal
And seek relief in woe;
And while I understand and feel
How much to them I owe,
My cheeks have often been bedew'd
With tears of thoughtful gratitude.

My thought's are with the Dead; with them
I live in long-past years,
Their virtues love, their faults condemn,
Partake their hopes and fears
And from their lessons seek and find
Instruction with an humble mind.

My hopes are with the Dead; anon
My place with them will be.
And I with them shall travel on
Through all futurity;
Yet leaving here a name, I trust,
That will not perish in the dust.

Robert Southey

ಸುಖಜೀವನ

ಏನು ಸುಖಿಯೋ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಕಲಿಕೆಯಲಿ,
ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಚ್ಛೆಯನು ದುಡಿಯದಿರುವವನು!
ಒಳ್ಳಿತನು ಬಗೆವುದೇ ತನ್ನ ಕಾಯುವ ಯಂತ್ರ,
ನಿಜದ ನಡತೆಯೆ ತಂತ್ರ ತನಗೆನಿಸಿದವನು.

ರಾಗಗಳು ತನಗೊಡೆಯರಾಗದವೊಲಾಳುವನು,
ಜೀವವನು ಸಾವಿಗಣಿಮಾಡಿ ಬಾಳುವನು.
ಎಂತು ಧಣಿಯೊಲವೆಂದು, ನೆರೆಯ ಮೆಚ್ಚೆಂತೆಂದು,
ಮಿಡುಮಿಡುಕಿ ಲೋಕವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳದವನು.

ನಾಡಾಡಿಗಳ ಬಾಯ ಬಳಕೆಯಲಿ ನಾಟದೆಯೆ,
ತನ್ನಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಕೋಟಿಯಾದವನು.
ಹೊಗಳುವರು ನೆರೆದುಂಡು ತೇಗದವನಿದ್ದಾಗ,
ಬಿದ್ದಾಗ ಬಗುಳುವರು ಜರೆದುಕೊಳದವನು.

ಕೆಟ್ಟತನದಲಿ, ದೆಸೆಯಲೇರುತಿರಲೊಬ್ಬಾತ,
ಕಂಡದನು ಕುದಿಗೊಂಡು ತಾ ಕರುಬದವನು.
ನಗುನಗುತ ನೆರವ ಚುಚ್ಚುವ ಮಾತುಬರದವನು;
ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸೂತ್ರವಿರದವನು.

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಇರಲಿ, ಸಿರಿ ಏನೆಂದು, ದೇವರನು
ಬೆಳಗು ಬಯ್ಯೂ ಬಿಡದೆ ಬೇಡುತಿರುವವನು.
ಕೇಡಿನಲಿ ಕೈಯಿಡದೆ, ತನ್ನೊಪ್ಪಿನೋದಿನಲಿ,
ಕೆಳೆಯನಲಿ, ತಾ ಹೊತ್ತ ಕಳೆದು ನಲಿವವನು.

ಈ ಬಗೆಯ ಮುಕ್ತನಿಗೆ ತೊತ್ತುಗಳ ತೊಡರಿಲ್ಲ,
ಏರುವಾಸೆಗಳಿಲ್ಲ, ಬೀಳುವಳುಕಿಲ್ಲ.
ಹೊನ್ನುಮಣ್ಣಿಲ್ಲದೊಡೆ, ತನ್ನೊಡೆಯ - ತಾ ಬಲ್ಲ!
ಒಂದು ತನಗಿಲ್ಲದೆಯೆ, ಉಂಟು ತನಗೆಲ್ಲ!

SIR HENRY WOTTON (1568 – 1639) : Character of a Happy Life

Character of a Happy Life

How happy is he born or taught
That serveth not another's will;
Whose armour is his honest thought,
And silly truth his highest skill.

Whose passions not his masters are,
Whose soul is still prepared for death
United unto the world with care
Of princely love or vulger breath;

Who hath his life from rumours freed,
Whose conscience is his strong retreat
Whose state can neither flatterers feed,
Not ruin make accusers great;

Who envieth none whom Chance doth raise
Or vice; who never understood
How deepest wounds are given with praise;
Not rules fo state, but rules of good!

Who God doth late and early pray
More of his grace than gifts to lend ;
Who entertaius the harmless day
With a well chosen book' or friend;

This man is free from servile bands
Of hope to rise, or fear to fall;
Lord of himself, though not of lands ;
And having nothing, he hath all.

Sir Henry Wotton

ಕನಸು ಬೇಕು ಕನಸು

ಕನಸುಗಳನು ಕೂಗುತ್ತಿರಲು
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ?
ಪ್ರಾಣ ತೆರೆದೆ ಬರವು ಕೆಲವು-
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ?
ಬಾಳ ಹೊಸದು ಹಾರದಿಂದ,
ಸುಯ್ದು ಹೂವಿನೆಸಳನೊಂದ
ಬೀಳಿಸಿದೊಡೆ ಬಹುವು ಕೆಲವು-
ಬೀದಿಬೀದಿ, ಅಳುವ, ನಗುವ
ಕನಸುಗಳು ಕೂಗುತ್ತಿರಲು,
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ?

ಮಂದಿ ಸುಳಿಯದೊಂದೆ ಗುಡಿಲು;
ತೋಪು, ನೆರೆಯೊಳು;
ನೆರಳು, ಸಾವತನಕ ನನ್ನ
ನೋವು ತಂಪಲು.
ಬಾಳ ಹೊಸದು ಹಾರದಿಂದ,
ಕಳಚಿಕೊಡುವೆ ಮುತ್ತನೊಂದ-
ಆಯ್ದು, ಮನಸು ಬಯಸಿದಂತೆ

ಕೊಳುವುದಾಗೆ ಕನಸುಗಳನು,
ನನ್ನ ನೋವಿಗಿದೆಯೆ ಮದ್ದು,
ಇದನೆ ಕೊಳುವೆನು.

BEDDOES (1803 – 1849) : Dream Pedlary

If there were Dreams to Sell

If there were dreams to sell
What would you buy?
Some cost a passing bell;
Some a light sigh,
That shakes from Life's fresh crown
Only a rose-leaf down.
If there were dreams to sell,
Merry and sad to tell,
Add the crier rang the bell,
What would you buy 1

A cottage lone and still,
With bowers nigh,
Shadow, My wees to still,
Until I die.

Snach pearl from Life's fresh crown
Fain would I shake me down.
Were dreams to have at will,
This would best heal my ill,
This would I buy.

Thomas Levell Beaddoes

ಜೀವ

ಎಲೆ, ಜೀವ, ನೀನಾರೊ ನಾ ತಿಳಿಯೆನಯ್ಯ,
ತಿಳಿವೆನಿದ ನೀನು ನಾನಗಲಬೇಕಯ್ಯ!
ಎಲ್ಲಿ ಕಲೆತವೊ ಮೊದಲು, ಮೇಣೆಂದೊ, ಎಂತೋ,
ಎಲ್ಲ ಇಂದಿಗು ನನಗೆ ಮರ್ಮ ಕಾಣಯ್ಯ.
ಎಲೆ ಜೀವ, ಬಾಳಿದೆವು ಬಹುಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ,
ಹೊಳೆವ ಸಿರಿದಿನಗಳಲಿ, ದುರ್ದಿನಗಳಲ್ಲಿ.
ಹೊಂದಿ ಕೆಳೆತನ ಸವಿದು, ಅಗಲುವುದು ಕಡಿದು;
ಒಂದೆರಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರು, ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಡದು.
ಹೇಳದೆಯೆ ಕದ್ದು ನಡೆ; ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚರ ಕೊಡದೆ
ನಿನ್ನ ಸಮಯವ ನೋಡಿ ಜಾರೈ!
ಹೊರಟೆನಿರುಳಾಯ್ತೆನದೆ, ನಲಿವ ನಾಡೆಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಎಳು ಬೆಳಗಾಯ್ತೆನುತ ಬಾರೈ!

MRS. BARBAULD (1743 – 1825) : Life

Life

Life I know not what thou art,
But know that thou I must part;
And when, or how, or where we met
I own to me's a secret yet.
Life we've been long together,
Through pleasant and through cloudy weather;
Tis hard to part when friends are dear
Perhaps twill cost a sigh a tear;
Then steel away, give little warning,
Choose thine own time;
Say not good night,-but in some brighter Clime
Bid me Good morning

Anna Letitia Barbauld

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಕರುಣಾಳು, ಬಾ, ಬೆಳಕೆ, ಮುಸುಕಿದೀ ಮಬ್ಬಿನಲಿ,
ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸೆನ್ನನು.
ಇರುಳು ಕತ್ತಲೆಯ ಗವಿ; ಮನೆ ದೂರ; ಕನಿಕರಿಸಿ.
ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸೆನ್ನನು.
ಹೇಳಿ ನನ್ನಡಿಯಿಡಿಸು; ಬಲುದೂರ ನೋಟವನು
ಕೇಳೆನೊಡನೆಯೆ - ಸಾಕು ನನಗೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ.

ಮುನ್ನೆ ಇಂತಿರದಾದೆ; ನಿನ್ನ ಬೇಡದೆ ಹೋದೆ,
ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸು ಎನುತ.
ನನ್ನ ದಾರಿಯ ನಾನೆ ನೋಡಿ ಹಿಡಿದೆನು:- ಇನ್ನು,
ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸು ನೀನು.
ಮಿರಗುಬಣ್ಣಕೆ ಬೆರೆತು, ಭಯಮರೆತು, ಕೊಬ್ಬಿದೆನು;
ಮೆರೆದಾಯ್ತು; ನೆನೆಯದಿರು ಹಿಂದಿನದನೆಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸಲಹಿರುವೆ ಮೂರ್ಖನನು; ಮುಂದೆಯೂ
ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸದಿಹೆಯಾ?
ಕಷ್ಟದಡವಿಯ ಕಳೆದು, ಬೆಟ್ಟಹೊಳೆಗಳ ಹಾದು,
ಇರುಳನ್ನು ನೂಕದಿಹೆಯಾ?
ಬೆಳಗಾಗ ಹೊಳೆಯದೇ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನೊಲಿದು
ಈ ನಡುವೆ ಕಳೆಕೊಂಡ ದಿವ್ಯಮುಖ ನಗುತ?

NEWMAN (1801 -1890) : Lead, kindly Light

Lead' Kindly Light

Lead, kindly light, amid the encircling gloom
Lead Thou me on !

The night is dark, and I am far from home-
Lead Thou me on!
Keep Thou my feet; I do not ask to see
The distant scene,-one step enough for me.

I was not ever thus, nor pray'd that Thou
Shouldst lead me on.
I loved to choose and see my path, but now
Lead Thou me on !
I loved the garish day, and, spite of fears,
Pride ruled my will: remember not past years.

So long Thy power hath blest me, sure it still
Will lead me on,
O'er moor and fen, o'er crag and torrent, till
The night is gone.
And with the morn those angel faces smile
Which I have loved long since, and lost a while.

John Henry Newman

ಬಂದರು ದಾಟುವುದು

ಹೊತ್ತಿಳಿವು, ಸಂಜೆಬೆಳ್ಳಿ
ನನ್ನ ಕರೆದೊಂದು ಕೂಗು!
ಇಲ್ಲದಿರಲೇನೇನು ಬಂದರಿನ ನರಳಾಟ,
ನಾ ಕಡಲ ಸೇರುವಾಗ;
ಹೊರಳಿ ನಿದ್ದೆವೊಲಿರಲಿ, ಮೊರೆಯದೆಯೆ, ನೊರೆಯದೆಯೆ
ತುಂಬುದೆರೆಯುಬ್ಬುಹೊನಲು,
ಕರೆಯಿಲ್ಲದಾಳದಿಂದೆದ್ದು ಹೊರಬಿದ್ದುದದು
ಮರಳಿ ಮನೆಗೆಯುವಾಗ!

ಕಣ್ಣುಬ್ಬು, ಸಂಜೆಗಂಟೆ,
ಆ ಬಳಿಕ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ!
ಇಲ್ಲದಿರಲೇನೇನು ಕಳುಹುವರ ಕೊರಗಾಟ,
ನಾ ಹಡಗನೇರುವಾಗ;
ಈ ನಮ್ಮ ಹೊತ್ತು ಕಡೆ ಗಡಿಯಿಂದ ಬಲುದೂರ
ಹೊನಲೆನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ದರೂ,
ನನ್ನ ತಾರಕನ ಮುಖ ಕಾಣುವುದ ನಂಬಿಹೆನು
ಬಂದರನು ದಾಟಿದಾಗ.

TENNYSON : Crossing the bar

Crossing the Bar

Sunset and evening star.

And one clear call for me
And may there be no meaning of the bar,
When I put out to Sea.

But such a tide as moving seems asleep.
Too full for sound and foam,
When that which drew from out the boundless deep
Turns again home.

Twilight and evening bell
And after that the dark
And may there be no sadness of farewell,
When I embark,;

For the ' from but our bourne of Time and Place
The flood may bear me far,
I hope to see my pilot face to face
When I have crost the bar.

Alfred, Lord Tennyson

ವೀರಜನ್ಮ

ಇರುಳ ನಡುವೆ ಸದ್ದುನಿಂತ ನಿದ್ದೆಹೊತ್ತು- ನಿಮ್ಮ ನೆನಪು
ಹರಿವುವೆತ್ತ ಹೊಳೆಯುತೆ?
ಮರುಳರೆಣಿಕೆಯಂತೆ, ಸಾವು ಸೆರೆಯ ಕೆಡಹಿದೆನ್ನ ಬಳಿಯೆ?
ಒಮ್ಮೆ ನಿಂತು ನಮ್ಮನೊಲಿದ! ಒಲಿದೆವವನನೆಂತು ನಾವು!
ಎನುತ ಮರುಗುತ?

ಆಹ! ಒಲಿದೆ, ಒಲಿದಿರಂತು! ನೀವು ನನ್ನನರಿದುದಿಂತು!
ನಂಟೆ ನನಗೆ ನೆಲದಲಿ
ಮೋಹಮುರಿಯದಲಸುವರಲಿ, ಸೋಗಸುವರಲಿ, ಹೆಣ್ಣಿಗರಲಿ?
ಗುರಿಯೆ? ಹುರಿಯೆ? ಕೆಚ್ಚೆ? ನೆಚ್ಚೆ? ಅವರ ಹುಚ್ಚುಹರಟೆ, ನಾನೆ?
ಆರು ಕಾಣಿರ?

ಎಂದು ಬೆನ್ನ ತೋರದವನು; ಎದೆಯ ಕೊಟ್ಟು ನುಗ್ಗಿದವನು;
ಮುಗಿಲು ಕವಿಯೆ ಜಗಿಯನು;
ಸರಿಯೊಲೆದರು, ತಪ್ಪು ಗೆಲುವುದೆಂದು ಕನಸುಗಾಣದವನು;
ಬೀಳು ನಮಗೆ, ಏಳುವುದಕ್ಕೆ; ಸೋಲು, ಕಲಿತು ಕಾದುವುದಕ್ಕೆ;
ಒರಗು, ಎಚ್ಚರೆಂಬನು.

ಇಲ್ಲ! ಆಳು ಹಗಲನಡುವೆ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ದುಡಿವ ಹೊತ್ತು.
ಕಾಣದವನ ಹರಸಿರಿ!
ನುಗ್ಗು ಮುಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ- ಎದೆಯ, ಬೆನ್ನ, ನೇರ ತಾಳಿ;
ಹೋರು, ಮೀರು ಎಂದು ಕೂಗಿ - ಗೆಲ್ಲು, ಬದುಕು, ಏಳೆಯಾಗಿ

ಇಲ್ಲಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ!

BROWNING Epilogue to Asolendo

Epilogue to 'Asolando'

At the midnight in the silence of the sleep- time.
When you set your fancies free.
Will they pass to where-by death, fools think imprisoned -
Low he lies who once so loved you, whom you loved so,
Pity me?

Oh to love so, be so loved, yet so mistaken !
What had I on earth to do
With the slothful, with the mawkish the unmanly?
Like the aimless, helpless, hopeless, did I drivell
-Being-who ?

One who never turned his back but marched breast forward,
Never doubted clouds would break,
Never dreamed, though right were worsted, wrong would
triumph,
Held we fall to rise, are baffled to fight better
Sleep to wake.

No, at noonday in the bustle of man's work-time
Greet the unseem with a cheer!
Bid him forward, breast and back as either should be,
'Strive and thrive! 'cry' Speed,-fight on, fare ever
There as here !

Robert Browning